

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

24/
11-1946

BILFELDT

Træk af slægten Bilfeldts historie,
samlede af fhv. kontorchef Otto Bilfeldt.

København, 1965.

Ved at efterse kirkebøger, skifteprotokoller og andre protokoller og dokumenter i landsarkiverne, rigsarkivet, Københavns stadsarkiv og flere andre steder her i landet og ved besøg på arkiver i Paris, Avignon og byen Mènerbes i Frankrig samt ved at udspørge nulevende medlemmer af slægten har jeg samlet nedenstående oplysninger.

Vort slægtsnavn har navnlig i ældre tid været stavet på flere forskellige måder. I kirkebøgerne findes 15 forskellige stavemåder: Bielefeld, Bielfeldt, Bihlefeldt, Bihlfelt, Bihlfelth, Biihlfelth, Biilfeld, Biilfeldt, Bildfeld, Bilefeldt, Bilefelt, Bilfeld, Bilfeldt, Bilfelt, Billefeldt. Her anvender jeg altid stavemåden Bilfeldt, som har været fast anvendt i de sidste 150 år, også i kirkebøgerne.

Nogen forbindelse mellem vor slægt og slægten Bielefeldt har jeg ikke fundet. Navnlig ses vi ikke at være beslægtede med general Carl Friederich Bielefeldt (1752 - 1825), som var født i Rendsburg, og heller ikke med boghandler Carl Heinrich Bielefeldt (1835 - 1902) og hans broder koncertsanger og komponist Viggo Emil Bielefeldt (1851 - 1909), som var sønner af en bagemester fra Mecklenburg.

I Sverige - navnlig i Norrkøping - lever adskillige personer, som hedder Bilfeldt. Jeg har på landsarkivet i Vadstena konstateret, at de nedstammer fra en mand ved navn Per Jon, som boede i Simonstorps församling og den 25. oktober 1696 fik en søn, som blev døbt Anders. Denne Anders kaldte sig senere Anders Persson Bilfeldt, uden at jeg har kunnet se, hvorfra han har fået navnet Bilfeldt. Der ses ikke at være nogen som helst forbindelse mellem de to slægter Bilfeldt i Sverige og i Danmark.

Indhold.

Afsnit I: Snedkermester Mathias Henriksen	
Bilfeldt i Holbæk (død mellem 1727 og 1748) og hans søn værtshusholder Hans Bilfeldt i København (1716 - 1797).....	3
Afsnit II: Købmand Matthias Bilfeldt i Avignon (1748 - 1832) og hans efter- kommere.....	27
Afsnit III: Organist Niels Reinstrup Bil- feldt (1759 - 1826) og hans børn.....	40
Afsnit IV: Musiklærer Frederik Christian Bilfeldts efterkommere (tiden efter 1837).....	77
Kildehenvisninger.....	102
Navneregister.....	105

Afsnit I.

Snedkermester Mathias Henriksen Bilfeldt i Holbæk (død mellem 1727 og 1748) og hans søn værtshusholder Hans Bilfeldt i København (1716 - 1797).

Omkring år 1700 levede snedkermester Mathias Henriksen Bilfeldt i Holbæk. Han var min tip-tip-oldefader. Han nævnes første gang i en skatteliste for Holbæk for 1699. Han var med til at oprette Holbæk snedkerlaug i 1711 og blev laugets første oldermann. Da der kun var 4 snedkermestre i Holbæk, tog man en drejer med i laudet. For at vinde yndest hos øvrigheden tilbød laudet at betale nyt bord og nye stole til rådstuen. Men det gode forhold varede ikke ved. I 1726 klagede magistraten til stiftamtmanden over, at laudet ikke ville optage en fra København tilflyttet snedker, skønt han "er af os anerkendt som Mester"; hans svend gik fra ham, og i det påfølgende politiforhør viste to af mestrene så "al for stor Grovhed for Retten", at "disse opsætsige og fordrukne Snedkere", som magistraten kalder dem, måtte idømmes en bøde. En anden gang lod laudet en svend sætte i arrest, fordi han ikke ville svare sin skyldighed, og hans mester klagede, at han ved fusk ville "støde ham fra hans Brød". I laugshuset havde svenden sagt: Nu giver jeg Borger-skabet samt Øvrigheden Døden og Djævelen; ikke een Skilling vilde han yde, men tage to Fuskere til sig og arbejde i Tølløse. Han stødte til oldermann Bilfeldts næse og råbte: "Din Hund, vil du forbyde mig at tale?" For sådan adfærd mod oldermannen, sagde Bilfeldt, skal du i arrest, til du betaler, hvad du er laudet skyldig. Og han slap da heller ikke ud, før han havde underskrevet en forpligtelse.

Efter at Bilfeldt i 1708 havde solgt en ham tilhørende gård i Holbæk for 500 sletdaler, købte han i 1709 af herredsfoged i Merløse herred Mathias Christensen en anden gård i Holbæk med to boliger, beliggende i Smedelundsgade, vest for Algaden. I 1714 solgte han en del af denne ejendom, nemlig huset til gaden med indkørselsport og med have, medens han selv beholdt et hus med have. I 1726 blev denne rest af

ejendommen solgt ved tvangsauktion for et bud på 216 rigsdaler courant, som dog ikke gav fuld dækning for pantegælden.

Bilfeldt var en fattig mand. Allerede i en skatteliste for 1710 siges det, at han kun har ringe næring af sit håndværk, og i en skatteliste for 1720 siges det, at han lever i fattigdom og kan intet give. Der er vedlagt denne skatteliste en sålydende erklæring:

"At alle mine Midler og Formue de være sig bestaaende udi Jordegods, Huse, Grunde, Prioriteter, Skibsparter eller andre Effekter, Panteforskrivninger ved Obligationer, Veksler eller paa andre Maader, rede Penge, Sølv eller Guld, intet undtagen i nogen Maade uden mit huses nødvendige Møbler, Husgeraad og Klæder, sig efter den derover gjorte Calculation til slet intet kan andrage, det haver jeg herved ved min corporlig Ed og min egen Haands Underskrift bekræftet. Saasandt hjælpe mig Gud og Hans hellige Ord. Holbæk den 22. Marts 1720. Matias Bilfeldt. At denne Mand er i Fattigdom og kan intet give, efter hans gjorte Ord, dette testerer vi ved vore Hænders Underskrift. Holbæk den 22. Marts 1720." Her følger tre navne og attestation om den stedfundne edsaflæggelse.

I 1726 gik det rent galt for Bilfeldt. Det oplystes, at der var brudt hul i laugets lade (kiste), som opbevarede hos Bilfeldt i hans egenskab af oldermand, og at de i laden beroende penge og dokumenter var forsvundne. Samtidig havde Bilfeldt og to andre snedkermestre søgt at sprænge laugets ved at udmelde sig af dette. Under et forhør nægtede Bilfeldt at kende nogetsomhelst til opbrydningen af laden og påstod, at det var hans børn, der havde gjort det, uden at han vidste noget derom. Hans to børn: den 16-årige Ane Katrine og den 10-årige Hans blev afhørt og erkendte deres skyld, men hævdede, at deres moder havde været med til at opbryde og tømme laden, hvorimod faderen ikke havde været vidende derom. De andre snedkermestre troede ikke på rigtigheden heraf, navnlig da det var oplyst, at datteren til nogle andre

mennesker havde sagt, at begge forældrene havde forøvet gerningen, medens hun skulle have skylden derfor, og ved eksamination indrømmede hun, at hun i sin forklaring havde holdt faderen uden for, fordi hun var bange for, at hun ellers skulle få klø. Magistraten fratog derefter Bilfeldt oldermandsskabet, hvorhos laugget med magistratens samtykke suspenderede ham fra al laugs-rettighed, indtil han beviste sin uskyld, således at han ikke måtte holde svende eller drenge, men alene bruge sine egne hænders arbejde og sig deraf ernære. De to andre mestre, der havde udmeldt sig af laugget, blev efter anmodning genoptagne som medlemmer, mod at de lagde nyt gulv på rådstuen. Disse afgørelser blev af Bilfeldt og de to andre mestre indankede for stiftamtmanden, hvorefter magistraten afgav en erklæring, hvori det bl. a. udtaltes, at Bilfeldts forseelse med laden ikke kunne undskyldes ved at give hans børn skylden, idet han burde have opbevaret laden under lås og lukke. Endvidere anførtes det, at Bilfeldt havde ført et dårligt liv, at han havde opdraget sine tvende børn ugudeligt, så magistraten havde måttet drage omsorg for, at de kom i skole og lærte deres kristendom og blev underholdt af de fattiges penge, og at han i løbet af nogle år havde bragt sig selv i den tilstand, at han ikke ejede en eneste daler, så det siger sig selv, at han ikke kan betale de 8 sletdaler, som var udtaget af laden, ligesom han ikke kan fremskaffe de dokumenter, som beroede i den. Endelig hedder det, at han "ej heller kan lære nogen Dreng eller skaffe dem Underholdning, men vil holde Svende paa den Maade som tilforn at de betingede Arbejdet og gav ham ugentlig noget af deres Fortjeneste paa det at de under hans Protektion kunne arbejde her i Byen og paa Landet uden at svare noget af Byens Tynge, som han herefter .ej heller formaar det ganske Laug til Undergang og Prejudice." Stiftamtmandens resolution faldt den 4. januar 1727 og gik bl. a. ud på, at han var enig i, at de tre snedkere havde været opsætsige, at Bilfeldt havde været hovedmanden, og at han efter forholdet med laugets lade ikke kunne være medlem af laugget, men alene være tilladt med sine egne hænder at fortsætte

sit håndværk, hvilken straf fandtes meget moderat imod hans forseelse. Han blev derefter ekskluderet af laug^{et}. Hvorledes det derefter gik ham, vides ikke. Jeg ved ikke, hvor og hvornår han er død. Han må være død mellem 1727 og 1748, idet Holbæks kirkebog har en sålydende indførsel: "Den 6. November 1748 blev salig Mathis Snedkers Enke i Fattigboder begravet i de fattiges Jord." Han må være død andetsteds end i Holbæk, da dødsfaldet ikke er tilført Holbæks kirkebog. Jeg kender heller ikke tid og sted for hans fødsel og for hans vielse, lige så lidt som hustruens navn.

Ifølge Holbæks kirkebøger havde snedkermester Bilfeldt 5 børn, som fødtes mellem 1710 og 1726. De tre døde som små. Datteren Ane Katrine, som fødtes den 30. juli 1710, levede endnu i 1726, men jeg kender ikke hendes senere skæbne. Sønnen Hans, fra hvem slægten nedstammer, og som senere kaldte sig Hans Mathiesen Bilfeldt, fødtes den 13. april 1716. Han har åbenbart haft et fattigt og dårligt barndomshjem. Jeg ved ikke, om han fik nogen uddannelse, eller hvad han bestilte, og heller ikke hvor længe han blev boende hjemme. Vi hører intet om ham, før han den 22. juli 1744 blev gift i Holbæk med Mette Margrethe Steenberg. Hun var født i Holbæk den 25. marts 1719, datter af skolemester i Holbæk Axel Nicolaj Hansen Steenberg (født c. 1691) og hustru Else Margrete Jørgensdatter Birch. På næste side findes en oversigt over brudens slægtskabsforhold.

Jens Andersen (c. 1525 - 1610). Sognepræst i Sønderholm-Freilev.

Jacob Jensen. Sognepræst sammesteds 1610 - 45. Provst. Død 1645. Gift med Maren Jacobsdatter, som døde efter 1660.

Axel Jacobsen Steenberg, død 5/4 1663. Sognepræst i Tornby-Vidstrup. Gift 1) med Else Sørensdatter Galskyt, Datter af pastor Søren Thomsen Galskyt i Jerslev-Brønderslev. 2) med Karen Hansdatter Høyer. I det andet ægteskab var bl. a. sønnen:

Hans Axelsen Steenberg, født c. 1662, død 21/2 1698, forpagter bl. a. af Thaarupgaard, hvor han døde. Gift 3/9 1689 med Mette Nielsdatter Graae. De fik 7 børn, hvoriblandt

Axel Nicolaj Hansen Steenberg, født c. 1691. Skolemester i Holbæk. Gift i Holbæk 2/9 1716 med Else Margrete Jørgensdatter Birch, datter af byskriver i Holbæk Jørgen Birch og hustru Margrete. 9 børn, hvoriblandt	Jacob Hansen Steenberg, født d. 1692, død 1756. Degn i Øster Larsker på Bornholm, 8 børn. Mange nulevende efterkommere med navnet Steenberg.	Dorthe Cathrine Steenberg, døbt 8/12 1693. Gift med kromand Niels Nielsen Rejnstrup i Hellested, som døde 27/4 1756. Ingen børn.	Hans Axel Steenberg, døbt 21/6 1698, død 1762. Skoleholder i Brøndbyøster. Gift med Mette Marie Prom. Ingen børn.
--	--	--	---

Mette Margrethe Steenberg, født 25/3 1719, død 16/2 1799. Gift med Bilfeldt.	Margrethe Steenberg, født 4/9 1721. Gift 22/5 1742 med Nicolaus Henrik Thielo. Organist først i Holbæk, senere ved Roskilde Domkirke. De havde 10 børn, deriblandt Bergitte Regine Thielo (9/2 1754-29/10 1828), som 23/8 1782 blev gift med Elias Tuxen (24/11 1755-16/1 1807) og fik 7 børn, hvoraf flere blev søofficerer.	Eva Marie Steenberg, født 18/7 1731.	Anna Helene Steenberg, født 3/4 1734.
--	---	--------------------------------------	---------------------------------------

Bilfeldt og Mette Margrethe Steenberg blev viede i hjemmet, idet bruden var gravid. De nygifte bosatte sig i København, hvor han ernærede sig som snustobakshandler i Borgergade nr. 230. Her fødtes deres første barn, som døbttes i Trinitatis kirke den 14. november 1744 og fik navnet Matthiis. Den 15. december 1745 fik Bilfeldt borgerskab som øltapper, og samme år nævnes han som værtshusmand boende Borgergade nr. 237. Året efter købte han en ejendom i Lille Kongensgade for 1.800 rigsdaler. Det var den fjortende ejendom i gaden på venstre hånd fra Kongens Nytorv. Den fik senere gade-nr. 27. Skønt hele ejendommens areal kun var 103 kvadratmeter, var der både et forhus med 4 etager og en kvist og et baghus med to eller tre etager. Huset, der var bygget i renæssancestil, formentlig kort før år 1700, er afbildet sammen med tre nabohuse på en akvarel, malet af Christian V. Nielsen, der var lærer ved Kunstakademiet i perspektivtegning, og som levede fra 1833 til 1910. Billedet, der erhvervedes for mig på en auktion i 1961, hedder "Gamle Huse i Lille Kongensgade paa Holbergs Tid". Maleren har dog givet en kvindefigur på billedet hans egen tids påklædning. Billedet er gengivet i Carl C. Christensens bog "Fra Vingaarden til Østertorv" (1950) side 113 med titlen "Lille Kongensgade Nr. 25-33 inkl. i Midten af det 18. Aarhundrede." Herefter måtte man antage, at nr. 27 var det andet hus fra venstre, hvor en kvinde sidder på stentrappen. Men det fremgår af de gamle skøde- og panteregistre og af nogle nyere billeder fra Lille Kongensgade, at det af Bilfeldt ejede hus nr. 27 var det næste hus i rækken, altså det tredje hus fra venstre med det fremspringende skilt og vintønderne foran facaden. Huset, der havde en hvid eller lysegrå malet eller kalket facade og til gaden var af grundmur med tre fag og en spids gavl, stod - som det fremgår af nogle fotografier i Københavns bymuseum fra omkring 1900 - temmelig uforandret, indtil det tilligemed nabohusene blev nedrevet omkring år 1930. Ejendommen var nemlig i 1917 blevet solgt til S/S Th. Wessel og Vett for 31.000 kr., og på denne og de tilstødende grunde ligger nu Magasin du Nords store salgs- og udstillingshal.

Hans Bilfeldt havde to prioriteter i ejendommen på 1.200 og 400 rigsdaler à 5 %. Men til samme rentefod lånte han yderligere henved 400 rigsdaler af en mand ved navn Chr. Berg, til sikkerhed for hvilket beløb han gav pant i hele sit bo. Denne pantsætning har forsåvidt interesse, som man af specifikationen i pantebrevet, der er tinglæst den 9. januar 1747, kan se, hvad han og hans hustru ejede af klæder, indbo og inventar til beværtningen. Opregningen lyder således: Et Par Fløjls-Armbaad med Guld- Spænder og Dupper, en Guldring med Sten og Træk under, en 3-Kreds Guldring, en stor Guldring, en mindre dito, et Par Ørenringe af røde Karneoler, indfattet i Sølv, forgyldt, et Sølv-Lommeuhr med Minutviser, en Sølv-Kaarde, en Stok med Sølvbeslag, 6 Sølvtheskeer, et Sølv-Hovedvandsæg, en ny rød og hvid Triumphantes-Manteau (lang, vid damekjole af svært blomstret silketøj) med tilhørende Skørt, en Triumphantes-Kantusse (lang folderig kvindetrøje med læg i ryggen), en blaa gros de Tours Tvin (trøje af silkestof) og Skørt, en hvid kipper cartuns Adrienne (damekjole med langt slæb af sribet bomuldstøj) og et stift skørt af Kammelot (uld), en rød Damaskes Kaabe med Bugfoer (egerns bugskind), en sort Fløjls Kyse, en sribet Tafts caset (?), en hvid Svane-Palentin (overstykke) en dito blomstret, et Paplion-Sæt (?), et Par Kniplings Fruentimmer-Ærmer, to Procadis-Huer, 6 Forklæder, et Livbaand med Sølvspænde, 8 Alen rød Skarlagen (kostbart rødt stof) til en Mandsklædning med gult Damask til Underfoer, 2 Par sorte Plydses Bukser, en Starnedts (?) Kaseking (hjemmefrakke), et Dusin Ærmer og Kraver, et Dusin nye Skjorter, et Dusin nye Særke, 3 Par Hørlærreds Lagner med Pudevaar, 2 Par Pudevaar med Kniplinger, et Par dito, 4 Par Blaarlærreds Lagner, 6 Blaargarns Haandklæder, 6 Blaargarns Duge, en lang fin Drejlsdug med 7 Servietter, et Par fine Vuggelagner og Pudevaar med Kniplinger, et Par dito uden Kniplinger, 8 sribede Vaffeldugs-gardiner og Natbordklæde, 6 røde Mascheis dito (uldent stof), en Overdyne, en blaa- og hvidsribet Olmerdugs dito, en graastribet dito, en

fin blaastribet Underdyne, en dito, en graastribet dito, 2 dito Hovedpuder, 2 rødstribede dito, 2 mindre dito, en sortstribet dito, et gult Serge-Omhæng, et røds Mascheis dito, en indlagt Ege-Dragekiste, en stor blaa Egekiste, en Himmel og Skakseng (himmelseng med skråt opløbende overdækning, to lodrette og to skråstolper), 4 forgyldte Læderstole og en dito Lænestol, 2 Plydses Taburetter, 9 Træstole, et Fyrrebord og en Bænk, et mindre dito, et Ege-Slagbord, et Bord med Stensk....(?), et Thebord og 2 Gueridoner, 3 Træskamler, 2 Brætspiller (spillebrædter), et Prænumerener-Brædt, 2 Skilderier, det kgl. Herskab, et stort forgyldt Spejl med Cronery (?), 4 dito Lampetter, et dito med.....Ramme, 16 store Ølglas, et Dusin Spidsglas, 3 Krus, et dito med 16 Polter (?), et Dusin Tin-Tallerkener af engelsk Tin, 7 Stk. Kron-Tin, et dito Suppefad, en dito Thekedel, 4 Lysestager engelsk Tin, et Tin-Saltkar, 7 dito Skeer, en dito Thepotte og Fad med Mælkekande, et Dusin Thekopper, en stor Kobber-Thekedel paa 9 Potter, en mindre dito, et Kobber-Rivejern, en Messing-Kaffekande, en dito Kaffemølle, en dito Lyseplade og Saks, et dito Fyrfad, et dito Strygejern, en Jerngryde, en dito Trefod, en Ildskuffe og Tang, en Rist, en stor Jernpande, en mindre dito, et Fyrfad, en Økse, et Stegespid og Buk, en Kedel-Krog, et Blik-Dørslag, 10 Stk. Grynbøtter, 2 store Ballier, 2 mindre dito, 2 halve Tønder, en Rok og Haspe, et Dusin Bouteiller, en stor Klædekurv, en Bibel og adskillige andre Bøger med mere.

Fra 1746 til 1748 boede Hans Bilfeldt og hans hustru i huset i Lille Kongensgade, hvor de drev beværtning. Han betegnes dels som theskænker, dels som øltapper. Hans hus havde ikke det bedste ry. I en ejendommelig vejviser, som en teologisk kandidat ved navn Hans Barhow udgav i 1748, siges det, at huset tidligere havde været et horehus. I Bilfeldts tid var det åbenbart et tilholdssted for spillefugle. Politisager i København blev dengang pådømt af en domstol, der kaldtes politi- og kommercekollegiet.

Ved en dom af 7. juni 1746 fastsloges det, at 2 studenter og 3 andre personer på en utilladelig og uret tid om natten mellem den 19. og 20. april havde været i Hans Bilfeldts hus. Både værten og gæsterne fik bøder efter forordningen af 22. oktober 1701. Da der var spillet i huset i strid med reskript af 1. oktober 1698, fik politibetjentene lov til at beholde de beslaglagte penge. Hver gæst skulle bøde 2 rigsdaler. Men værten, som ej alene havde tilladt sligt spil i sit hus, men endog skaffet gæsterne kort og terninger samt lånt en gæst penge til at spille for, skulle bøde 5 rigsdaler til Frelserens kirke. (Reskriptet af 1. oktober 1698 forbød fremmede spil og gav regler for politiets tilsyn hermed. Forordningen af 22. oktober 1701 bestemte bl. a., at politimesteren ikke måtte tilstede, at der i værtshuse og kældere med drik, dobbel, forfængelig lystighed og andet deslige nogen forargelse gaves, eller at nogen sig der længere end til kl. 10 om aftenen opholdt; men hvis de sig ej efter eengang gjorde påmindelse derfra entholdt, skulle han dem i stadens arresthus lade henføre, og desuden skulle såvel værten som hver af gæsterne, der herimod handlede, hver gang bøde 2 lod sølv). I en anden dom af 30. maj 1747 hed det, at Bilfeldt natten mellem den 3. og 4. marts havde tilladt gæster at opholde sig i hans hus, hvorfor han måtte bøde 4 rigsdaler efter reskript af 16. januar 1713 om skærpelse af straffen for nattesæde. Da der samtidig var spillet basset-spil i strid med reskriptet af 1. oktober 1698, måtte han bøde 5 rigsdaler til Frelserens kirke. Og da han 3 gange tidligere i 1747 havde haft nattesæde, måtte han herfor bøde 3 gange 4 rigsdaler. Endelig måtte han bøde 2 rigsdaler, fordi han den 10. januar i strid med sørgeforordningen i anledning af Christian VI's død havde haft musik og utilladeligt spil. Af akterne vedrørende den sidstnævnte dom fremgår, at et vidne havde forklaret, at en gæst havde siddet og spillet polsk-pas med madam Bilfeldts broder, som logerede der i huset. Blandt vidnerne var også den 16-årige Eva Marie Steenberg, som var søster til madam Bilfeldt, og som var i huset hos sin søster og svoger. Politifuldmægtig

Bancke skrev i sit anklageskrift, at det formentlig ikke var dommerne ubekendt, hvad ord og rygte Hans Bilfeldts hus stod i over den hele by. "Det er ikke længe siden, at Huset nær af Pøbelen var blevet ruineret; saadant blev dog lykkeligt forhindret, men, efter min Tanke, ikke til anden Nytte end, at det fremdeles kunde være et sikkert Tilflugtssted for dem, der ved Drik og Dobbel tværtimod alle gode Love og Sæder søger deres Fornøjelse om Natten." Endvidere anførte politifuldmægtigen, at Bilfeldt ofte og mange gange var blevet anset med mulkt ved politikammeret for adskillige nattesæder, ligesom han også tidligere havde fået en dom, men at han altid benægtede, når der ikke var fuldt bevis, og at de hidtidige små bøder ikke hjalp, idet han let kunne tjene disse beløb ind. Det fremgår af magistratens arkiv, at det voldte myndighederne besvær at inddrive de bøder, Bilfeldt ikendtes.

Hvad enten det nu skyldtes de mange bøder eller andre grunde, så fik virksomheden i Lille Kongensgade en brat Ende, idet ejendommen efter en panthavers begæring blev stillet til offentlig auktion den 19. november 1748 og solgt til den højstbydende for 1.200 rigsdaler courant. Bilfeldt flyttede så til Større Stræde nr. 331, hvilket svarer til Holmens Kanal nr. 36, en af de små ejendomme, på hvis grund forsikringsselskabet "Haand i Haand" nu har bygget sin store ejendom. Der drev han også værtshus, men var sikkert kun lejer. I 1750 nævnes han som værtshusmand ved Gammel Strand; men samme år købte han gården på hjørnet af Købmagergade og Silkegade, det hjørne, som nu tilhører "Illum", gade nr. 20 på Købmagergade og 2 i Silkegade. Det var en 2-etages ejendom med kælder og kvist med 6 grundmurede fag til Købmagergade og 10 til Silkegade. I sidstnævnte gade var der port ind til gården, hvor der lå et sidehus af mur- og bindingsværk i 2 etager og et bag- eller tværhus i 3 etager. Det fremhæves, at der i gården var springvand, det vil sige vand fra en vandledning, med kam (kumme), opstander og metalkran, at der på loftet var 2 opstående vinder med behørig vinde-tove og hager, samt

at der i huset fandtes 13 kakkelovne af jern, hvoraf 4 med messingfødder og skruer og en med kobberplade. I kælderen boede en pottokræmmer til leje. Bilfeldt købte ejendommen for 4.300 rigsdaler. Den var brandforsikret for 7.000 rigsdaler og behæftet med 4.000 rigsdaler à 5%. I 1753 optog Bilfeldt et tillægslån på 300 rigsdaler à 5%. I denne ejendom drev Bilfeldt værtshus med billard fra 1750 til 1754, og da ejendommen var forholdsvis stor, har han formentlig kunnet drive virksomheden på en bredere basis end hidtil. Der ses heller ikke i disse år at have verseret politisager mod ham for nattesæde, ulovligt spil eller lignende. I 1754 solgte han ejendommen for 6.300 rigsdaler. I tidsskriftet "Før og Nu", 4. årgang, 1918, pag. 42 findes et billede af ejendommen, som den så ud i året 1900. Pudsigt nok lå C.H. Bielefeldts bog- og papirhandel da i stueetagen. Ejendommen blev nedrevet i 1907-08, hvorefter der blev bygget en ny ejendom på grunden.

I 1754 købte Bilfeldt Brønshøj Gæstgivergaard i Brønshøj by med tilhørende kro og en hestemølle samt jordtilliggende, Præsteholmen kaldet, bestående af 5 tønder, 5 skæpper, 3 fjerdingkar hartkorn, ager og eng, for 4.800 rigsdaler, og prioriteterne udgjorde 3.000 rigsdaler à $4\frac{1}{2}$ % og ca. 1.035 rigsdaler à 5%. Kroen, der blev nedrevet i 1930, lå nord for Frederikssundsvej; den er afbildet i Poul Moes' bog "Det gamle Brønshøj og det nye" (1949). Gæstgivergården, der blev nedrevet mellem 1800 og 1810, lå lige på den anden side vejen, mellem denne og gadekæret. Gæstgivergårdens hovedbygning bestod af 4 sammenbyggede længer. I den første var der smukke beboelsesværelser med paneler, en kamin og 4 nye jernkakkelovne. I den anden var der bryggers og brændevinshus med en kølle, hvorpå kunne formaltes 10 à 12 tønder sæd, et maltekar på 26 tønder og forskelligt andet inventar samt en stald til 8 heste. I den tredje længe var der en stald til ca. 40 høveder, og den fjerde længe var bestemt til korn, vognlade og remise. Bygningerne var for størstedelen opført af egetømmer, og der var en have på over 3.000 kvadratalen

med flere sjældne frugttræer og et smukt lysthus. Til kroen hørte privilegium på bryggeri og brænderi. Til ejendommen hørte også en stol i Brønshøj kirke, som var opsat af en tidligere ejer, med al den ret, som han og stedets tidligere ejere til samme havde haft og dertil endnu kunne have, dog kirkens patron eller ejere herudi upræjudiceret. I 1757 solgte Bilfeldt ejendommen for 4.500 rigsdaler.

Allerede i september 1756 havde Bilfeldt købt en ejendom i København, nemlig gården på hjørnet af Skindergade og Klosterstræde, som i dag har gade nr. 27 i Skindergade og 25 i Klosterstræde. Købesummen var 8.500 rigsdaler, brandforsikringen 9.000 rigsdaler, og prioriteterne androg oprindelig tilsammen 8.000 rdl. à 5 %; men Bilfeldt har åbenbart savnet kontanter, for i maj 1758 optog han et tredje-prioritetslån på 1.512 rigsdaler 3 mark à 5 %; pantebrevet, som bestemte, at lejerne skulle betale deres lejer direkte til kreditor, gav pant ikke blot i ejendommen, men tillige i følgende effekter: en Guldkæde, et Par Guldørenringe, et Par Guldarmbaand, 8 Guldringe, et Gulduhr, et Par Guldhager med en sort Fløjskaabe med Flos Fløjl under (et velouragtigt stof), en Sølv-Kaffekande og Fad, en dito Thepote og Fad, en dito Mælkekande, en dito Spølkumme, 2 dito Thedaaser, 4 dito Theskeer og en Sukkertang, 7 dito Spiseskeer, en dito Potageske, en dito Snustobaksdaase, et dito Lommeuhr, en Sølvkaarde, en brocheret Triumphantes Adrienne (damekjole med langt slæb af svært silketøj, vævet med blomstermønster), en sort broderet Manteau (lang, vid damekjole) og Skørt, en rosenfarvet gros de Tours (et silkestof) Adrienne, et gult Damaskes Skørt, en rød gros de Tours Kofte (trøje med langt skød), 4 Alen sort Fløjl, en Serge-Morgenkjole og Skørt, en dito Morgenkjole, en dito Adrienne, en blaa gros de Tours Klokke, en rød stukken Silkeklokke og Kofte, 2 Serge-Skørter og en Kofte, en rød conso port de sous (?) Kaabe med Bugfoer (Egerns Bugskind), en rød Serge-Morgenkjole, et Kniplings....?.... Seet med Hængler, 2 Par Kniplings Antischanter (underærmer), 6 Alen nye Kniplinger til en Manteline

(overstykke), adskillige andre Kniplingssætter, en sort Fløjlskyse, en rød Skarlagens Mandskjole med blaa Grisette-Vest (Vest af groft, tyndt stof af silke eller bomuld) og sorte Fløjlsbukser, en brun dito Kjole af etoffe (blankt hårdt uldstof) med broderet Vest, en Stykke Lærred, udskaaet til Manchetskjorter, 4 Alen...?...Kammerdug, 2 fine Linneds Damaskes Duge med 24 Servietter, 6 nye Drejls Duge og 32 Servietter, en fin Drejls Dug og 4 fine The-Servietter, et Par fine 3 brede Lagner med Pudevaar, 16 Par Blaargarns-Lagner, 3 Par Hørgarns-Pudevaar, 12 nye Skjorter og 12 nye Særke, 8 nye optrukne Gardiner, 4 sribede...?...dugs dito, 6 lange cattuns dito og en Del andre smaa Gardiner, en ferneret Dragkiste, et ferneret Skab, en fuer malet Dragkiste, et lidet Sølvskab med Dragkiste, et langt grønt Skab, et Urteskab, 2 Himmelsenge, 4 Fløjborde, et langt Bord, 3 Svadrille-Borde (spilleborde til 4 personer), et Spillebord, en stor Egekiste med Jernbeslag, nok en mindre dito, en Fuer Kiste og en Cuffert, 2 Dusin Stole, et nyt Nat-Skrin og et gammelt dito, et stort Spejl med Glasramme og 6 Lampetter, et Spejl med forgyldt Ramme og Krone, nok et Spejl med Glasramme og 6 Lampetter, en Del Skilderier med Glas og uden Glas, en hollandsk Stoll (?) til et Skab, en fin Porcelæns Pons-Bolle, 6 Par fine Kaffekopper, 6 Par fine Thekopper, 6 Par Chokoladepopper, 6 Par brune Thekopper, en Porcelæns Kaffekande og Thepote, en Messing Themaskine og dito Kaffekande, 3 Theborde, et Serge-Omhæng til en Seng med Tæpper, 12 Over- og Underdyner og 8 Hovedpuder, en Kobberkedel paa 3 Fjerdinger, en dito paa en Fjerding, en dito Kasserolle, en Bismar og en Skæppe, 4 Kobber-Thekedler, 3 Bradpander og 2 Stegepander, 2 Riste, 2 Rivejern, 2 Økser, 2 Forfødder (?), 2 Kødknive, et Stegespid og en Bradbuk, en stor Jerngryde og 2 mindre dito, 3 Messing-Kedler, 12 Tintallerkener, et dito stort Kransefad og et mindre dito, et stort Stegefad og et mindre af Tin, en stor Tinskaal og en dito Thekedel, en Tin-Thepote og Mælkekande, et Kobber-Fyrbækken og

2 Fyrfade, 4 Tin-Lysestager og en Messingplade, en ny blaa Rejse-
kappe, 4 nye Melsække og 2 gamle, 3 Spinderokke, 2 Garnvinder og en
Haspe, en f...?....., en Del Trækar: Ballier, Tønder og Ankre, 3 Par
Sko Sølvspænder, en komplet Billard med alt tilhørende, 12 Porcelæns
Tallerkener, en Del Bøger, 2 Kaffemøller, en Tin-Mælkespand og 2
Tin-Spølkummer, et Strygejern med 3 Bolte og en Marmonsten.

Denne ejendom på hjørnet af Skindergade og Klosterstræde, som i
1756 til prioritetsefterretning blev vurderet til 9.200 rigsdaler, var
2 etager høj foruden kælder og kvist og havde 12 fag til Skindergade og
10 til Klosterstræde. Fra Skindergade var der port ind til gården, hvor
der fandtes 2 halvtagshuse på 2 etager, som bl. a. rummede en stald.
Fra Klosterstræde var der opgang ad en stentrappe til en forstue, hvor-
fra der var indgange til værelserne i stueetagen, medens en italiensk
trappe førte op til de øvre etager. Ejendommen overlevede den store
brand i 1795, men nedbrændte under bombardementet i 1807. Den ejen-
dom, der nu ligger på grunden, opførtes kort efter 1807.

I denne store ejendom drev Bilfeldt sin værtshusforretning fra 1756
til 1758 eller 1759. Af politi- og kommercekollegiets dom af 27. juni
1758 fremgår, at Bilfeldt havde tilstået, at der tit og ofte i hans hus
med hans vidende og vilje var blevet spillet adskillige forbudte hasard-
spil, såsom basset, kings og passedix. Spillene havde kontinueret hele
nætter igennem og anselige summer var blevet tabt. Han havde mod-
taget en å to dukater i kortpenge, havde selv animeret gæsterne til at
spille sådanne spil og lånt dem penge dertil. Efter forordningen af
6. oktober 1753 blev han dømt til at bøde 50 rigsdaler eller, hvis han
ikke formår at betale, til at straffes efter forordningen af 6. december
1743 artikel 15. Også spillerne blev straffede; der var ialt indstævnet
67 personer. Akterne vedrørende denne dom er desværre ikke bevarede.
(Forordningen af 6. oktober 1753 forbød alle slags såkaldte hasardspil,
være sig ved kort eller terninger, enten det er udi værtshuse eller

private huse, og fastsatte bøder og andre straffe. Ifølge forordningen af 6. december 1743 skulle idømte pengebøder søges inddrevne ved eksekution og tvangsauktion, og kunne de ikke fås betalt på den måde, skulle den skyldige hensættes til arbejde i en fæstning eller i fængsel på vand og brød).

Denne dom har sikkert ramt Bilfeldt hårdt. I foråret 1759 fraflyttede han ejendommen, som han solgte for 7.700 rigsdaler. Måske har han derefter en kort tid boet i ejendommen Uden Vester Port nr. 13 (nu Vesterbrogade nr. 30 og Stenosgade nr. 1). Mandtalslisten siger, at en Biehfeldt havde billardhus her. Men fra foråret 1760 til efteråret 1761 eller foråret 1762 boede han i hvert fald i Frimands kvarter nr. 110, Trompetergaden, nuværende gade nr. 4 på Gråbrødretorv. Her betegnes han først som melhandler, senere holdt han billard.

I 1762 boede Bilfeldt en tid på Kildendal, en ejendom på Strandvejen, hvor han drev beværtning. Ejendommen, der også kaldes Lille Vartov, lå mellem Svanemøllen og Rosbæks Bro. Svanemøllen lå omtrent ved den nuværende Svanemølleviadukt, og Rosbæks Bro var en hvælvet bro, på hvilken Strandvejen eller som den dengang hed Helsingørvejen førtes over den lille Rosbæk, som dannede afløb for Rørsøen (den nuværende Lersø). Bækken er nu overdækket og løber under Rosbæksvej og gaden "Ved Eltham" ned til Øresund. Rosbækken dannede og danner endnu tildels grænsen mellem Københavns og Gentofte kommuner. På grunden fandtes flere ret store bygninger i en og to etager og en stor have. I denne lå Vartovkilden, hvis vand mentes at have helbredende kraft, og ved den stod en blok, i hvilken de valfartende kunne lægge almisser til de fattige. Kildendal havde oprindeligt været et lyststed, men var nu et søgt traktørsted, hvortil københavnernes lokkedes dels af den lægende kilde, dels af de forlystelser, som efterhånden var groet op omkring kilden. Kilderejserne fra hovedstaden gik oprindeligt ikke til Kirsten Pils Kilde, som først senere kom på mode, og når Holberg i sin

komedie "Kilderejsen", der kom c. 1720, skildrer en sådan udflugt, har han sikkert tænkt på Vartovkilden eller måske både på den og på Vangede Kilde, der også ansås for lægende. Louis Bobé skriver, at ejendommen Kildendal i 1762 ejedes af Bilfeldt; men det er ikke rigtigt; den havde i en årrække tilhørt en traktør Christian Hansen, og Land-Militær-Etatens Pensionskasse havde anbragt 4.500 rigsdaler af sine midler på 1. prioritet i ejendommen. Da Hansen imidlertid ikke kunne svare renterne af dette lån, måtte pensionskassen overtage ejendommen, som den efter flere forgæves auktioner først kom af med i 1776. I denne periode havde pensionskassen en kort tid udlejet ejendommen eller en del af den til Bilfeldt, men ifølge kassens regnskab skal han ikke have betalt den stipulerede leje, og da der ikke var noget at erholde hos ham, idet hans effekter var pantsatte til en mand ved navn Holders, blev resultatet, at han "uden Opsigelse i urette Tid efter Ordre maatte flytte". Kilden udtørredes kort tid senere, men både den og blokken er afsatte på et i stadsarkivet opbevaret kort fra slutningen af den 18. århundrede. Deres plads var c. 30 m. øst for Strandvejen, c. 145 m. syd for grænsen til Gentofte kommune, der følger gaden "Ved Eltham". I dag ligger her ud til Strandvejen en lang lav bygning gade nr. 32 a, med udsalg fra "Irma" og "Schou" og bag den en høj bygning med opgang gade nr. 30. Denne opgang må være opført på eller lige ved kildens og blokkens plads. Ifølge skattemandtallet 1762 boede Hans Bilfeldt på Kildendal med sin hustru, sin 13-årige søn Mathias, sin 12-årige datter Lovise og sin 2-årige søn Niels Reinstrup samt en husjomfru, en tjenestekarl og en tjenestepige.

I 1762 døde Mette Margrethe Bilfeldt, født Steenbergs farbroder Hans Axel Steenberg, der var skoleholder i Brøndbyøster og enkemand uden livsarvinger. Arven efter ham, der androg ialt 28 rigsdaler 1 mark, blev delt mellem hans søster: Fru Dorothea Cathrina Reinstrup og hans 6 broderbørn, hvoraf fru Bilfeldt fik 5 rigsdaler 3 mark 13 skilling.

Ved skiftets slutning den 14. september 1762 boede Bilfeldt på Kildendal. Da han den 8. januar 1763 kvitterede for den hans hustru tilfaldne arv, betegnes han som bager og boende i København.

I 1764 købte Bilfeldt en gård i Frederiksberg by og sogn for 850 rigsdaler. Gården, der kaldtes Blaagaard, lå i Frederiksberg Bredegade, men grunden gik ud til Smallegade. Den havde matr.nr. 92, gade nr. 20 i Bredegade og 17 i Smallegade, men er nu inkorporeret i matr. nr. 4 A, og arealet udgør nu en del af den ubebyggede grund bag ved det nye rådhus, nemlig den del, som ligger nærmest øst for det plantede hegn på grundens vestside. Bilfeldts skøde på ejendommen tinglæstes den 16. juli 1764, og samme dag tinglæstes to af ham udstedte panteobligationer. Den ene gav to mænd ved navn Chilibert Bonfils og Johan Peter Verhagen 1. prioritet i ejendommen for 700 rigsdaler a 5 %; den anden var på 500 rigsdaler a 5 % og gav Christoffer Holders 2. prioritet i ejendommen og 1. prioritet i Bilfeldts møbler og effekter, nemlig: Sølvtoj, 3 Dusin Spiseskeer, 2 Potageskeer, en stor og en mindre Thepote med Fod, en Sukkerbøsse, 2 Sukkerfade, $4\frac{1}{2}$ Dusin Theskeer og 3 Sukkertange. Kobbertøj: en stor Kedel, 2 mindre dito, 2 Thekedler, en Tærtepande, en stor Bouillon-Kedel med Laag, en mindre dito med Laag, 6 store Kasseroller, et stort Fad, 2 Thema-skiner, 4 Kobberpatter (?). Messingtøj: en Morter med Støder, 8 store og smaa Kaffekander, 8 store og smaa Fyrfade, 6 Dusin Knive og Gafler, 4 Par Lysestager, 6 Lyseplader, 6 store og smaa Kedler og 2 Strygejern. Tintøj: 2 store engelske lange Fade, 8 store og smaa Kron-Tin dito, 6 Dusin dito Tallerkener, 3 Dusin dito engelsk, 2 Thepotter, en Mælke dito, 3 Dusin Spiseskeer, 3 Par Lysestager. Porcellæn: 6 Dusin Tallerkener, 4 Assietter, 3 Fade af Castrup.....(?), 4 Dusin Tallerkener, 6 Spølkummer, 8 store og smaa Terriner, 6 store og smaa Fade og 12 store og smaa kinesiske Porcellæns Ponsboller i Ceylons (?), 2 Pokaler, 8 Dusin store og smaa Vinglas, 6 Karaffer,

6 Sukkerbøsser, 6 Dusin adskillige store og smaa Flasker, 6 Dusin adskillige sorte Bouteiller, 4 Dusin Kegler. Af Blik og Jerntøj adskillige Stykker, som daglig bruges i Husholdning. Trætøj: 2 Dragkister, et Skab, 2 store Spejle, 6 mindre dito, 6 Lampetter, et Dusin forgyldte Læderstole med 2 Lænestole, 2 Dusin Ruslæders Stole, et Dusin Træstole, 4 lange Bænke, 3 lange Borde, 2 Slagborde, 8 Theborde, en Rulle med Tilbehør, 2 Himmelsenge med Omhæng, en Skak-Seng med Omhæng, en Tronseng med Omhæng. 3 Stangsenge, en Slagbænk med Omhæng. Linned og ulden Tøj: 5 Par Hørlærreds Lagner og 6 Par Pudevaar, 12 Par Blaarlærreds dito, 6 Par Folkelagner, 40 smaa og store Haandklæder, 18 Fag adskillige Slags Vinduesgardiner, 12 Dusin Hørlærreds Servietter, 12 Dusin Blaarlærreds dito, 3 Damaskes Duge, 12 store og smaa Hørlærreds Dreyels Duge, 12 store og smaa dito daglig af Blaarlærred, 2 Dusin Mands-Skjorter, 3 Dusin Sokker, 12 Par Manchetter med Kraver, 3 Dusin adskillige Slags Tørklæder, 3 Fruentimmer Silke-Kjortler, 2 Sirtses dito og en Kipper dito, 8 adskillige Slags Skørter og Kantusser, en grøn Mands-Klædning og en kulørt dito og en Kaseking. Sengeklæder: 12 adskillige Slags Underdyner med dertil hørende lange Puder og Hovedpuder, 5 adskillige Slags Overdyner og 2 Tæpper, en Billard med behørig Lampetter og alt hvad videre dertil henhører.

I 3 eller 4 år drev Bilfeldt beværtning i denne ejendom, som ud til Bredegade var bebygget med 17 fag mur- og bindingsværk, hvori fandtes stuer, kamre og køkkener; ovenover fandtes en durchgående kvist med en panelet og betrukken sal tilligemed to kamre. Grunden var ret stor og rummede foruden en gård med brønd med pumpe og opstander et hus på 7 fag samt en smuk indhegnet have med en del frugttræer, en keglebane og et lysthus i 2 etager. I haven var opstillet borde og bænke. Ejendommen kaldtes Blaagaard, velsagtens fordi den, ligesom sin navne på Nørrebro, var belagt med blåtglaserede tagsten. I Adresseavisen reklamerede Bilfeldt i 1765 for virksomheden med en sålydende annonce:

"I Frederiksberg paa blaa Gaard, hvor Bachus sidder paa Vinfadet over Porten, er Trakteer-Hus for alle honneste Selskaber."

I april 1769 averterede Bilfeldt ejendommen til leje ved en sålydende annonce: "Blaae Gaard paa Frederiksberg skraas over for den hvide Hest er til Leje i Sommer og er bekvem til Lyst- eller Gæstgiver-Sted; nærmere Underretning kan faas i Billardhuset i Skindergaden anden Dør paa venstre Haand fra Købmagergaden." Bilfeldt var nemlig allerede i 1767 eller 1768 fraflyttet ejendommen. Efter at en panthaver havde gjort udlæg i ejendommen, blev den stillet til offentlig auktion. Der holdtes 4 auktioner, ved hvilke ejendommen blev opråbt for vurderingssummen: 630 rigsdaler. Den fjerde auktion holdtes den 14. september 1769, og da der stadig intet bud fremkom, måtte panthaveren overtage den, og han kom først af med den i 1774. Eiler Nystrøm skriver i sin Frederiksberg Historie, bind II pag. 201-202, at Bilfeldt gik fallit, men det er ikke rigtigt. I 1768 boede billardvært Hans Bilfeldt en tid i et ud til Læderstræde vendende baghus til ejendommen Strand kvarter nr. 56 på Amager-torv, men samme år flyttede han til Frimands kvarter nr. 78 i Skindergade, som han havde erhvervet på en auktion den 27. juli 1768 for 2.451 rigsdaler. Ejendommen, der udgør en del af det nuværende gade-nr. 3 (matr.nr. 47) i Skindergade, var dengang ganske smal. Facaden havde kun en bredde af 10 alen, men grundens dybde var c. 27 alen. Til gaden lå 5 fags mur- og bindingsværk, 2 etager højt med en kvist over 3 fag med en loftsluge og grundmuret kælder under hele huset. I første etage var der en forstuegang på et fag, hvori trappe, endvidere en stue på 4 fag og til gården et sengekammer på 4 fag. I anden etage var der en sal på 4 fag og et kammer på et fag til gaden og til gården sengekammer, køkken og spisekammer. Der var et halvtags-sidehus i to etager med kvist. Bygningerne var brandforsikrede for 2.800 rigsdaler, og ejendommen var belånt med 1.400 rigsdaler à 4 %. I denne ejendom drev Bilfeldt billardhus, indtil den i efteråret 1772 blev sat til offentlig auktion og

bortsolgt for 2.010 rigsdaler.

Den 30. oktober 1770 afsagde politi- og kommercekollegiet dom i en sag, som angik nogle jøder, der ikke havde tilladelse til at opholde sig i hovedstaden, og som blev dømt til at forføje sig bort. Der var også rejst tiltale mod de værter, hos hvem de opholdt sig, hvoriblandt billardholder Bilfeldt; men værterne blev frifundne, siden jøderne "forhen har boet hos andre Folk her i Staden", Bilfeldt erkendte, at han havde lejet værelser til en jøde Israel Soldin, men denne havde kgl. privilegium.

I 1775 boede billardholder Bilfeldt til leje i Rosenborg kvarter nr. 148, Vognmand-Gaden. I 1778 og 1779 boede han på hjørnet af Brøndstrædet og Vognmagergaden og i 1780 i Lille Kongensgade nr. 99 = nuværende nr. 43. Folketællingen pr. 1. juli 1787 oplyser, at i Snarens kvarter nr. 60 litra B Badstuestræde - hvilket svarer til nuværende matr.nr. 126, gade nr. 17 i Badstuestræde - boede 10 familier, ialt 53 personer, deriblandt en familie bestående af Hans Bilfeldt, husbond, 72 år, supplikant, dennes hustru Mette Margrethe, 78 år, (skal være 68), begge i første ægteskab, og deres børn: Niels Bilfeldt, 28 år, ugift, og Lovise Maria, 36 år, ugift. Den pågældende ejendom nedbrændte i 1795.

Den 6. december 1797 døde Hans Bilfeldt af alderdom i sit hjem Pilestræde nr. 11, 81 år gammel. Denne ejendom var en del af det areal, som nu optages af Illums ejendom. Den 16. februar 1799 døde hans hustru Mette Margrethe sammesteds af alderdom, c. 80 år gammel. De blev begge begravede på Assistens Kirkegård. De døde fattige, og Hans Bilfeldt var i de sidste år døv. De gamle mennesker måtte understøttes af deres søn, musiklærer Niels Bilfeldt, som boede sammen med dem, og som skal have været noget bitter over, at hans broder Matthias, der sad som en velstående købmand i Avignon, intet bidrog til forældrenes underhold. Selv om Hans Bilfeldt ikke havde økonomisk held med sine mange foretagender, og selv om hans virksomhed som beværter flere

gange bragte ham i kollision med de politimæssige forskrifter, forekommer det mig, at man må tage hatten af for hans opfindsomhed og handlekraft, hans energi og flid, og hans hustru har utvivlsomt været ham en god og flittig støtte.

Ægtefællerne fik 8 børn:

- 1.) Matthiis fødtes i Borgergade og døbt i Trinitatis kirke den 14. november 1744. Døde sikkert som spæd.
- 2.) Else Margrete fødtes sammesteds og døbt i samme kirke den 14. december 1745. Er sikkert også død som barn, siden det syvende barn fik samme navne.
- 3.) Lovise Zandrine fødtes i Lille Kongensgade og døbt i Nicolai kirke den 15. september 1747. Om hende ved jeg intet. Hun må enten være kommet hjemmefra eller være død inden skattemandtallet af 1762, som ikke nævner hende som boende sammen med forældrene. Hun er rimeligvis død som barn, siden det femte barn også fik navnet Lovise.
- 4.) Matthias fødtes i Lille Kongensgade og døbt i Nicolai kirke den 4. september 1748. Han blev kok, senere købmand i Avignon og omhandles i afsnit II.
- 5.) Lovise Maria fødtes ved Gammel Strand og døbt i Nicolai kirke den 20. januar 1750. Hun boede som ugift hos forældrene den 1. juli 1787. Hun skal have været sygelig. Hendes senere skæbne kender jeg ikke.
- 6.) Aksel Nicolaj fødtes på Købmagergade i Nicolai sogn og hjemmedøbt den 19. februar 1751. Om ham ved jeg intet. Han er muligvis død inden skattemandtallet af 1762, som ikke nævner ham som boende sammen med forældrene.
- 7.) Else Margrethe fødtes på Købmagergade og døbt i Nicolai kirke den 11. august 1753. Hun døde af kopper og blev begravet på Helligånds sogns fattigkirkegård den 6. oktober 1759.
- 8.) Niels Reinstrup fødtes i Klosterstræde og døbt i Helligånds kirke den 5. oktober 1759. Han blev organist og stamfader til de nulevende

Bilfeldter. Han fik i dåben mellemnavnet Reinstrup, fordi han blev opkaldt efter sin moders faster. Mette Margrethe Bilfeldt, født Steenberg, havde, som det fremgår af oversigten ovenfor side 7, en faster Dorthe Cathrine Steenberg, der var døbt den 8. december 1693. Hun skal have været nær knyttet til sin broder skolemester i Holbæk Axel Nicolaj Hansen Steenberg (altså fru Bilfeldts fader) og dennes familie, hos hvem hun boede en tid. I en ældre alder indgik hun ægteskab med Niels Nielsen Reinstrup, der var gæstgiver eller kromand i Hellested sogn under grevskabet Bregentved. Ægteskabet var barnløst, og den 27. april 1756 døde kromanden, som blev begravet på Hellested kirkegård den 10. maj s. å. Han blev 60 år gammel. Efter mandens død flyttede fru Reinstrup til Brønshøj, hvor hun sikkert boede hos familien Bilfeldt. Den 20. september 1756 oprettede hun i Brønshøj et testamente, hvori hun skriver: "Da det har behaget den Allerhøjeste i min høje Alderdom nu i nogle Dage at paalægge mig nogen Sygdom, og intet er sikrere end Døden, saa har jeg i Kraft af det af min salig Mand Niels Nielsen Reinstrup og mig den 28. August 1751 oprettede og den 17. September næstefter allernaadigst konfirmerede Testamente, efter hvis Indhold jeg ej alene har udbetalt.....", og så fortsætter testamentet med at berette, at hun havde overtaget fællesboet uden skifte mod at betale mandens arvinger 20 rigsdaler som fastsat i testamentet af 1751, samt at hun derudover havde betalt dem 200 rigsdaler. Nu bestemte hun, at der skulle forholdes således med hendes efterladenskaber: 1) Hendes broderdatter Eva Marie Steenberg, der var født den 18. juli 1731 og var søster til fru Bilfeldt, skulle for hendes udviste omsorg og vindskebelighed mod testatrix under dennes sygdom have 200 rigsdaler, som skulle udbetales hende, dog under svogeren Hans Bilfeldts opsigst og værgemål som kurator, så længe hun var ugift, 2) Hendes broderdatter Anna Helene Steenberg, der var født den 3. april 1734 og var søster til Eva Marie, og som også havde plejet testatrix under hendes sygdom, havde

allerede fået 200 rigsdaler, for hvilken sum hun havde i hænde en obligation fra Grev Moltke af 30. juli 1756, og hun skulle ikke nyde mere.

3) Broderdatteren Mette Margrethe Steenberg i ægteskab med Hans Billefeldt, som også havde stået hende nær, skulle have resten, men hun og hendes kære mand skulle udbetale Helsted sogns fattige 10 rigsdaler og sørge for, at testatrix blev begravet i Helsted kirke, hvor hendes mand lå. Dette testamente blev efter ansøgning forsynet med kongelig konfirmation den 4. februar 1763. (Dengang udkrævedes kongelig konfirmation på et testamente, hvis det bestemte, at arven skulle tilfalde andre end kirke, skole og fattige). Konfirmationen blev imidlertid kasseret, uden at det i rigsarkivets akter kan ses, hvad grunden hertil var. Jeg formoder, at sammenhængen har været den, at fru Reinstrups formue efterhånden er svundet ind, så hun ikke har ønsket eller formået at udrede det foreskrevne konfirmationsgebyr (64 rigsdaler). Hun blev ikke begravet i Helsted, og det er ikke lykkedes mig at fastslå, hvor og når hun døde. Noget skifte efter hende ses ikke at være afholdt i København. Helligånds sogns kirkebog har ganske vist en tilførsel om, at den 10. maj 1775 begravedes på Assistens kirkegård Cathrine Reinstrop fra Tugthusporten, som var død af alderdom, 96 år gammel, men det tilføjes, at hun var enke efter en skoleholder Reinstrop, så det er tvivlsomt, om det er den samme kvinde. Ifølge skattemandtalslisterne for 1762 boede fru Rejnstrup til leje i den sadelmager M.H. Wachter tilhørende ejendom Frimands kvarter nr. 77 (nu en del af matr. nr. 168, gade nr. 5-7 i Skindergade og 34-36 i Niels Hemmingsensgade). Hun skrev selv på listen, at hun ikke havde nogen pension, men levede af sin liden kapital, at hun ikke havde nogen pige i huset hos sig, men en voksen jomfru, som hed Anna Cathrina Petersen og ernærede sig med synålen. Ved en købekontrakt af 1. oktober 1759 havde fru Rejnstrup købt et hus i Trompetergaden af theandler Thomas Halle for 3.350 rigsdaler. Huset, der havde 10 fag til gaden og var brandforsikret for 2.500 rigsdaler, havde matr.

nr. 110 i Frimands kvarter, hvilket svarer til nuværende matr.nr. 118, gade nr. 4 på Gråbrødretorv. Hun fik imidlertid aldrig skøde på huset og kom vistnok heller ikke selv til at bo i det. Sælgeren Balle, der heller ikke selv boede i huset, begærede i 1760 sit bo taget under skifterettens behandling som opbudsbo (fallitbo), idet han var ude af stand til at fyldestgøre sine kreditorer. Under skiftebehandlingen opstod en disput mellem Balle og fru Rejnstrup vedrørende ejendomshandelen, idet hver af dem beskyldte den anden for ikke at have efterlevet købekontraktens bestemmelser, ligesom der var divergenser angående deres økonomiske mellemværende. I 1761 mødte Hans Bilfeldt, der nu boede i det pågældende hus, for skifteretten og erklærede, at han af de af ham beboede værelser ville svare fru Rejnstrup 25 rigsdaler for sommeren og 25 rigsdaler for den kommende vinter. Der veksledes forskellige indlæg. Hendes lavværge skildrede hende som en gammel enfoldig enke, der truedes af den største nød, og brugte det udtryk, at Bilfeldt havde mæglet et godt køb for Balle med en gammel enfoldig kone. Selv anførte hun i 1762, at hun havde lidt et stort tab i den tid, Bilfeldt havde boet i huset, thi foruden at han ingen leje betalte, tog han lige så meget af lejerne som hun selv. Hun havde pådraget sig gæld ved reparationer på huset og ved anskaffelse af en billard til 70 rigsdaler. Balle anførte, at han ingen penge havde fået af fru Rejnstrup, da hendes obligation i huset var lovligt opsagt til 11. juni termin, hverken renter eller kapital, og at det i virkeligheden var hende, der var skyld i, at han var gået fallit. Endvidere anførte han, at han havde betalt 100 rigsdaler til Bilfeldt på hendes vegne, hvoroverfor hun riposterede, at hun aldrig havde begæret eller tilladt, at Balle skulle låne Bilfeldt en skilling. Skiftet af Balles bo sluttedes i 1763, efter at der var afsagt kendelse om, at fru Rejnstrup var berettiget til at få skøde på huset. Det fik hun imidlertid aldrig, rimeligvis fordi hun ikke har været i stand til at opfylde købekontraktens betingelser og betale de med handelen forbundne omkostninger. Huset blev senere solgt ved auktion. I 1771 hedder det om fru Rejnstrup, at hun opholdes af sine venner.

Afsnit II.

Købmand Matthias Bilfeldt i Avignon (1748 - 1832) og hans efterkommere.

Medens der ellers ikke i slægten Bilfeldt er overleveret mange oplysninger om vore forfædre, kan jeg fra min barndom huske, at der blev talt om et medlem af slægten, som var rejst til Frankrig og blevet en rig garver i Marseille. At denne familietradition havde noget på sig, blev jeg overbevist om, da jeg i mine studenterdage blev opmærksom på en artikel, som stiftsskriver H. R. Hiort-Lorenzen havde skrevet i Historisk Tidsskrift 6. række, bind 3, pag. 730 - 34, om den danske statsmand Schack Carl, Greve af Rantzau-Ascheberg, som efter Struensees fald i 1772 forlod Danmark og bosatte sig i Sydfrankrig. Det hedder nemlig i artiklen, at grev Rantzau havde sin egen kok, Mathieu Bilfeldt, med fra Danmark, og at denne i landsbyen Ménerbes i nærheden af Avignon giftede sig med en fransk pige, med hvem han fik 2 sønner, hvoraf den ene blev oberst, den anden kunstmaler.

Da forskellig korrespondance ikke bragte yderligere oplysninger, rejste jeg i 1955 til Avignon, hvor jeg bl. a. ved studier i det departementale arkiv, som er installeret i det gamle paveslot, fandt adskillige oplysninger om grev Rantzau og kok Bilfeldt og om sidstnævntes efterkommere, men desværre ikke traf nogen af disse.

Grev Rantzau, der var født på godset Ascheberg i Holsten den 11. marts 1717, var en højt dannet adelsmand, som med lethed talte både latin og fransk. Han gjorde tjeneste i den danske hær og blev af den danske regering sendt til det russiske hof som en ekstraordinær udsending. Samtidig med at han var ærgerrig og forfængelig, viste han sig i den danske statstjeneste overfladisk og doven, og i St. Petersborg lykkedes det ham ikke at vinde den russiske regering til fordel for Danmark, hvorimod han pådrog sig den senere kejserinde Katharina II's absolutte uvilje, ja snarere had. Medens han oprindeligt havde stået Struensee meget nær, blev han senere sjælen i sammensværgelsen mod denne,

og det var ham, der den 17. januar 1772 arresterede dronning Caroline Mathilde, ved hvilken lejlighed han skal have optrådt meget taktløst, hvilket pådrog ham det engelske kongehus' uvilje. Rantzau blev derefter udnævnt til general i den danske hær og blev medlem af det nyoprettede gehejmestatsråd. Den danske regering, der ønskede at få en ende på de gennem flere år drevne forhandlinger med den russiske regering om det gottorpske spørgsmål, bøjede sig imidlertid for den russiske presion og bragte Rantzau som et nødvendigt og sikkert ikke ukært offer. I sommeren 1772 blev han afskediget fra alle sine embeder med en pension på 8.000 rigsdaler årligt, et efter datidens forhold særdeles stort beløb. Han, der hidtil havde haft bolig i Prinsens Palæ, afrejste nu til Aschenberg i Holsten. Da han kort efter søgte at bosætte sig i nærheden af Odense, blev det ved en kongelig ordre pålagt ham at begive sig til Aschenberg. Han flakkede i den følgende tid meget rundt i Europa under påtagne navne, var bl. a. i Frankfurt, men bosatte sig til sidst i Sydfrankrig, først i grevskabet Comtat-Venaissin (en del af departementet Vaucluse). Han boede i Orange og i Chateau-Neuf Calcernier. I 1778 var han i Avignon, men da han erfarede, at man der ventede besøg af dronning Caroline Mathildes broder, Henrik Frederik, hertug til Cumberland, forlod han Avignon og bosatte sig i Mènerbes, en lille landsby 30 à 40 km. fra Avignon. Her levede han sammen med sin elskerinde Sophie Livernet, der i Mènerbes gik for at være hans uægte datter. Han førte stort hus, gav hyppigt koncerter og store middagsselskaber, til hvilke han samlede egnens notabiliteter. Han var i sine sidste år stærkt plaget af gigtsmerter, som til sidst tvang ham til næsten altid at sidde i en stor rullestol, som hans tjenere kørte ham omkring i. Han sad ofte på en terrasse i husets have og røg; han brugte ganske billige lerpiber, som han kun benyttede en gang og derefter kastede bort. Efter hans død fandt man en dyngge af sådanne piber under terrassen. Han døde i Mènerbes den 21. januar 1789 og blev - som protestant - begravet ikke

på kirkegården, men i husets have, hvor der blev rejst et monument over ham, som endnu eksisterer. Det hed sig, at han havde efterladt sig nogle memoirer, som måtte formodes at være af interesse for dansk historieforskning; men det er desværre ikke lykkedes at finde dem.

Hvordan og hvornår grev Rantzau kom i forbindelse med den i 1748 fødte Matthias Bilfeldt, ved jeg ikke. Jeg kunne tænke mig, at Rantzau er kommet som gæst i Hans Bilfeldts beværtning og der har set sønnen. I hvert fald tog han den da 24-årige Matthias med sig, da han i 1772 forlod Danmark. Inden Rantzau bosatte sig i Mènerbes, havde han haft Matthias anbragt i køkkenet hos den senere kong Louis Philippes fader hertugen af Orléans, for at han der kunne lære kogekunsten. Bilfeldt skal have været en meget dygtig kok, som forstod at tilfredsstille sin herres gastronomiske krav. Mr. Louis Deflaux, som stammer fra Mènerbes og nu er professeur au Lycée i Hyères i departementet Var, har i 1955 meddelt mig, at mindet om grev Rantzau og kok Bilfeldt levede længe i Mènerbes, og at man vidste at berette, at Bilfeldt havde et stort ry som kok og var en meget sympatisk mand, som var skattet af sin herre på grund af sin troskab og sin dygtighed. Han skal have været afholdt af beboerne i Mènerbes, som han omgikkes. Han købte for gode priser landets produkter og var meget interesseret i vildt og krebs. Hans ægteskab med en fransk pige bragte ham i nærmere berøring med befolkningen, som var interesseret i gennem ham at få noget at vide om Rantzaus bevægede liv. Rantzau selv mængede sig ikke med den almindelige befolkning. Hans intellektuelle niveau, hans meget store bekendtskabskreds og hans dårlige helbred gjorde, at han ikke indlod sig med hvem som helst. Foruden kok Bilfeldt havde Rantzau i sin tjeneste komponisten Aymond, en kammertjener og frisør Ernest med flere. At kok Bilfeldt nød en vis anseelse, fremgår også af, at han bl. a. er omtalt i et i 1841 trykt historisk og biografisk leksikon for departementet Vaucluse.

Under mit ophold i Avignon tog jeg en dag ud til Mènerbes, en landsby, der ligger 30 å 40 km. fra Avignon. Det er en by på c. 1.200 indbyggere, som ligger på en isoleret højderyg, der tegner sig som en ø eller et skib midt i et frugtbart lavland. Den har gamle fæstningsværker og har engang spillet en betydelig rolle i landets religionskrige. På mairens kontor fandt jeg med besvær en på latin ført gejstlig vielseprotokol, hvori var tilført, at Mathias Bilfeldt, der var søn af Johannes og Margarita Stenberg, og som stammede fra København og nu var bosat i Mènerbes, den 25. april 1786 - efter at være gået over til den katolske tro - var blevet viet til Rosa Sermand, datter af Johannes og Margarita Girard i Grillon i departementet Vaucluse. Jeg var inde i det hus med tilhørende have, hvor grev Rantzau havde boet, og jeg så hans gravmonument. Huset lå tildels i Ruiner, men nogle af værelserne var dog beboede. Jeg så køkkenet, hvor kok Bilfeldt havde regeret, og den brønd, hvorfra man hejsede vand op. Huset blev forevist mig af en enkefru Sylvestre.

Mathias Bilfeldts og Rosa Sermands første barn blev født i Mènerbes den 5. juni 1786 og døbttes samme dag med navnene Carolus Franciscus Pelegrinus Bilfeldt. Dette barn døde i en alder af tre år.

Det andet barn blev født i Mènerbes den 27. juni 1787 og døbttes dagen efter med navnene Fredericus Xaverius Petrus Bilfeldt.

Senere fik ægtefællerne to børn til:

Francois Henri Mathias Bilfeldt, som fødtes i Avignon (sognet St. Pierre) den 29. april 1792, og

Jean Joseph Houille Bilfeldt, som fødtes i Avignon den 9. Nivose år II efter den republikanske kalender, hvilket svarer til den 29. december 1793. Faderen betegnes da som kobberhandler (marchand de cuivre), boende rue Saunerie i Avignon.

Den 12. marts 1832 døde Mathias Bilfeldt i Avignon. Han kaldes merchand du cuirs (læderhandler). Han døde i sit hjem rue Saunerie, isle 74, nr. 9. I registret står, at han var 83 år og 3 måneder gammel,

søn af afdøde Jean Bilfeldt og Mette Marguerite Steenberg, at han var født i København, og at han var gift med Rose Sermand. Den 21. april 1832 mødte for mairén i Avignon Henri Mathias Bilfeldt, propriétaire sans profession, boende i Avignon. (Han er sikkert identisk med ovennævnte Francois Henri Mathias Bilfeldt). Han mødte dels på egne vegne, dels for sine 2 brødre: Frédéric Xavier Pierre Bilfeldt, ridder af æreslegionen, stabskommandant for fæstningen Paris og bosat der, og miniature-maleren Jean Joseph Houille Bilfeldt, ligeledes boende i Paris, og endelig for sin moder, Mathias Bilfeldts enke, Marie Rose Sermand, uden stilling, bosat i Avignon. Han forklarede, at hans fader, nævnte Mathias Bilfeldt, négociant, (vel nærmest grosserer) i Avignon, var afgået ved døden og havde efterladt sig som legale arvinger sine ovennævnte 3 børn, og at faderen den 1. maj 1827 havde oprettet et holografisk testamente (et egenhændigt, formløst testamente), som var indregistreret den 21. marts 1832, og ved hvilket han havde testeret en fjerdedel af sine efterladenskaber til sin hustru og bestemt, at hun skulle have brugsret og udbytteret til en anden fjerdedel af efterladenskaberne. Disse blev opgjort således: Møbler og andet løsøre samt varelager 10.320 francs. Faste ejendomme i Avignon: Huset rue Saunerie, isle 74, nr. 9: 15.000 francs. Et hus med silkefabrik i rue Catade: 14.000 francs. Et hus tilstødende det sidstnævnte: 26.000 francs. Et udyrket jordstykke: 160 francs. Ialt faste ejendomme i Avignon til en samlet værdi af 55.160 francs.

Den 9. februar 1852 døde Mathias Bilfeldts enke, rentière Marie Rose Sermand i sin ejendom rue Catade 94 i Avignon. Det anføres, at hun var født i Grillon (Vaucluse), og at hun var fyldt 90 år. Den 7. august 1852 mødte for mairén i Avignon Jean Joseph Bilfeldt, postmester i Sorgues (c. 10 km. fra Avignon), dels på egne vegne, dels for madame Jeanne Marie Bilfeldt, gift med sagfører i Avignon Francois Bonnecause, og for Henri Bilfeldt, garver (corroyeur) i Sevilla, som var hans niece

og nevø, nemlig børn af Francois Henri Mathias Bilfeldt. Han forklarede, deres moder og bedstemoder den 31. januar 1851 havde oprettet et holografisk testamente, som var indregistreret den 6. marts 1852. Efterladenskaberne blev opgjort til ialt 13.430 francs. Testamentet, der opbevares hos notar Lapeyre i Avignon, lyder på, at hun forlods testamenterer til sin søn Joseph Bilfeldt, postmester i Cadenet (Vaucluse) en trediedel af alle sine efterladenskaber på betingelse af, at han yder sin broder Henri M. Bilfeldt, der er advokat og bor i Algier, en livsvarig pension på 1.000 francs årlig, at udbetale kvartalsvis forud. Hos samme notar så jeg en optegnelse om, at Marie Rose Sermand efterlod sig som eneste legale arvinger: 1) Jean Joseph Houille Bilfeldt, postmester i Sorgues, 2) Henri Ange Bilfeldt, garver i Sevilla, 3) madame Jeanne Marie Bilfeldt, gift med advokat i Avignon Francois Bonnecause. Det fremgik af optegnelsen, at Henri Ange og Jeanne Marie var Marie Rose Sermands børnebørn, idet de var børn af Francois Henri Mathias Bilfeldt.

I biblioteket i Carpentras så jeg nogle numre af avisen "Memorial de Vaucluse" (nr. 825 af 30. december 1852 og nr. 849 af 24. marts 1853), i hvilke det af nogle retslige bekendtgørelser fremgik, at der i 1853 holdtes auktion i Avignon over nogle faste ejendomme, som tilhørte boet efter fru Rose Sermand, Bilfeldts enke. Det var landejendomme, beliggende i Saint Andiol i departementet Bouches du Rhone. De bestod af tilsammen 3.176 ares. 1 are er 100 kvadratmeter. Der var 6 lodder, hvoraf den største kaldtes le Grand-Mas-de-Bilfeldt; den havde en herskabsbygning og en forpagterbolig; på en af de andre lodder var der også en forpagterbolig, og denne lod var beplantet med morbærtrær, hvorhos der var vinstokke og en have. Ejendommene var vurderede til ialt 24.500 francs. De blev budt op i 46.000 francs.

I Musée Calvet i Avignon hænger der et miniatureportræt af Mathias Bilfeldt, malet af hans søn Jean Joseph Houille Bilfeldt. Billedet, af

hvilket jeg har skaffet mig et fotografi, udført af museets fotograf, er meget levende. Manden har hvidt hår, blå øjne; i den ene hånd holder han et hvidt- og blå-ternet lommelørklæde, medens den anden hånd griber om en brun stok. Mesterkokken ser meget værdig ud og ligner, som den franske forfatter Vaudoyer skriver, fuldstændigt en notar.

Mathias Bilfeldts og Marie Rose Sermands børn:

I. Carolus Franciscus Pelegrinus Bilfeldt fødtes i Mènerbes den 5. juni 1786 og døde i 1789.

II. Frédéric Xavier Pierre Bilfeldt fødtes i Mènerbes den 27. juni 1787 og døde i Avignon den 24. september 1848. I det franske krigsministeriums arkiv har jeg haft lejlighed til at gennemse en pakke akter, der omhandler hele hans militære løbebane. Af disse akter og af et af A. Aubert i 1890-92 udgivet biografisk leksikon for departementet Vauclus fremgår det, at han deltog i alle Napoleons felttog i årene 1808-14. Han var med i Spanien og i Østrig. Han blev udnævnt til kaptajn den 28. november 1813. I 1814 blev han såret. Hans militære løbebane blev afbrudt i 1816, efter at han under en episode i Avignon havde hejst den ikke længere tålte tricolore. Han kom på ventepenge, men den 29. juli 1830 under juli-revolutionen stillede han sig til disposition for den energiske general Pajol, der bl. a. anførte en oprørsskare, der drog fra Paris ud til slottet Rambouillet for at få kong Karl den Tiende fjernet. Efter at Louis-Philippe i 1830 var blevet de franskes konge, kom Bilfeldt igen i tjeneste og udmærkede sig særligt under gadekampene mod oprørerne i Paris i dagene den 5. og 6. juni 1832. Han var da chef de bataillon d'etat major de la place de Paris. Fra 1830 til 1840 var han kong Louis-Philippes ordonnans-officer. I flere år var det overdraget ham at undervise officererne i Paris' nationalgarde i militær praksis, og han udgav en bog, betitlet "Observations sur les évolutions de régiment d'infanterie." Han blev udnævnt til oberst i infanteriet den 23. december 1841 og blev kommanderende oberst i Tuileries-Palæet. Under februar-revolutionen i

1848 ledede han angrebet på nogle barrikader, som oprørerne havde rejst i nærheden af kirken St. Roch i Paris, og blev herunder den 22. februar ramt af en sten i brystet. Kort efter tog han sin afsked den 12. marts 1848. Han var blevet udnævnt til ridder af æreslegionen den 30. august 1813, og den 6. maj 1835 blev han udnævnt til officer af æreslegionen. Han havde bopæl i Tuileries-Palæet, men flyttede efter at have taget sin afsked hjem til moderen i Avignon.

Oberst Bilfeldt indgik den 30. juli 1846 i Paris ægteskab med enkefru Marie Anne Fort, der var født i Gray (departementet Haute-Saone) den 4. september 1815. Hun var, da ægteskabet blev indgået, bosat rue de Chartres nr. 8 i Paris. Hendes fader rentier Pierre Fort boede rue du Dragon nr. 2 i Paris. Hendes moder Jeanne Baptiste Luce Viard var død tidligere.

Oberst Bilfeldt døde den 24. september 1848 i huset rue Catade nr. 94 i Avignon. Ved et for notaren i Avignon to dage forinden oprettet testamente, som opbevares hos notar Lapeyre, havde han tillagt sin moder livsvarig brugsret til og indtægtsnydelse af hans to huse med gård og have nr. 92 og 94 i rue Catade i Avignon samt alle deri værende møbler og andet løsøre, dog at det forbeholdtes hans hustru madame Marie Anne Fort at benytte de værelser, som han selv havde ladet gøre i stand og møblere i nr. 92, samt alle de møbler, som fandtes der. Han stillede derhos den betingelse, at hans moder gennem denne brugsret og indtægtsnydelse skulle betragtes som fyldestgjort for renterne af den sum på 23.874 francs, som han under skiftet efter faderen havde påtaget sig at betale moderen. Han havde, da han giftede sig, skænket sin hustru en kapital på 6.000 francs og en livsvarig pension på 1.200 francs. Hans efterladenskaber blev opgjort til ialt 14.555 francs.

Obersten havde kun et barn: Marie Philotine Bilfeldt, som i oktober 1848 angaves at være 11 $\frac{1}{2}$ år gammel og altså må være født omkring marts 1837.

(Forældrene indgik, som anført, først ægteskab den 30. juli 1846). Hendes fødested og det nøjagtige tidspunkt for hendes fødsel kender jeg ikke. Efter faderens død søgte moderen i 1848 at få datteren optaget i la maison des orphelines de la légion d'honneur i Saint-Denis. Om det lykkedes, ved jeg ikke, da æreslegionens akter fra den tid er brændte. Den 3. oktober 1848 blev der i Avignon foretaget en vurdering af Marie Philotines ejendele. Vurderingen, der findes indført i en protokol, kaldet "inventaire" i arkivet i Avignon, er meget omfattende. Marie Philotine Bilfeldt afgik ved døden i Paris den 12. marts 1850, men skiftet efter hende afholdtes i Avignon (dokument nr. 61 af 18. juni 1851 hos notar Lapeyre). På skiftet mødte afdødes farmoder madame Marie Rose Sermand samt madame Caroline Fort, som var gift med mr. Jean Marie Dannet, attaché i udenrigsministeriet. Mr. Dannet var værge for afdødes moder madame Marie Anne Fort.

III. Francois Henri Mathias Bilfeldt fødtes i Avignon (sognet St. Pierre) den 29. april 1792. Ifølge det franske krigsministeriums akter blev han soldat i 1807. I 1813 blev han udnævnt til kaptajn og gjorde tjeneste som adjutant. Han deltog i felttogene i Spanien 1808, Østrig 1809, Spanien 1810-12, Preussen, Polen og Saksen 1813 og Belgien 1814. I 1814 blev han såret. I 1820 udgav han hos bogtrykker- og boghandlerfirmaet Hypolite Offray i Avignon en lille tryksag "Eloge politique des Missionnaires de France, actuellement dans le Midi et effets produits par leur mission dans la ville d'Avignon". Den indeholder 4 sider vers og et lille forord. (Findes på biblioteket i Carpentras). I 1832 nævnes han som boende i Avignon og uden stilling. I 1851 var han sagfører og bosat i Algier. Moderens ovennævnte testamente af 31. januar 1851 tyder på, at hun har næret bekymringer for hans pekuniære forhold. Han døde på det civile hospital i Algier den 22. januar 1852. Hans bopæl var da rue Charles Quint i Algier. Han overlevedes af sin hustru Marie Gonture, og han efterlod sig ifølge den side 32 omtalte optegnelse (sag nr. 184/1852) 2 børn:

Henri Ange Bilfeldt, som var garver i Sevilla, og Jeanne Marie Bilfeldt, som var gift med Francois Auguste Bonnecause, der var advokat. Om Henri Ange ved jeg intet. Den danske vicekonsul i Sevilla har i 1956 meddelt mig, at han ikke har kunnet spore nogen person af navnet Bilfeldt der i byen, og jeg fandt heller ingen, da jeg i 1961 var i Sevilla. Francois Auguste Bonnecause var født i Toulouse den 3. marts 1813, søn af skomager Antoine Bonnecause og hustru Thereze Segui. Han var sagfører og praktiserede i Toulouse fra 1845 til 1849 og derefter i Avignon, indtil han i 1853 flyttede til Marseille. Den 19. december 1851 anmeldte han for mairén i Avignon, at hans 22-årige hustru Marie Bilfeldt den 17. s. m. havde født en dreng på deres bopæl rue St. Etienne nr. 16 i Avignon, hvilken søn fik fornavnene Ange Francois Theodore. Mere ved jeg ikke om denne slægtsgren.

IV. Jean Joseph Houille Bilfeldt fødtes i Avignon den 9. nivose år II efter den republikanske kalender, hvilket svarer til den 29. december 1793. Ifølge det franske krigsministeriums akter begyndte han sin militære tjeneste i 1812 og deltog i felttogene i Polen, Saksen og Flandern. Han blev sekundløjtnant, men tog i 1817 sin afsked på grund af sygdom. Han uddannede sig som kunstmaler og omtales bl. a. i Ch. Gabet: Dictionnaire des arts (1831), i Bryan: Dictionary of painters and engravers (1903) og i Thieme und Becker: Allgemeines Lexikon der bildende Künstler (1910). Han var elev af den franske maler Pierre Raspay, der levede i Avignon 1748 - 1825, og skal også have været i lære hos maleren Mansion. Han indtrådte i l'école des Beaux-Arts i 1819 og udstillede på salonen i Paris 1822, 1824, 1827, 1831, 1834, 1835, 1836, 1841 og 1844. Blandt de således udstillede billeder fremhæves: "Contadines ou femmes de la Campagne de Rome" fra 1834, 5 billeder fra 1835, nemlig 1) "La costume d'une Provençale d'Arles, appuyée sur un autel votif, trouvé récemment dans les fouilles du theatre antique de cette ville, au fond se dessinent les arènes". 2) "La vie d'une rue de Ville-Neuve-les Avignon, au fond

est une tour, qui servait d'entrée a l'ancien pont du Rhone". 3) Le portrait du commandant F. K. P. Bilfeldt, officier d'ordonnance du roi. " 4) "Le portrait en pied d'une petite fille". 5) "Un portrait d'Homme, en miniature". I 1841 vakte "Les baigneuses provencales" megen opmærksomhed. Museet i Versailles ejer tre af hans billeder, nemlig nr. 1013, 1105 og 4331: Portrætter af marskal Jean d'Aumont, af hertugen de la Feuillade og af Claude de Thiard comte de Bissy. Disse portrætter er ikke udstillede, men deponerede i museets magasin. Jeg fik for nogle år siden to af dem forevist, og man tilbød elskværdigt at ville søge arrangeret en udveksling, således at et af disse billeder kom til et dansk museum, mod at Versailles-samlingen fra Danmark fik et billede af fransk interesse. Jeg fandt dog ikke anledning til at forfølge denne tanke videre, bl. a. fordi billederne forekom mig at være ganske uden interesse. De forestillede nogle franskmænd, som i sin tid havde udmærket sig i offentlige hverv, men nu næppe mindedes. Sagen er, at da man under kong Louis-Philippes regeringstid begyndte at skabe et nationalhistorisk museum i Versailles, rettedes der opfordringer til mange malere om at male portrætter til museet.

Le musée de Calvet i Avignon, til hvilket Jean Bilfeldt i 1857 skænkede flere af sine malerier, ejer foruden det ovenfor omtalte billede af hans fader, som er malet i 1824, et portræt af baron de Monfaucon, forhenværende maire i Avignon, et portræt af general Lasalle i husarduniform, og et portræt af en mameluk. Malerierne er ikke udstillede, men de blev forevist mig under et besøg i Avignon i 1955.

Jean Bilfeldt indgik den 5. november 1832 i Avignon ægteskab med Cèleste Zoë Garcin, som var født i Paris (3. arrondissement) den 27. august 1807. Hans bopæl angaves da at være rue Saunerie i Avignon, tidligere Place de Victoire nr. 6 i Paris. Bruden boede sammesteds som brudgommen og havde også tidligere boet i Paris. Hun var datter af husejer Jean Garcin og hans hustru Marie Louise Galland, bosatte i

Paris. Brudgommen og bruden forklarede samtidigt over for mairén, at de havde levet sammen som mand og hustru, at de havde et fælles barn, en pige, som var født i Paris den 31. juli 1831 og indskrevet i 3. arrondissements civilregister den 2. august 1831 med fornavnene Juliette Hyppolite Abdi, samt at de anerkendte barnet som deres. Senere fik de en søn: Jean Louis Posthene Bilfeldt, som fødtes i Paris (3. arrondissement) den 13. maj 1837. Denne søn, der blev bogholder, indgik den 10. august 1871 i Paris (18. arrondissement) ægteskab med syerske Aimée Alphonsine Hedoux, der var født i Paris (2. arrondissement) den 11. maj 1847, datter af Louis Antoine Hedoux og hustru Zoë Flavie Simonneau.

Maleren har åbenbart ikke tjent nok ved sin kunst. Han blev postmester. I Marie Rose Sermands testamente af 31. januar 1851 betegnes han som directeur des postes i Cadenet (Vaucluse) og året efter var han directeur des postes i Sorgues, også i departementet Vaucluse. Denne stilling beklædte han endnu i 1856, medens embedet stod ledigt i 1857. Han døde den 17. januar 1858 på sin bopæl rue de la Michodière nr. 3 i Paris (2. arrondissement). Hans hustru døde den 19. september 1885 på sin bopæl rue Popincourt nr. 23 i Paris (11. arrondissement).

Trods ihærdige eftersøgninger i Paris i året 1964 er det ikke lykkedes mig at finde flere spor af den franske gren af slægten Bilfeldt. På næste side findes en oversigt over denne slægtsgren.

Matthias Bilfeldt,
døbt i St. Nicolaj kirke i
København 4/9 1748. Kok,
læderhandler. Død i Avignon
12/3 1832.

gift i Mènerbes 25/4 1786 med

Marie Rose Sermand,
født i Grillon (Vaucluse). Død i
Avignon 9/2 1852 (90 år gammel)

Charles Francois
Félegrin Bilfeldt,
født i Mènerbes
5/6 1786, død
3 år gammel.

Frédéric Xavier Pierre
Bilfeldt,
født i Mènerbes 27/6
1787. Oberst. Død i
Avignon 24/9 1848.
Gift 30/7 1846 i Paris
med enke Marie Anne
Fort, født 4/9 1815 i
Gray (Haute Saone).

Francois Henri Mathias
Bilfeldt,
født i Avignon 29/4 1792.
Advokat. Død i Algier 22/1
1852. Gift med Marie
Gonture.

Jean Joseph Houille Bilfeldt,
født i Avignon 29/12 1793. Kunst-
maler, postmester i Cadenet 1851,
i Sorgues 1852-56. Død 17/1 1858
i Paris (2. arr.). Gift i Avignon
5/11 1832 med Céleste Zoë Garcin,
født i Paris (3. arr.) 27/8 1807,
død i Paris (11. arr.) 19/9 1885.

Marie Philotine Bilfeldt,
født c. 1837-38, vist-
nok i Paris. Død 12/3
1850 i Paris.

Henri Ange Jeanne Marie
Bilfeldt, Bilfeldt,
garver i født c. 1829,
Sevilla. gift med Fran-
cois Auguste Bonne-
cause, født i Toulouse
3/3 1813. Advokat.

Ange Francois Théodore
Bonnecause, født i
Avignon 17/12 1851.

Juliette Hypolite Jean Louis Posthene
Abdi Bilfeldt, Bilfeldt, født i
født i Paris (3. Paris (3. arr.) 13/5
arr.) 31/7 1831. 1837. Bogholder.
Gift 10/8 1871 i
Paris (18. arr.) med
syerske Aimée Al-
phonside Hedoux,
født i Paris (2. arr.)
1/5 1847.

Afsnit III.

Organist Niels Reinstrup Bilfeldt (1759 - 1826) og hans børn.

Niels Reinstrup Bilfeldt, søn af billardmand Hans Bilfeldt og hustru Mette Margrete, født Steenberg, blev døbt i Helligånds kirke den 5. oktober 1759. Familien boede da på hjørnet af Skindergade og Klosterstræde, nuværende gade nr. 27 i Skindergade og 25 i Klosterstræde. Forældrene flyttede kort efter til nuværende gade nr. 4 på Gråbrødretorv, hvor faderen først solgte mel, senere holdt billard. Vistnok i 1762 flyttede familien til Kildendal ved Svanemøllen, hvor faderen drev traktørsted. Men allerede i 1764 flyttede familien til traktørstedet Blågård i Frederiksberg Bredegade. I 1768 flyttede de til Skindergade, en del af det nuværende gade nr. 3, hvor faderen holdt billardhus. I 1775 boede de i Vognmagergade, i 1778 på hjørnet af Vognmagergade og Brøndstrædet, i 1780 i Lille Kongensgade nuværende gade nr. 43 og i 1787 i Badstuestræde nuværende gade nr. 17. Faderen døde den 6. december 1797 og moderen den 16. februar 1799, begge i Pilestræde (nu del af Illums ejendom).

Niels har sikkert altid boet hos forældrene. Den 11. oktober 1795 blev han ifølge Helligånds sogns kirkebog viet til jomfru Anne Elisabeth Erhardt. Han var ungkarl, klaverspiller. Vielsen fandt i henhold til kgl. bevilling af 6. s. m. sted i hjemmet, altså antagelig brudens hjem. Forlovere var skriftligt forbrudgommen: Revisor Rosenstand, forbruden: hendes fader sekretær Erhardt.

Anne Elisabeth Erhardt var døbt i Garnisons kirke den 3. juli 1772 og var vistnok født den 26. juni s. a. Kirkebogen for Garnisons kirkes tyske menighed siger, at faderen var studiosus Frantz Engelbrecht Eberhardt, hvilket må være en skrivefejl for Ehrhardt, og at moderen hed Maria (skal være Sophia) Elisabeth Borchorst. Frantz Engelbert Erhardt - som hans rette navn var - var født i Magdeburg den 14. november 1739. Han studerede jura, men ses ikke nogensinde at have taget

nogen juridisk eksamen. Den 3. april 1771 indgik han i Garnisons kirke ægteskab med Sophia Elisabeth Borchorst, som var døbt i Trinitatis kirke den 21. marts 1747, datter af kvartermester ved garden til hest Peder Borchorst og hustru Marie Elisabeth, født Rantzou. Frantz Engelbert Ehrhardt blev den 9. august 1771 ansat som kopist i kommercekollegiet, hvilket vel nærmest svarer til et ministerium for handel, fabriks- og industridrift, men som også behandlede konsulatssager. Han avancerede til kommercesekretær og blev ved kgl. resolution af 20. januar 1777 beskikket til bogholder for kommercefonden og revisor for forskellige statsdrevne institutioner, samtidig med at han blev virkelig sekretær for kommercekollegiets udenlandske konsulat-sager. I anledning af en almindelig omordning af personalet ved kommercekollegiet blev det ved kgl. resolution af 31. oktober 1788 bifaldet, "at Sekretæren for Konsulat-Kontoret Fr. E. Ehrhard udtræder fra bemeldte Sekretariat, dog at han imod at beholde sin Gage som Vartpenge indtil anden konvenabel Employ, overtager de Revisions- eller andre Forretninger, som af den kgl. Finans-Kasses Direktion eller af Kommercekollegiet maatte ham anbefales", idet det især blev tilladt kollegiet at bruge hans tjeneste ved besørgelsen af de algierske ekspeditioner.

Anne Elisabeth Erhardt havde 7 søskende, hvoraf flere blev gift og fik efterkommere. Hendes moder Sophia Elisabeth, født Borchorst, døde den 27. juli 1794 på Østergade nr. 9 (nuværende nr. 7 eller 9) efter et langt og hårdt sygeleje og blev begravet den 31. s. m. (Trinitatis sogns kirkebog og adresseavisen nr. 186). Frantz Engelbert Ehrhardt døde den 28. april 1800 i Frederikssund og blev begravet sammesteds den 1. maj 1800. (Kirkebogen og adresseavisen nr. 144).

Niels Bilfeldt og hans hustru boede de første år af deres ægteskab i Pilestræde nr. 11 D, hvor de formentlig havde overtaget hans forældres lejlighed. Han ernærede sig ved at give informationer på violin, og familien holdt to unge tjenestepiger. I 1801 eller 1802 flyttede de til Højbroplads, hvor de kom til at bo i det hus, der ligger på hjørnet af

Lille Kirkestræde, og som nu har gade nr. 13. Det er det hus, hvor Slagteriernes Central nu har butik i stueetagen.

Den 31. marts 1801 blev Niels Bilfeldt beskikket som organist ved Vor Frelzers kirke. Den forrige organist ved kirken hed Hartnach Otto Conrad Zinck (født 1746, død 1832). Han var komponist, syngemester ved det kgl. teater og musiklærer ved Blågårds seminarium. Der var klaget over, at han ofte ikke selv mødte, når han skulle i Vor Frelzers kirke, og at han jævnlig sendte sin søn eller fremmede, deriblandt sine seminarister, til at spille orglet i hans sted, hvilket medførte, at der ofte blev spillet umådeligt langsomt og ofte umådeligt hurtigt, så kantoren ikke kunne følge musikken. Anden juledag år 1800 kom der slet ingen til tiden, så der blev ikke spillet på orglet før til slutnings-salmen, da Zinck omsider kom og sagde, at den, der havde påtaget sig at spille, var udeblevet i strid med givet løfte. Zinck tilbød at betale en pengebøde, men sagde iøvrigt, at hans andre forretninger var så tiltagende, at han ikke kunne fortsætte som organist længere end til påske 1801. Den 19. januar 1801 tilskrev magistraten Zinck, at han, som det var meddelt ham mundtligt ved hans møde på rådstuen, egentlig burde fratræde straks, men at man dog tillod, at han fortsatte som organist til førstkommende påske på det udtrykkelige vilkår, at han nøje iagttog tjenesten, idet han i modsat fald kunne forvente straks at blive afsat. Zinck havde anbefalet, at hans søn blev hans efterfølger som organist, hvilket kirkeværgerne anbefalede, men magistraten svarede, at noget løfte herom ikke kunne gives, da det måtte bero på, hvem af ansøgerne der var den mest kompetente.

Den 21. januar 1801 indsendte Niels Bilfeldt ansøgning til magistraten om stillingen som organist ved Vor Frelzers kirke. Ansøgningen lød således: Fra min tidligste Ungdom har jeg været anbragt til Musikken. Ved min første Udtræden i Verden har jeg været nødt til at ernære mig ved at give Undervisning i at spille Klaver. Ved adskillige Lejligheder

har jeg spillet paa Orgler her i Stadens Kirker og derved erhvervet mig Færdighed i at behandle dette mekaniske Instrument, og paa en Tid af $1\frac{1}{2}$ Aar har jeg forrettet Tjenesten for Hr. Gjørring, Organist til Frue Kirke, som ved hans egenhændige Attest kan bevises at have været til Fornøjelse. Mine Forældres Fattigdom, den Pligt, der paalaa mig som Søn at sørge for disses Underholdning, gav mig Lyst og Mod til med min ringe Fortjeneste i en Tid af 16 Aar at ernære en døv Fader, en aldrende Moder og en sygelig Søster. Da min Alder tilvokser og jeg har Kone og 4 umyndige Børn at ernære og opdrage, saa byder den Pligt, jeg skylder disse og mig selv, at vaage for at jeg i Tide bliver sat i en fast Vej, der kan betrygge dem og mig for Mangel. Da jeg nu med al Attraa har i 10 Aar tvende Gange forgæves søgt om et fast Levebrød som Organist, saa vover jeg dog tredie Gang at anbefale mig til den Høje og Velædle Magistrats Bevaagenhed! Og jeg tør uden at overskride Beskedenhedens Grænser tilstaa mig at besidde de Egenskaber, der udfordres til at efterkomme Embedets Pligter, saa er min ærbødigste Begæring den: at den nævnte Organist Tjeneste ved Vor Frelzers Kirke paa Christianshavn maa forundes mig.

Bilfeldts ansøgning var ledsaget af anbefalinger fra organist ved Vor Frue kirke K. Gøring og organist ved Helligånds kirke Kalhauge samt fra kirkeværgerne ved Vor Frelzers kirke. Det fremhævedes i disse anbefalinger, at Bilfeldt var en god og duelig orgelspiller, at han forstod at holde et orgelværk i behørig stand, og at hans moralske karakter var fortrinlig god.

Den 31. marts 1801 udfærdigedes følgende ansættelsesbrev: Overpræsident samt Borgmestre og Raad udi den kongelige Residensstad København gøre vitterligt, at da Organisten ved Vor Frelzers Kirke paa Christianshavn Otto Conrad Zinck ikke formedelst andre Forretninger længere kan varetage dette Embede, saa have Vi i hans Sted antaget og beskikket, ligesom Vi herved antager og beskikker Klaver-Informator

Niels Bilfeldt, som haver de efter Indfødsretten udfordrede Egenskaber, til at være Organist ved forbemeldte Vor Frelzers Kirke paa Christianshavn og der at opvarte Menigheden ved at spille paa Orglet efter den Skik og Maade, som hidtil har været forordnet eller herefter forordnet vorder. Iøvrigt haver han at rette og forholde sig efter hvad Instruktion hannem af Os nærmere maatte vorde meddelt, hvorimod han skal nyde den Tjenesten af Kirken tillagte aarlige Løn og Husleje, ialt 220 Rigsdaler, samt øvrige til samme henhørende Indkomster, som hans Formand forhen nydt og haft haver, saalænge han sig flittig og skikkelig udi samme sin Tjeneste forholder, som det en retsindig og ærekær Organist vil egne og anstaa. Det til Bekræftelse under vore Hænder og Stadens Segl.

Den 5. januar 1803 døde Bilfeldts hustru Anne Elisabeth, født Erhardt, af tæring i en alder af 31 år, og hun blev begravet den 10. s. m. på Ny Assistens kirkegård 1. Adresseavisen for den 7. januar 1803 (nr. 7) indeholder følgende annonce: "At min kære Kone Anne Elisabeth Erhart døde den 5. Januar, efter 12 Ugers haard Sengeliggende, fra 4 smaa Børn, bekendtgøres sørgeligst af mig for Slægt og Venner, fra-bedende mig al Kondolence. N. Bilfeldt. Organist."

Niels Bilfeldt og Anne Elisabeth Erhardt fik 4 børn:

I. Hans Engelbert Bilfeldt fødtes den 24. juli 1796 og blev døbt i Nicolaj kirke den 21. august s. a. Se nedenfor side 57.

II. Frederik Christian Bilfeldt fødtes den 8. januar 1798 og blev døbt i Nicolaj kirke den 28. s. m. Se nedenfor side 57 og 62 ff.

III. Sophie Margrethe Augusta Bilfeldt fødtes den 18. august 1799 og blev døbt i Nicolaj kirke den 9. september s. a. Se nedenfor side 57-59.

IV. Peder Bilfeldt blev døbt i Vor Frelzers kirke den 15. april 1801. Se nedenfor side 59.

Den 9. juni 1805 indgik organist Niels Bilfeldt nyt ægteskab med jomfru Cordula Hirsinde (eller Hercinde) Hindberg. Vielsen, der er

tilført Nicolaj sogns kirkebog, fandt sted i hjemmet. Bruden var døbt den 12. april 1779 i Helligånds kirke og var datter af konstitueret skoleholder i Skindergade Christen Hindberg og hustru Anna Sophia Schneider. Skoleholderen, der må være født c. 1733, skal ifølge en tradition inden for slægten Hindberg have været søn af en skomager Hansen i Hindbjerg sogn mellem Silkeborg og Viborg, og da han kom til København som soldat, kaldte han sig Hindberg efter fødesognet. Han giftede sig først med Martha Christine Normann, der var født 1727 eller deromkring. Med hende fik han i årene 1759 til 1764 5 børn (Trinitatis sogn), hvoraf dog kun en søn (fuldmægtig Johannes Hindberg, døbt den 9. juni 1762) overlevede ham. Efter at hun var død i barselseng og blevet begravet den 15. august 1764 (Trinitatis sogn), indgik han den 13. maj 1768 (Citadelskirken) nyt ægteskab med Anna Sophia Schneider, der var døbt den 21. januar 1744 (Garnisons sogn), datter af Mathias Schneider og hustru Catharina Margretha Feid eller Veit. Med hende fik han 6 børn, deriblandt Cordula Hirsinde. Fru Hindberg, født Schneider, døde i 1795, og skoleholderen døde af brystsyge i 1797 og begravedes den 16. februar (Nicolai sogn).

I Niels Bilfeldts og Cordula Hirsinde Hindbergs ægteskab fødtes der 3 børn, der alle blev døbt i Vor Frelzers kirke, nemlig

Juliane Jensine Emilie Bilfeldt, født den 9. juni 1806, døbt den 10. august s. a. Se nedenfor side 59-60.

Niels Christian Bilfeldt, født den 19. maj 1811, døbt den 28. juli s. a. Se nedenfor side 60.

Arcadia Sophie Emilie Bilfeldt, født den 18. juni 1814, døbt den 7. august s. a. Se nedenfor side 60-61.

I 1808 var organisten og hans familie flyttet til det hus, som nu har nr. 19 på Højbroplads, og i 1814 flyttede de til en ejendom på den søndre side af Stormgade, som blev nedrevet, da Nationalmuseet fik sin store udvidelse.

I 1809 fik bælgetræderen ved Vor Frelsers kirke, en gammel, næsten blind kone, efter Bilfeldts anbefaling sin løn forhøjet fra 16 til 22 rigsdaler.

Både i 1806, 1809 og 1810 indgav alle organisterne ved de københavnske kirker (deriblandt også Weyse og Hartmann) andragender til cancelliet om lønforhøjelser, idet de anførte, at det var dem umuligt at leve af deres nuhavende gage, som var fastsat for over 100 år siden, og at nærværende trange tider voldte, at sportler, som forhen tilflød dem, nu bortfaldt. De anholdt derfor om, at enhver af dem i sin menighed måtte ligesom de øvrige kirkebetjente ved bryllupper, barnedåb, begravelser og konfirmation nyde en liden betaling, og at det måtte pålægges præsterne at pådisse deres tarv, som de nu påser den for de øvrige kirkebetjente. Københavns magistrat udtalte, at den havde indhentet erklæringer fra kirkeværgerne, hvoraf fremgik, at Helliggejst kirke vel af sine midler kunne udrede en nogenledes forhøjet løn til sin organist, men at organisten ved Vor Frelsers kirke derimod ikke kunne gives noget tillæg af kirkens indkomster, da der var underbalance på dennes årlige regnskaber. Magistraten mente herefter ikke at kunne foranledige, at organisterne ved disse to kirker tillægges noget af disse kirker, og endnu meget mindre, at menighederne skulle bebyrdes med flere udgifter for deres skyld, da organisterne har så megen tid for sig selv tilovers, at de kan søge fortjeneste ved at informere i musiken. Cancelliet skønnede herefter ikke at kunne søge organisternes ønsker imødekommet.

I 1812 søgte Bilfeldt om et løntillæg. Magistraten indsendte hans andragende til cancelliet med anbefaling, og henviste til, at værgerne for Vor Frelsers kirke i påtegning på andragendet havde anført, at Bilfeldt ej alene er en fortjent mand i sit fag og derfor særdeles meget elsket af menigheden, men endog en værdig fader for en talrig familie (kone og 6 børn), den han i disse dyre tider ikke er i stand til, uden tillæg til hans gage, at underholde og give den fornødne opdragelse, hvilket tillæg den fattige Frelsers kirke,

hvis udgifter årlig overstiger indtægterne omtrent med $1\frac{1}{2}$ å 1500 rdl. , ikke formår at udrede. Heller ikke dette andragende førte til noget, idet finanskollegiet, hvortil cancelliet havde oversendt det, henlagde sagen.

Det fremgår af en større korrespondance mellem Københavns magistrat og cancelliet i årene 1813-1815, at Vor Frelzers kirkes økonomi var meget dårlig. Kirkeværgerne måtte ofte vente længe, før de kunne få deres udlæg for kirken refunderede, og både organist Bilfeldt og kirkens øvrige funktionærer havde tit vanskeligheder ved at få deres lønninger udbetalt. Der fremkom flere forslag til forbedring af kirkens økonomi: Det foresloges at lægge en særlig skat på menighedens medlemmer, at lade det kongelige kapel give koncerter i kirken til fordel for denne, eller at pålægge alle skibe, der passerede sundet, at betale en tonnage-afgift til kirken, fordi de benytter dennes smukke og iøjnefaldende tårn som sømærke. Intet af disse forslag blev dog gennemført, og et ansøgt lån af den kongelige kasses midler blev heller ikke tilstået, idet finanskollegiet udtalte, at det må være enhver menigheds sag at bidrage det fornødne til dens kirkers udgifter, eventuelt ved ligning på menigheden.

I 1816 opnåede Bilfeldt et løntillæg på 110 rigsdaler.

Fra juni til december 1817 blev gudstjenesten og de øvrige kirkelige forretninger for Vor Frelzers kirkes menighed midlertidigt henlagt til Frederiks tyske kirke (den nuværende Christianskirken) under en indvendig reparation af Vor Frelzers kirke.

I 1818 flyttede organisten og hans familie fra Stormgade til Dybensgade nr. 189, i dag gade nr. 21, hvor de boede, indtil de i 1821 flyttede til Gammel Strand nr. 159 = Ved Stranden nr. 2, en del af ejendommen på hjørnet af Holmens Kanal.

Den 2. december 1821 døde organist ved Helligånds kirke Kalhauge, og den 5. s. m. indsendte Bilfeldt et andragende til magistraten om forflyttelse til denne stilling, idet han henviste til, at han i næsten 21 år havde virket som organist ved Vor Frelzers kirke, at vederlaget herfor

kun androg 220 rdl. årligt foruden en enkelt tilfældig ubetydelig sportel, at han derfor havde været nødsaget til ved anstrengende flid i musik-information at erhverve det manglende til familiens underhold, men at hans tiltagende alder gjorde det vanskeligere for ham ved den trættende undervisning at erhverve det fornødne til børnenes underhold og uddannelse. Hans andragende var anbefalet af sognepræst Fabricius ved Vor Frelsers kirke. Den 15. december 1821 indleverede Bilfeldt et til Kongen stilet andragende af samme indhold, og den 24. s. m. fremsendte magistraten Bilfeldts andragende tilligemed 7 andre ansøgninger om stillingen til cancelliet, idet den på det indstændigste anbefalede Bilfeldt til stillingen og udtalte, at den anså tre af de øvrige ansøgere for kvalificerede til stillingen som organist ved Vor Frelsers kirke, hvis Bilfeldt måtte blive forflyttet. Endvidere indstillede magistraten, at det blev pålagt den, der blev organist ved Helligånds kirke, at svare den afdøde organist Kalhauges enke en livsvarig pension på 50 rdl. årligt. Det var oplyst, at organist-tjenesten ved Helligånds kirke var vederlagt med 300 rdl. sølv årligt, hvorhos et af kirkens huse var tillagt organisten til fri bolig, mod at han selv vedligeholdt det og betalte de deraf gående skatter. Hertil kom nogle uvisse indtægter, nemlig den betaling, der gives organisten for orgelspil ved bryllupper, barnedåb og ligbegængelser, samt det, som kan indkomme af bøssen, der ombæres på orglet under gudstjenesten på søn- og helligdage. Samtlige disse uvisse indtægter ansloges til at udgøre 100 à 150 rdl. om året.

Efter modtagelsen af magistratens indstilling oversendte cancelliet sagen til overhofmarskal Hauch, der var chef for det kongelige kapel, idet man udtalte, at cancelliet var enigt med magistraten i, at billighed talte for, at Bilfeldt fik stillingen ved Helligånds kirke, og forespurgte, om nogen af kapellets personale måtte attrå noget af de pågældende organist-embeder. Overhofmarskallen svarede, at også han fandt, at billighed talte for, at Bilfeldt fik stillingen ved Helligånds kirke, medens han til stillingen

ved Vor Frelser's kirke anbefalede kapelmusicus Grüner. Cancelliet gjorde derefter indstilling til Kongen i overensstemmelse hermed. Kongen bifaldt indstillingen den 19. februar 1822, og efter at afgørelsen var meddelt magistraten, udfærdigedes der under 6. marts 1822 et sålydende ansættelsesbrev: Overpræsident, Borgmestre og Raad i den kongelige Residensstad København gør vitterligt, at, da Organisten ved Helliggejst Kirke her i Staden Niels Kalhauge ved Døden er afgaaet, saa have vi, ifølge Hans Majestæts allerhøjeste Rescution af 19. f. M., der ved Det kongelige danske Cancellis Skrivelse af 23. næsteften er os kommunikeret, antaget og beskikket, ligesom vi og herved antage og beskikke hidtilværende Organist ved Vor Frelser's Kirke paa Christianshavn Niels Bilfeldt, der har de i Indfødsretten fastsatte Egenskaber, til at være Organist ved ovennævnte Helliggejst Kirke og der at opvarte Menigheden med at spille paa Orglet efter den Skik og Maade, som hidtil har været forordnet eller herefter forordnet vorder; iøvrigt har han at rette og forholde sig efter hvad Instruktion han af os nærmere maatte vorde meddelt, hvorimod han skal nyde samme aarlige Løn og øvrige til Tjenesten henhørende Indkomster, som hans Formand før ham nydt og haft haver, saalænge han sig flittig og skikkelig i samme sin Tjeneste forholder som det en retsindig og ærekær Organist vel egner og anstaar; dog erlægges han i Pension til afgangne Organist Kalhauges Enke 50 Rdl. Sølv aarlig, saalænge hun lever og i Enkestand forbliver, hvilke paa hans Vegne kvartaliter af Kirkeværgerne udbetales til hende. Iøvrigt nyder han fra næstkommende Paaske Flyttetid af til Beboelse, ligesom hans Formand, den ved Kirken værende Organist Bolig paa de i det kgl. Reskript af 11. Februar 1791 ommeldte Vilkaar. Til Bekræftelse under Navne og Stadens Segl.

Ejendommen, der tjente som organistbolig, hed dengang Kokkegade nr. 137, senere Lille Helliggejststræde nr. 28, og grunden er identisk med nuværende nr. 22 i Valkendorfsvej. Kirken solgte ejendommen i 1886 til murer S. Nielsen for 85.000 kr.

I 1822 tilstod magistraten organist Bilfeldt et gratiale på 40 rdl. i sedler til bestridelse af omkostningerne ved boligens indvendige reparation. Samme år blev det overdraget orgelbygger Oppenhaugen at underkaste kirkens orgel en hovedreparation, efter at Bilfeldt og komponisten Weyse, der var organist ved Vor Frue kirke, havde godkendt hans overslag, der lød på 579 rdl. I 1824 bifaldt magistraten en indstilling om, at der beskikkedes Bilfeldt en medhjælper til at stemme orglet, og at dette hverv overdroges orgelreparatør Sphær mod et årligt vederlag af 20 rdl.

Den 15. september 1826 indgav organist Niels Bilfeldts søn, afskediget og pensioneret sekondløjtnant af det første livregiment Frederik Christian Bilfeldt et allerunderdanigst andragende til Kongen, hvori han - med faderens tiltrædelse - anholdt om tilladelse til at indtræde i faderens embede, idet han i et helt år havde forrettet faderens tjeneste, medens denne havde ligget syg og nu lå for døden. Til støtte for andragendet anførte han også, at dets imødekommelse ville medføre bortfald af den pension på 133 rdl. 32 mark sølv, som var tilstået ved hans udtræden af militærtjenesten. Andragendet var ledsaget af en til Kongen stilet skrivelse, der lød således: "Naade for denne Dristighed er en døende Faders sidste Ønske, som bringer en hel Families Hjerter til at sætte al deres Haab og Tillid til Deres kongelige Majestæts uendelige Godhed, for dets Opfyldelse, levner ingen Tid til at tragte efter at erholde en allernaadigst Audiens hos Deres Majestæt, da Oldingens Livsgnist kun er svag, og hans sidste Times Opløsning maaske snart nærmer sig sin Ende. Omkring hans Sygeleje staar hans Kone, ældste Søn og 4 uforsørgede Børn og betragte med Vemod deres kærlige Faders Lidelser; de ere ulykkelige, naar han dør. De strække deres Hænder mod Himlen og hæver deres Tanker til den Almægtige Gud i Bøn, at han vil bevæge den Store, Gode Konges Hjerter til at benaade medfølgende allerunderdanigste Ansøgning med Bønhørelse, for midt i Sorgen at

skænke de af Kummer og Fremtidens imødetrædende Genvordigheder dybt nedbøjede Hjerter en Støttestav."

Cancelliet hørte magistraten over dette andragende, og kirkens to præster bevidnede, at sønnen i den tid, han havde forestået organist-tjenesten, havde forrettet samme med flid og nøjagtighed, samt at han iøvrigt førte en god vandel. Magistraten indstillede imidlertid, at sagen blev stillet i bero, indtil organist-tjenesten blev vakant, og hertil sluttede cancelliet sig.

Den 31. oktober 1826 døde organist Niels Bilfeldt på sin bopæl i tjenesteboligen. Kontraminiestrialbogen angiver "Nervesvaghed" som dødsårsag, medens hovedministerialbogen siger, at han døde af tæring. Han blev begravet den 5. november på "Kirkegaarden her i Staden" (Helligånds sogns kirkebog). Adresseavisen for den 1. november 1826 (nr. 257) indeholder følgende annonce: "Dybt nedbøjet maa jeg for fraværende Familie og Venner bekendtgøre, at min inderligen elskede, retskafne Mand, Niels Bilfeldt, Organist til Helliggejstes Kirke, Tirsdagen den 31. Oktober, i sit 67de Aar, ved en blid og rolig Død endte sine langvarige Lidelser. Seks Børn begræde med mig Tabet af deres driftige og kærlige Forsørger. København, den 1. November 1826. Paa Børns og egne Vegne. Cordula Bilfeldt, fød Hindberg." På skiftet oplyste enken, at den afdøde efterlod sig ialt 6 børn, nemlig af hans første ægteskab: Instrumentmagersvend Hans Bilfeldt, løjtnant og musiklærer Frederik Christian Bilfeldt og en ugift datter Sophie Margrethe Augusta Bilfeldt, og af hans sidste ægteskab: Juliane Jensine Emilie Bilfeldt, Niels Christian Bilfeldt og Arcadia Sophie Emilie Bilfeldt, der var henholdsvis 20, 15 og 12 år gamle. Afdødes efterladenskaber, der kun bestod af et lille indbo og nogle gangklæder, blev ved en specificeret vurdering ansat til en samlet værdi af 159 rigsdaler 1 mark. Begravelsen m. v. kostede 190 rigsdaler 9 mark, hvorfor de registrerede effekter blev udlagt enken. Magistraten bevilgede fri jord til begravelsen på Helligånds kirkes kirkegård her i staden. Den 13. november 1826 indgav

enkefru Bilfeldt en ansøgning til magistraten om pension. Hun påberåbte sig mandens lange embedstid og hendes og hendes 4 uforsørgede børns kummerlige omstændigheder. Hun skriver dernæst: "I min Mands 25 Aars Tjenestetid var han kun i Stand til meget tarveligen at underholde og opdrage sin talrige Familie og kunde altsaa, helst da hans Alder saa langt oversteg min, ikke sikre mig nogen Pension af den almindelige Enkekasse og endnu mindre erhverve sig nogen Formue. Den langvarige Sygdom, der endte med hans Død, har i høj Grad forøget mine trængende Omstændigheder. Vel har jeg allerede i min Mands levende Live erhvervet den kgl. Skoledirektions Tilladelse til at indrette en Undervisningsanstalt for Pigebørn, men denne har, efter som der nu er saa stor en Mængde af slige Anstalter her i Staden samt saa ringe Fremgang, at Indkomsterne deraf formedelst Elevernes ubetydelige Antal kun lidet overstiger Lønningerne til de nødvendige Lærere, uagtet jeg hidindtil har haft Bopæl i Organistboligen. Og skal jeg nu for at fortsætte denne lille Næringsvej leje et dertil passende Lokale, saa vil den naturligvis saa meget mindre svare Regning. Saaledes er jeg da ved min Mands Død berøvet næsten enhver Indkomst, enhver Hjælp til Livets Underholdning, til at forsørge og opdrage mine 4 Børn. I Betragtning af denne min ulykkelige Stilling og min Mands lange Tjenestetid vover jeg underdanigst at ansøge Københavns høje Magistrat om at tillægge mig en liden Pension af Organist Embedet ved Helliggeistes Kirke, hvilken jeg dog paa Grund af den Pensionsafgift, som min salig Mand maatte aarlig undvære af sin Gage, som og med Hensyn til de Mange, jeg har at sørge for, tillidsfuld haaber vil af den høje Magistrat i det Mindste ikke blive ansat til mindre end den afgangne Organist Kalhauges Enke nyder. Underdanig Cordula Bilfeldt, Enke." Sognepræst Kofod gav ansøgningen følgende påtegning: "Institutbestyrerinden Mad. Bilfeldt, med hvis Pige Institut jeg i nogle Aar har haft Tilsyn, er mig tilfulde bekendt som en meget agtværdig Enke. Hun maatte bære en stor Byrde ved den afdøde Mands

langvarige Sygdom, men bar den med megen Taalmodighed og Omhu for ham, og var alligevel da, som ellers altid, utrættelig i at oplære og danne de hende anbettede Børn. Hendes Institut bestaar kun af faa Elever og afgiver en aldeles utilstrækkelig Indtægt for hende til Livets endog første Nødvendigheder. Varmt ønsker jeg derfor, at hun af den høj- og velædle Magistraten maatte gunstigen tillægges al den Understøttelse af Kirken, som det er muligt for hende at opnaa, hvortil jeg tager mig den Frihed herved at anbefale hende."

Den 23. februar 1827 meddelte magistraten enkefru Bilfeldt, at kgl. kapelmusikus, (første fagottist) krigsråd Frantz Keyper var beskikket til organist ved Helligånds kirke fra den 1. marts 1827, og at det i hans bestalling var fastsat, at han skulle svare hende en årlig pension af 50 rigsdaler sølv, sålænge hun lever og forbliver i enkestand, samt at han ligeledes, sålænge hun lever og forbliver i enkestand, skal overlade hende afbenyttelsen af hele den til Helligånds kirke henhørende organistbolig, mod at hun sålænge for egen regning besørger boligen vedligeholdt og svarer alle deraf gående skatter. Den 1. marts 1827 skrev fru Bilfeldt således til præsidenten og de øvrige medlemmer af Københavns magistrat: "Københavns Magistrat har ved sin velvillige Forsorg for Størstedelen atter adspredt de mørke Fremtidsbekymringer, der nedbøjede mig ulykkelige Enke og mine faderløse Børn. Mit rørte Hjertes inderligste, varmeste Tak vover jeg derfor at frembære for Hans Eksellence Præsidenten og de øvrige Medlemmer af det høje Collegium, der under de utallige Arbejder, som det Heles Vel paalægger det, dog udstrækker sin Omsorg til den Enkelte, som trænger til Hjælp, og hvem det staar i dets Magt at hjælpe. Den mig ifølge Kommunikation af 23. Februar tilstaaede Enkepension af 50 Rdl. Sølv aarlig, og hvad der næsten oversteg mine Forhaabninger, den mig for Livstid indrømmede frie Afbenyttelse af Kirkens Organistbolig har igen sat den saare trøsteløse Moder i Stand til at kaste roligere Blik ind i Fremtiden, at begynde

modigere paa Arbejdet, der skal forhverve mig og Mine det daglige Brød. Og saaledes være Bevidstheden om deres Gernings velsignelsesrige Frugter de ædle Mænds Løn, som med deres Samtykke have befordret denne det ophøjede Kollegiums Beslutning! Ved Omhyggelig Paapassenhed og nøjagtig Opfyldelse af de mig i det stiftede Forhold paaliggende Pligter, haaber jeg med Guds Hjælp at vise mig fremdeles værdig den hædrende Tillid, som de højvelbaarne og højvise Herrer haver sat til mig. Underdanigst C. Bilfeldt, Enke efter afd. Organist Bilfeldt." At det ikke var nogen lille lejlighed enkefru Bilfeldt beboede, fremgår af, at der i 1795 havde været overvejelser i gang om at indrette en lejlighed til med køkken, så der kunne bo to familier i huset; det viste sig imidlertid ved et eftersyn af ejendommen, at i så fald måtte skorstenen ændres, samt at et værelse til gården på anden sal vel kunne indrettes til køkken, men det meste deraf ville gå bort dertil, så den øvrige lejlighed formentlig ville blive for liden for en familie at bebo. I 1843 lod magistraten ejendommens tag reparere og den udvendige facade ved foden af huset afpudse, og samme år udbetaltes der enkefru Bilfeldt 20 rigsdaler af kirkens midler til dækning af omkostningerne ved ombygning af de gamle kakkelovne i boligen med nye samt under hensyn til, at hun havde lovet samtidigt at forbedre nogle af værelserne med betræk og maling samt at istandsætte trappen. I 1844 afslog magistraten et andragende fra enken om hjælp til bestridelse af reparationer ved boligen. I 1852 besværede den nye organist Keyper sig over det tab, han led i sine indtægter ved, at organistboligen var overdraget enkefru Bilfeldt. Han foreslog, at der blev bevilget hende en årlig huslejhjælp imod at fraflytte boligen, eller at der blev tilstået ham en huslejhjælp, indtil han ved hendes død kunne tiltræde boligen, men magistraten svarede, at, da det var efter Keypers egen indrømmelse, da han ansattes, at enkefru Bilfeldt fik tilsagn om for livstid at beholde boligen, kunne den ikke nu berøves hende imod hendes vilje, og at man ikke fandt anledning til at tilstå ham en huslejhjælp af kirken.

Samtidig med at Cordula Bilfeldt selv drev en undervisningsanstalt for piger i organistboligen, indtog hun en ledende stilling ved "Den kgl. Belønnings-skole". Denne stammede fra 1771, da nogle filantroper oprettede 5 friskoler for hjælpeløse børn i København, hvor der undervistes i kristendom, læsning, skrivning samt i at spinde, strikke, vinde garn og sy. Disse skoler, i hvilke undervisningen efterhånden udvidedes til også at omfatte andre fag, opretholdtes ved frivillige gaver. Tre anonyme velgørere (enkedronningen, arveprinsen og prinsesse Sophie) påtog sig driftsudgifterne ved en af disse skoler, som derefter flyttedes fra Borgergade til St. Strandstræde og fik et skolebrædt over indgangen med inskriptionen "De tre Velgøreres Skole". Denne skole blev anset for bedre og fornemmere end de fire andre skoler, og de flinkeste børn fra disse avancerede til den som belønning for flid og god opførsel. Kongen gav flere gange tilskud til skolen, og ved en kongelig resolution af 14. maj 1776 fik den navnet "Den kgl. Belønnings-skole". I 1826 bestemtes det, at skolen kun skulle optage piger, hvis antal blev fastsat til 30. Nøgen tid derefter overtog organist Bilfeldts enke lærermoderens pligter, som hun blev bekendt for at udføre på fortrinlig vis; da hun kom til skolen, var børnene meget forsømte; de mødte på slæbere og tøfler, med uredet hår o. s. v., men det lykkedes hende at få alt forandret og skolen hævet ved streng orden og god omtale. I 10 år bestyrede hun skolens undervisning med påskønnelsesværdig nidkærhed, og da hun derefter følte, at hendes kræfter tog af, bestemtes det i 1837, at hendes datter Arcadia Sophie Emilie Bilfeldt, der var født den 18. juni 1814, skulle ansættes som hendes medhjælper. Efter at sidstnævnte var blevet gift, overtog en søsterdatter af fru Cordula Bilfeldt hendes arbejde ved skolen. Den pågældendes navn var frk. Clara Franciska Wíngler, og hun var endnu i 1871 skolens førstelærerinde. Skolen var da blevet delt i to klasser og elevernes antal forøget til 40. Den havde i 1871 til huse i Løngangsstræde nr. 37, stuen til gården. Disse oplysninger stammer i det væsentlige fra et lille skrift "Bidrag til Den kgl.

Belønningsskoles Historie fra 1. Maj 1771 til 1. Maj 1871", udgivet af dr. phil. Bloch Suhr i 1871.

Ved folketællingen i 1855 beboedes organistboligen foruden af fru Cordula Bilfeldt af den 36-årige frøken Clara Franciska Wingler, der var lærerinde ved Den kgl. Belønningsskole, og af fru Cordulas 19-årige dattersøn sekundløjtnant i infanteriet Niels Hendrik Cordulus Hoffmeyer. I 1861 boede der foruden fru Bilfeldt og frk. Wingler en ugift lærerinde Rasmine Frydensberg fra Kalundborg, 42 år gammel.

Jeg har kendt en fru Anna Jespersen, født Ekeroth, som var gift med læge Jespersen i Skovshoved. Hun meddelte mig i 1929 forskellige oplysninger om sin slægt, hvoraf fremgik, at hun var oldebarn af Coelestinus Philemon Hindberg, der var født 1781 som broder til Cordula Hercinde, og som blev toldskriver, indtil han tog sin afsked i 1845. Fru Jespersen kunne huske sin mormoder omtale fru Cordula, som hun kaldte tante Bilfeldt, og som skal have været en trofast lærerinde i sin børnekreds, der ingensinde trættedes, end ikke i sin høje alderdom, men varetog sine pligter indtil det sidste. Hun var meget belæst og en særdeles dannet dame. Hun var altid, skønt hun havde gennemgået meget, ved et jævnt tilfreds sind. Hun søgte og fandt i en travl virksomhed, hvad der kunne opretholde.

Cordula Hirsinde Bilfeldt, født Hindberg, døde 82 år gammel, den 15. juni 1861 i organistboligen (Helligånds sogns kirkebog) og blev begravet fra kirkens kapel den 20. s. m. på Assistens kirkegård (nuværende litra D nr. 85). Dødsårsagen angives som hydrothorax (væskeansamling i brysthulen). Hendes efterladenskaber blev i en specificeret vurderingsforretning vurderet til ialt 63 rigsdaler. Desuden tilkom der boet 145 rigsdaler fra en begravelseskasse, et kvartals pension på 12 rigsdaler 3 mark fra Helligånds kirke og 25 rigsdaler fra Etatsraadinde Koføeds Legat. Boet blev udlagt til afdødes svigersøn major Andreas Brock von Hoffmeyer til erstatning for de af ham udlagte begravelsesudgifter.

Organist Niels Reinstrup Bilfeldts børn:

A. Af hans første ægteskab med Anne Elisabeth Erhardt:

1). Hans Engelbert Bilfeldt, født den 24. juli 1796, døbt i Nicolaj kirke den 21. august s. a., boede hos forældrene i Pilestræde nr 11 litra D ved folketællingen i 1801. Den 14. juli 1808 blev han ansat som surnumerær artillerikadet, dog med samme gage og mundering som de virkelige. Den 7. august 1809 afgik han efter ansøgning fra korpset mod udstedelse af det sædvanlige revers, det vil sige en skriftlig erklæring, hvorved han forpligtede sig til ikke at ansøge om at blive officer. Sådant erklæring afkrævedes dem, der afgik uden at have fuldendt deres kursus og bestået deres endelige eksamen. Han stod den 28. juli 1811 fadder til sin halvbroder Niels Christian Bilfeldt. På skiftet efter faderen i november 1826 omtales han som instrumentmagersvend, men fraværende. Ifølge familietraditionen var han snedker og drog til Rusland, hvor han døde ung. Jeg har forgæves søgt at finde oplysninger om ham i de til udenrigsministeriets arkiv hørende indberetninger om dødsfald i udlandet fra årene 1826 - 39.

2). Frederik Christian Bilfeldt, født den 8. januar 1798, døbt i Nicolaj kirke den 28. s. m. Han var min bedstefader og stamfader til de nulevende Bilfeldt'ere. Ham kommer jeg senere tilbage til, se nedenfor side 62 ff.

3). Sophie Margrethe Augusta Bilfeldt, født den 18. august 1799, døbt den 9. september s. a. i Nicolaj kirke, blev gift den 14. september 1831 med cand. juris Niels West Hoffmeyer. Vielsen fandt sted i Vamdrup kirke sydvest for Kolding. Bruden boede nemlig dengang på Østerbygård i Vamdrup sogn, og den ene af hendes forlovere var forpagter Carstens på Østerbygård. Jeg formoder, hun var i huset hos forpagterfamilien for at lære husholdning. Brudgommen var på vielsens tid herredsfuldmægtig i Ringkøbing. Han var født i Store Heddinge den 19. august 1801 som søn af købmand Henrich Hoffmeyer sammesteds (1776 - 1845) og hans hustru Anne Mariager, født Buch (1775 - 1815). Niels West Hoff-

meyer var blevet student fra Frederiksborg skole i 1819 og blev cand. juris 1826. Fra 1. december 1845 til sin død den 18. februar 1855 var han by- og herredsfoged i Skagen. Han døde i Skagen, men blev begravet i Store Heddinge. Hustruen blev boende nogen tid som enke i Skagen, men flyttede senere til København og derefter til Fåborg, hvor hendes ældste søn var prokurator. Hun døde i Fåborg den 7. december 1875, men blev begravet i Store Heddinge. Af dette ægteskab var der 5 børn:

a). Prokurator Cordules Henrik Emil Hoffmeyer, født den 4. juli 1832 i Ringkøbing, død den 12. juni 1898 i København, var to gange gift og havde i det første ægteskab 5 børn. Der findes flere efterkommere både her i landet (Hoffmeyer, Balslev og Bay) og i Amerika.

b). Mejeriforpagter Sophus Andreas Julius Hoffmeyer, født den 23. december 1833 i Ringkøbing, død den 23. marts 1881 i Filsted, var gift to gange og efterlod sig en søn af andet ægteskab. Der er flere efterkommere (Hoffmeyer og Hansen).

c). Apoteker i Grenå Niels Frederik Vilhelm Elin Hoffmeyer, født den 7. marts 1835 i Ringkøbing, død den 30. december 1910 i Århus, var gift to gange og fik ialt 13 børn. Der er mange efterkommere (Hoffmeyer, Eppenstein, Graae og Winther). Blandt efterkommerne bl. a. rektor J. L. V. Brock Hoffmeyer i Grenå og den afdøde læge Svend Elin Hoffmeyer i Slangerup.

d). Anna Elisabeth Cathrine Hoffmeyer, født den 2. april 1837 i Ringkøbing, død den 13. april 1895 i København, blev gift med overlærer Ludvig Blicher og fik 5 børn, som alle er døde barnløse. Jeg har et brev fra denne fru Blicher til min faster Dorothea Bilfeldt, dateret den 19. juli 1882, i hvilket det bl. a. hedder: "Hvis du engang gør mig den Fornøjelse at besøge mig, kan du se din Bedstefaders (altsaa Organistens) Portræt; det er alt, hvad jeg har til Minde om ham; han var vistnok en god, men svag Mand, der ikke i mindste Maade kunde tøjle sine Sønner, der efter Moders Mening var meget vilde og uregerlige.

Bedstemoder (det maa være Cordula Hirsinde Hindberg) blev saa for streng, men hvad forslaar en Kvinde og en Stedmoder? Tunge Kaar, Slid og Slæb, det har altid hørt den Familie til". Det nævnte portræt kommer jeg tilbage til på side 61.

e). Arkitekt i Ålborg Søren Henrik Hoffmeyer, født den 21. maj 1839 i Ringkøbing, død den 23. februar 1912 i Ålborg, fik 10 børn, og der er mange efterkommere (Hoffmeyer, Løye, Zwick, Bluhme, Hoelgaard og Bruzelius).

4). Peder Bilfeldt, døbt i Vor Frelzers kirke den 15. april 1801. Ifølge familietraditionen gik han til søs og lod aldrig høre fra sig. Da han ikke nævnes på skiftet efter faderen i november 1826, må han antages at være forsvunden inden da.

B. Organist Niels Reinstrup Bilfeldts børn af hans andet ægteskab med Cordula Hirsinde Hindberg:

1). Juliane Jensine Emilie Bilfeldt, født den 9. juni 1806, døbt den 10. august s. a. i Vor Frelzers kirke, blev gift den 25. december 1833 med Andreas Brock von Hoffmeyer. Vielsen fandt sted i brudgommens hjem i Store Heddinge. Brudgommen, der var sekondløjtnant i artilleriet, var født i Store Heddinge den 22. marts 1809 som søn af købmand sammesteds Henrich Hoffmeyer og hustru Anne Mariager, født Buch, og var altså broder til Sophie Margrethe Augusta Bilfeldts mand. Brudgommen blev senere premierløjtnant og var lærer i matematik og fysik ved landkadetakademiet samtidig med at han bestyrede en realskole. Han avancerede til oberst og var en overgang folketingsmand. Juliane Jensine Emilie døde den 30. april 1841 (Helligånds sogns kirkebog), 10 dage efter sin fjerde barnefødsel. Der var fire børn i ægteskabet: To af dem døde som små. Det ældste barn: Niels Henrik Cordulus Hoffmeyer (1836 - 84) blev kaptajn i artilleriet og i 1872 bestyrer af det da oprettede meteorologiske institut. Han var gift, men havde ingen børn. Det yngste barn: Julius Jens Emil Hoffmeyer (1841 - 1911) blev overbibliotekar ved statsbiblioteket i Århus. Han var gift og fik 4 børn, hvoriblandt forfatteren Niels

Volmer Bierring Hoffmeyer. Der lever flere af overbibliotekarens efterkommere (Hoffmeyer og Lichtenberg), bl. a. direktør for Wagens-lits Mogens Lichtenberg og direktør og redaktør, cand. polyt. Niels Ernst Lichtenberg.

2). Niels Christian Bilfeldt, født den 19. maj 1811, døbt den 28. juli s. a. i Vor Frelzers kirke. Han var passkriver ved det indenlandske toldkontor i København og var som sådan vistnok særlig beskæftiget med udfærdigelse af de toldpas, som afgående skibe skulle være forsynede med selv i indenrigsk fart. I 1840 boede han i organistboligen ved Helligånds kirke. 1843-46 boede han på 3. sal i ejendommen, som nu hedder Løvstræde nr. 14 og Gråbrødretorv nr. 2. Han var ugift og døde den 9. august 1849 på Frederiks hospital af hjerneblødning. Hans bopæl var da Ny Adelgade, nuværende nr. 7. Han efterlod intet til skifte og blev begravet på Assistens kirkegård (D nr. 85). Moderen bekendtgjorde dødsfaldet i Adresseavisen den 14. august 1849 (nr. 189), hvoraf fremgår, at han døde efter et kort sygeleje.

3). Arcadia Sophie Emilie Bilfeldt fødtes den 18. juni 1814 og blev døbt i Vor Frelzers kirke den 7. august s. a. Forældrene boede da Stormgade nr. 203 (nu en del af nationalmuseets ejendom). I 1840 boede hun hos moderen i organistboligen og hjalp moderen i dennes virksomhed ved Den kgl. Belønningsskole. Den 28. september 1843 blev hun i Garnisons kirke viet til sin afdøde søsters mand premierløjtnant Andreas Brock von Hoffmeyer, og de fik deres hjem i organistboligen. Endnu i 1850, hvor manden var blevet kaptajn, boede de der sammen med de to levende børn fra mandens første ægteskab. I 1857, da manden var blevet major, boede de i Silkegade (nuværende nr. 5, 1. sal), hvorfra de flyttede til Nørregade ved Bispetorvet og senere til Fiolstræde, nuværende nr. 28. Arcadia døde den 1. januar 1865 af brystkrampe (Helligånds sogns kirkebog) og blev begravet i samme gravsted som søsteren Juliane Jensine. Hun havde født to børn, hvoraf det ene døde som ganske lille, medens det andet: Volmer Andreas Henrik Hoffmeyer, født i København

den 25. marts 1850, blev musiklærer i San Francisco. Enkemanden, som nu var oberst, kom til at sidde i uskiftet bo med denne søn, idet han opgav boets værdi til 2.500 rigsdaler. Han giftede sig imidlertid påny den 10. marts 1866 med Aurora Augusta Wingler (den 25. august 1824 - 6. februar 1867), der var datter af toldassistent Wingler og hustru Selandiana Aurora, født Hindberg, og således en søsterdatter af Cordula Hirsinde Bilfeldt, født Hindberg. I dette ægteskab fik han ingen børn. Endelig blev han gift for fjerde gang med Elisabeth Davidsdatter Mazar de la Garde (den 20. januar 1836 - 16. oktober 1912), med hvem han fik datteren Ingeborg Frederikke Andrea Hoffmeyer, der fødtes i København den 19. november 1871, og som blev gift med sognepræst Carl Lorentz Thaarup og fik flere efterkommere. Andreas Brock Hoffmeyer døde i Store Heddinge den 17. juni 1876.

(Det bemærkes, at biskop C. J. Skat Hoffmeyer og dennes broder gesandt Hans Poul Hoffmeyer m. fl. nedstammer fra møller Carl Frederik Hoffmeyer, der var broder til Niels West Hoffmeyer og Andreas Brock Hoffmeyer).

De fleste af de anførte data angående slægten Hoffmeyer stammer fra en omfattende stamtavle eller slægtshistorie vedrørende denne slægt, som beror hos enkefru Harriet Hoffmeyer, født Preisler, Banevej nr. 1 i Ordrup, der godhedsfuldt har givet mig adgang til at gøre mig bekendt med stamtavlen og foretage de fornødne uddrag. Fru Hoffmeyers afdøde mand: Knud Henrik Hoffmeyer, der var søn af ovennævnte apoteker i Grenå Niels Frederik Vilhelm Elin Hoffmeyer, nedlagde et stort arbejde i stamtavlen over slægten Hoffmeyer. Fra denne fru Hoffmeyer har jeg i 1964 erhvervet et oliemaleri, forestillende organist Niels Bilfeldt. Billedet er sandsynligvis malet af landskabsmaler Elias Meyer (1763-1809), der var ansat som maler ved den kgl. porcellænsfabrik, og som i 1798 indgik ægteskab med en frøken Erhardt, der var søster til organistens første hustru Anne Elisabeth Erhardt, der døde i 1803. Dette billede er sikkert identisk med det på side 59 nævnte portræt. Fru Hoffmeyers mand havde

fået billedet fra en svigersøn (ingeniør Aage Kirschner) af den på side 58 omtalte fru Blicher, der var datterdatter af organist Bilfeldt.

Min bedstefader Frederik Christian Bilfeldt blev født den 8. januar 1798 og døbt i Nicolaj kirke den 28. s. m. Blandt hans faddere var en grevinde Moltke og en maler Meyer, formentlig ovennævnte landskabsmaler Elias Meyer. Allerede i 1812 nævnes Bilfeldt i en af hærens bekendtgørelser under rubrum "Kadetter med 100 Rdl. Gage" som Frederik Christian v. Bilfeldt, forhen frikorporal ved det danske militærinstitut. I 1813 nævnes han som pagekadet i norsk livregiment. I 1814 er han sekondløjtnant ved det norske livregiment til fods. Samme år blev han ansat ved 2. bataillons jægerkompagni, hvorfra han i 1815 blev forsat til et af musqveteer kompagnierne. I 1816 blev han i anledning af den nye plan for armeen afskediget i nåde af krigstjenesten med pension. I 1817 blev han atter optaget i tjenesten og ansattes med sin gamle anciennitet ved det danske livregiment.

Den 21. marts 1821 indgav Bilfeldt et sålydende andragende til Kongen: "Ved Deres Majestæts store Naade erholdt jeg i Oktober Maaned 1819 allernaadigst Bevilling til at oppebære Halvdelen af et allerunderdanigst ansøgt Laan af 100 Rdl. Sølv mod at decourteres 3 Rdl. Sølv maanedlig af min Gage. Da jeg kun med Halvdelen af de 100 Rdl. Sølv fik noget afbetalt af den Gæld, jeg maatte gøre ved min Ansættelse igen i Tjenesten 1817, reterer endnu endel af samme, som ikke har været mig mulig at afbetale, da den mig allernaadigst tillagte Gage er blevet formindsket ved Afdrag paa Klæde, som jeg har været nødt til at anskaffe mig i det senere Aar. Mine Omstændigheder ere ved disse Afdrag og min Gæld i daarlig Forfatning. I Tillid til Deres Majestæts mod mig udviste Naade vover jeg derfor at ansøge allerunderdanigst om et Laan af 80 Rdl. Sølv med 4 Rdl. Sølv maanedlig Afdrag af min Gage, da det sidste allernaadigst tilstaaede Laan af Oktober 1819 i denne Maaned er afbetalt.

Deres Majestæts Godhed og Naade sætter mig saaledes i Stand til at forbedre min Forfatning ved at drage mig ud af min Gæld, i hvilket Haab jeg ogsaa allerunderdanigst nedlægger min Ansøgning for Deres Majestæts Trone." Ansøgningen synes ikke at være blevet imødekommet, men der blev i april s. a. tilstået ham et gratiale af 50 rdl. i sedler.

Den 23. oktober 1821 indgav Bilfeldt et sålydende andragende til Kongen: "Bekendt med Deres Majestæts landsfaderlige Godhed og Medlidenhed for enhver af Deres Majestæts Undersaatter vover jeg allerunderdanigst i Tillid til Deres Majestæts Naade for mig at indstille denne min allerunderdanigste Ansøgning med Begæring om i Naade at vorde afskediget af Deres Majestæts Krigstjeneste, da jeg formedelst Brystsyge finder mig uduelig til at forrette Tjenesten som det sig bør uden Afbræk af flere Maaneders Sygeleje. Da jeg intet har at leve af uden den Pension, som Deres Majestæt allernaadigst vil skænke mig til Understøttelse, bønfaller jeg allerunderdanigst Deres Majestæts Godhed om at erholde min Sekondløjtnants Gage 200 Rdl. Sølv i aarlig Pension, da jeg stod som ældste Sekondløjtnant i 1ste Livregiment, men ved dette tilstødende Uheld, for min Helbreds Skyld, heller maa søge min Afsked af Deres Majestæts Krigstjeneste, end tænke paa at avancere til Premierløjtnant". 1ste livregiment forelagde ansøgningen for Kongen, og da svagelighed var årsagen til ansøgningen, og da løjtnanten var fattig, og hans fader, som var organist og iøvrigt levede af at informere på klaver, lidet kunne understøtte ham, vovede regimentet at bønfalde majestæten om at bevilge ansøgeren 120 rdl. p. m. i pension. Den 25. oktober 1821 resolverede Kongen, at Bilfeldt blev afskediget af krigstjenesten. Den kongelige resolution indeholdt intet om pension, men der er til resolutionen føjet en blyantsbemærkning, vistnok med Kongens egen hånd; den er svær at læse, men siger vistnok følgende: Efter hvad der er forefaldet, kan det Udtryk i Naade ej bruges. Hvad herved sigtes til, er ikke oplyst. Ved en kongelig resolution af 30. oktober 1821 blev der imidlertid tillagt Bilfeldt en årlig pension på 133 rigsdaler 30 mark. Den blev afholdt af post-

pensionskassen og ydedes ham vistnok, så længe han levede. (Postpensionskassen oprettedes i 1712. Til den henlagdes en del af postvæsenets overskud, og af dens midler udbetaltes der efter Kongens nærmere bestemmelse pensioner til afgåede embedsmænd af alle kategorier, altså ikke blot postvæsenets, samt til enker efter embedsmænd og desuden i ikke ringe omfang til andre personer).

Løvrigt ernærede Bilfeldt sig resten af sit liv ved at give undervisning i klaverspil. Indtil 1822 boede han hos sine forældre, men havde derefter følgende adresser: 1823: Laksegade nr. 217, 1824: Ved Langebro nr. 262, 1825: Frederiksberggade nr. 23, 1826-28: Krystalgade nr. 54 = nuværende nr. 11.

Den 24. februar 1826 blev pensioneret løjtnant Frederik Christian Bilfeldt i Garnisons kirke viet til jomfru Severine Albertine Allerup. Hun var født den 18. august 1800 og døbt i Nicolaj kirke den 16. september s. a., datter af urtekræmmer i Store Grønnegade Hans Severin Allerup og hustru Cecilie Elisabeth, født Mossin.

I september 1826 indgav Bilfeldt et andragende om ansættelse som organist ved Helligånds kirke, idet han anførte, at hans fader var svagelig af helbred og villig til at resignere embedet til ham, hvilket han iøvrigt på grund af faderens svagelighed havde forestået et helt år. Andragendet var tiltrådt af faderen, og kirkens præster bevidnede, at sønnen havde forrettet organisttjenesten med flid og nøjagtighed, og at han førte en god vandel. Cancelliet resolverede imidlertid i overensstemmelse med magistratens indstilling, at sagen måtte bero, indtil organiststillingen blev ledig.

Efter at organist Niels Bilfeldt var afgået ved døden den 31. oktober 1826, indsendte Frederik Christian Bilfeldt den 1. november s. a. en sålydende ansøgning til Kongen: "Den almægtige Gud bortkaldte min Fader Organist ved Helliggejstes Kirke Niels Bilfeldt i Gaar fra det jordiske Liv i en Alder af 68 Aar, og et helt Aars tærende Sygeleje.

Ved hans Baare staar hans utrøstelige Enke og mine 4 uforsørgede Søskende, truet af Fremtidens Genvordigheder og Nød, vridende deres Hænder af Smerte over deres afdøde Forsørgers Tab. Jeg beder til Gud for disse, min Familie, at han vil bevæge Deres Majestæts milde Hjerte til at skænke denne min Ansøgning allernaadigst Bønhørelse, at det kunde blive min skønne Lod at vorde min Familie en Støtte i Nødens haardeste Prøvestunder. Under 15. September d. A. indgav jeg en allerunderdanigst Ansøgning til Deres Majestæt om Tilladelse til at overtage min Faders Embede, som han formedelst Svagelighed og Sygeleje ikke selv længer var mægtig til at kunne bestride. Den var forsynet med hans skriftlige Tilladelse, og hans Ønske var at erhverve sig Deres Majestæts allernaadigste Bevilling til at maatte resignere sit Embede til mig. Da det ifølge allerhøjeste Resolution skulde bero med Embedets Bortgivelse til efter hans Død, oplevede Oldingen ikke denne Glæde, og i hans sidste Stund gjorde jeg ham det hellige Løfte, saameget det stod i min Magt, at lindre min Moders og Søskendes ublide Fremtids Stilling. I Tillid til Deres Majestæts Retfærdighed og Godhed vover jeg derfor at indgive denne min allerunderdanigste Ansøgning om at blive ansat som Organist til Helliggejstes Kirke, hvilken Tjeneste jeg for min afdøde Fader i en Tid af et Aar har bestridt formedelst hans nervesvækkende Sygeleje bestrider endnu, og for hvis Nøjagtighed i Udførelse, begge Kirkens Præster Hr. Dr. Koefod og Hr. Bull har meddelt mig medfølgende vedlagte Attester. Ved allernaadigst Bønhørelse ser jeg mig i Stand til ikke længer at misbruge Deres Majestæts høje Naade ved aarligen af Post-Pensions Kassen at oppebære en Pension af 133 Rbdl. Sølv, som allernaadigst blev mig skænket ved min Afgang fra Deres Majestæts Krigstjeneste, og frembær derfor min allerunderdanigste Tak for den Tid, jeg nød denne kongelige Naade, sættende min Glæde i ved Deres Majestæts Højmodighed at maatte tjene mit Brød, som nyttig Embedsmand af Staten, ved mine Hænders Arbejde. Som en jordisk Skabning staar mit Haab til Forsynets milde Styrelse. Hans Retfærdighed og Godhed lede Deres

Majestæts faderlige Hjerte til at skænke mig den kongelige Gave: "Bønhørelse"! da bliver det min skønne Lod, midt i min Families dybe Smerte, at gyde en Glædesdraabe i deres sorgfulde Hjerter, og mange Taknemmeligheds Taarer ville ofres paa den gode Konges Hjerte, hvis Højmodighed kun den Almægtige Gud kan gengælde." Den 2. november 1826 indsendte Christian Frederik Bilfeldt et tilsvarende andragende til Københavns magistrat.

Den 3. november 1826 konstituerede magistraten løjtnant Bilfeldt til indtil videre at overtage hans afdøde faders forretninger ved kirken. Det oplystes, at organistlønnen androg 300 rdl. sølv årligt, hvoraf dog kvartaliter blev indeholdt 12 rdl. 3 mark sølv til den forrige organist Kallehauges enke, så at lønnen for den nu afdøde Bilfeldt var 250 rdl. sølv årligt samt et mindre beløb til lys på orglet. Desuden havde han fribolig; men de indtægter, organisten muligt kunne have ved barnedåb og begravelser, hvis nogen ønskede, at orglet skulle spille under ceremonien, var meget ubetydelige, da sådant kun sjældent fandt sted. Der indkom 12 ansøgninger om organiststillingen, hvilke magistraten fremsendte til cancelliet, idet man indstillede, at det blev pålagt den nye organist fremdeles at afgive den nævnte pension til enkefru Kallehauge samt ligeledes en årlig pension af 50 rdl. sølv til Bilfeldts enke. Blandt ansøgerne anbefalede magistraten løjtnant Bilfeldt, dels fordi han i et helt år havde passet tjenesten upåklageligt, dels fordi han derved ville blive sat i stand til at hjælpe sin moder og uforsørgede søskende, dels endelig under hensyn til, at den ham allerede tilståede pension derved ville bespares. Den 25. november 1826 tilskrev chefen for det kongelige kapel overhofmarskal Hauch gehejmestats- og justitsminister v. Kaas og anmodede om at blive sat i stand til ved besættelsen af organiststillingen at indkomme med forslag, forsåvidt nogle af kapellets medlemmer måtte ønske den. Samtidig havde kgl. kapelmusikus (første fagottist) krigsråd Frantz Keyper, der var blandt ansøgerne, over for cancelliet fremsat

tilbud om, at, hvis han fik stillingen, ville han foruden den pension, som måtte blive fastsat for Bilfeldts enke, endnu forhøje samme betydeligt eller og understøtte hende med enhver anden hjælp, som vedkommende autoritet måtte finde passende og ville bestemme. På forespørgsel svarede Keyper, at han ikke kunne præcisere sit tilbud nærmere, men at han ville gå højere, end hvad enhver anden ansøger ville byde.

Den 30. november 1826 skrev Bilfeldt således til magistraten:

"Høje og velvise Magistrat. I Tillid til den Naade, den høje og velvise Magistrat har skænket min Ansøgning for min og min Families Vel, vover jeg at gribe Pennen for i Haab om Bønhørelse af højmodige, ædle Mænd at forebringe et hjertelig magtpaaliggende Andragende for at fremme mit og min Families Øjemed, hvis Udsigter staar paa vaklende Fod, som kun den høje Magistrats Barmhjertighed og Ædelmodighed kan bestyrke. Sønlig Kærlighed og Taknemmelighed for mine Forældres overstandne Møje med min Opdragelse kan jeg nok ikke bedre udvise end herefter, ved at lette enhver Trang, hæve enhver Kummer og Sorg, der i Fremtiden siden min Faders Død maaske vil blive min Moder og mine Søkende til Del. Det er en Pligt, som paalægges mig uden Tvang, og det kan opfyldes, da min Evne ved min Ansøgnings Bønhørelse bliver i stand dertil. De Offre, jeg kan bringe min Moder, som kender hendes Stilling, kan ingen Fremmed, de kræver ingen Taknemmelighed, thi de skyldes hende og min afdøde Fader, og Forbindtligheder for disse tilstaaet hende af en Ubekendt falder altsaa bort. Det er mig bekendt, at Hr. Krigsraad og Kapelmusikus Keyper søger Organist Tjenesten til Helliggeistes Kirke i Favør af min Moder og paaberaaber sig at ville tilstaa hende flere Fordele, maaske flere end han anser hendes egen Søn for at ville gøre. Min Moder er aldeles uvidende om disse tomme Løfter. Er det muligt, at Krigsraaden kan tro, at sligt et Embede kan bortgives som til den højstbydende ved en Auktion? Høje Magistrat, tilgiv mig dette uoverlagte Udbrud af min Smerte. Retfærdige Mænd ville dømme. Jeg anraaber

disses højmodige Beskyttelse for min Ansøgning og Tillid til Deres ædle vise Hensigter og Bestemmelse, vil skænke mig Tilgivelse, Naade og Bønhørelse. "

Den 11. december 1826 meddelte magistraten cancelliet, hvad Keyper havde svaret, og tilføjede, at den ikke kunne inlade sig på at fastsætte noget beløb, som han skulle svare Bilfeldts enke. Magistraten så sig ikke i stand til at udtale sig om højere pension til hende eller om andre begunstigelser til hende, men formodede, at sønnen ville hjælpe sin moder lige så meget som Keyper. Magistraten udtalte endvidere, at en af ansøgerne (Dytsch) havde tilbudt at give både Kallehauges enke og Bilfeldts enke fri bolig i organistboligen for deres livstid, hvilket tilbud efter Keypers ovennævnte erklæring måtte formodes at ville blive antaget af ham, ja endog forøget. Cancelliet betonedede over for det kgl. kapels chef, at kapellets medlemmer ikke havde nogen særdeles ret til organistembederne, og når man tidligere i enkelte tilfælde havde underrettet ham om indtrufne vakancer, skyldtes det blot, at man havde ønsket at vide, om nogen af kapellets medlemmer måtte være ansøgere, idet de, forsåvidt de forstod orgelspil, formentlig måtte kunne anses som de mest kvalificerede til at komme i betragtning ved embedernes besættelse. Kapellets chef anbefalede Keyper på det varmeste, dels fordi han var en udmærket musiker, som efter de prøver, han allerede havde aflagt på orglet, og hvorom professor Weyse m. fl. havde givet ham attest, sikkert ville bringe sit orgelspil til stor fuldkommenhed, men også fordi han var villig til at give Bilfeldts enke mere i pension end nogen anden.

Cancelliet sendte derefter samtlige de indkomne ansøgninger tilbage til magistraten med bemærkning, at man måtte have det overladt til magistraten selv at besætte stillingen og træffe bestemmelse om pension til Bilfeldts enke. Cancelliet henledte dog magistratens opmærksomhed på Hauchs anbefaling af Keyper, idet man citerede hele hans skrivelse.

Den 23. februar 1827 beskikkede magistraten derefter Keyper som organist ved Helliggejst kirke fra den 1. marts og pålagde ham at svare Bilfeldts enke en livsvarig pension på 50 rdl. sølv årligt samt at overlade hende tjenesteboligen, ligeledes for livstid. Samme dag hævede magistraten Bilfeldts konstitution som organist fra den 1. marts at regne, og der blev bevilget ham et gratiale af 30 rdl. sedler for 4 måneders organisttjeneste.

I 1828 flyttede Bilfeldt og hans hustru fra Krystalgade til Fiolstræde, nuværende nr. 27, stuen til venstre. Den 5. november 1834 døde Bilfeldts hustru Severine Albertine, født Allerup, af kræft i underlivet, 34 år gammel, og hun blev begravet på Assistens kirkegård. Der var ingen børn af ægteskabet, og ægtefællerne havde ved testamente indsat den længstlevende til at arve alt. Den afdødes hustrus moder, der var enke og ingen andre børn havde, gav afkald på arv til fordel for sin svigersøn, og denne overtog derefter hele fællesboet uden noget skifte. Formuen bestod iøvrigt kun af indbo, som var vurderet til ikke at overstige en værdi af 300 rdl.

Efter hustruens død flyttede Bilfeldt til nuværende nr. 23 i Fiolstræde, 3. sal i forhuset, hvor han derefter blev boende til 1857. Den 13. maj 1837 blev han i Garnisons kirke viet til jomfru Julie Henriette Thornøe. Forlovere var kgl. toldbetjent Borch, Skindergade nr. 31 (nu en del af Jorcks Passage), og kontorist A. Bilfeldt, boende i organistboligen i Lille Helliggejststræde. Hvem denne Bilfeldt har været, er mig en gåde. Man fristes til at tro, at det var organist Bilfeldts broder Aksel Nicolaj Bilfeldt, der blev døbt den 19. februar 1751. Han skulle da være 86 år i 1837. Men hvad der navnlig taler imod denne antagelse er, at Aksel Nicolaj Bilfeldt ellers aldrig omtales og navnlig ikke findes i folketællingerne, så jeg er mest tilbøjelig til at tro, at han er død som barn. Julie Henriette Thornøe fødtes i Kerteminde den 23. marts 1817, blev hjemmedøbt den 28. s. m. og fremstillet i kirken den 22. november s. a.

Hun var datter af købmand i Kerteminde Hans Thornøe og hustru Anna Cathrine, født Borch. Hans Thornøe var oprindelig skipper og var som sådan blevet taget med skib og ladning af englænderne, hvorefter han måtte tilbringe 3 år i engelsk fangenskab. Senere nedsatte han sig som købmand i Kerteminde, men gik fallit, hvorefter han blev vejbetjent. Om Julies afstamning henvises iøvrigt til de i slutningen af bogen indhæftede to uddrag af stamtavler over slægterne Borch og Tornøe. I sin ungdom var Julie i huset hos sin morbroder toldassistent Enevold Borch (1774 - 1852) og dennes hustru Ane Dorthea, født Kruse. Hun blev konfirmeret i Vartov kirke den 30. september 1832. Ved festen, som antagelig blev afholdt hos onklen og tanten, blev der afsunget en sålydende sang på melodien: Velkommen i din Ungdomslund:

Nordstjerne, blink du til vor Fest,
Til Kirkens unge Brud!
Vi række Haand til Ven og Gjæst,
som fulgte Venskabs Bud;
:/: Vor Jette er med Gud :/:
Indtraadt i Pagt til Sjælens Fryd og Lykke.

Din Ungdoms Morgen smiler skjønt,
Fred boer i Hjertets Hjem;
Og over Høstens blege Grønt
Staaer "hvide Lillie" frem;
:/: Ej Uskyldslillien glem! :/:
Den er Din Vandrings allerbedste Smykke.

Din Fader steeg i Himlen ind
Og Sorgen var Dig nær;
Din Moder græd - men "Modersind"
og "Fader" fandt du her;
:/: Som Christi Brud du er :/:
Idag omringet glad af Dine Kjære!

De To, som var Forældre Dig,
Bær trofast i Dit Bryst!
Vær Deres Fryd på Jorderig,
Følg elsket Moders Røst!
:/: Ton højt paa Herthas Kyst: :/:
"Velsignet Confirmanden blandt os være! "

Herefter skulle Julies fader være død inden hendes konfirmation, men ifølge Kerteminde kirkebog døde han først den 17. oktober 1865. Han havde i den sidste tid boet hos sin svigersøn beværter Staak i Kerteminde og efterlod sig ikke tilstrækkeligt til at dække begravelsesudgifterne. Han havde i 1852 været forlover, da hans datter Lovise ægtede Staak.

I Bilfeldts ægteskab med Julie Henriette Thornø fødtes 9 børn i årene fra 1838 til 1854, jfr. nedenfor side 75.

I 1846 udgav Bilfeldt en "Theoretisk Haandbog i Pianoforte-Spil. En kort og tydelig Vejledning for Begyndere." Værket, som var trykt i København, findes på Det kgl. Bibliotek. Dette værk blev anmeldt i Københavnsposten for den 10. november 1846 (nr. 262). Bladet skrev: "Paa Plenges Forlag er i denne Tid udkommet et meget anbefalelsesværdigt lille Værk af Hr. Musiklærer F. C. Bilefeldt "Theoretisk Haandbog i Pianofortespil." Bogen er nærmest bestemt til Brug for Eleverne udenfor de egentlige Undervisningstimer, for at repetere hvad der er gennemgaaet med Læreren og for at bringe hans Forklaringer i Erindring. Da alle Regler er fremstillede med megen Tydelighed og Korthed, ville de let kunne fattes af Børnene, og saaledes opnaas ved dens Afbenyttelse den dobbelte Fordel, at baade Eleverne vænnes til selv at bruge deres Eftertanke, og den for Lærer og Elev lige trættende idelige Gentagen af det samme undgaas. Som Forfatteren meget rigtigt bemærker i sin Fortale, opnaa de store Pianoforte-Skoler, der i Reglen er alt for vidtløftige og tildels ogsaa mindre let forstaaelige for yngre Elever, ikke denne Hensigt, og det er derfor vist ogsaa meget sjældent, at Eleverne afbenytter dem udenfor Undervisningstimen. Hr. Bilefeldts Haandbog indeholder det nødvendige, men ogsaa kun dette, og heri kunne vi se en Anbefaling for Bogen, der vistnok vil være velkommen baade for Musiklærerne og deres flittige Elever." Københavnsposten for den 20. september 1847 (nr. 218) indeholder følgende annonce: "Subskriptions-Indbydelse paa

Le Lis et La Rose, grande Walze brillante à la Strauss, composé pour le Pianoforte. Da denne Vals, med stor Marsch-Introduktion og Finale, componeret af Undertegnede, vil udkomme i Trykken, saafremt jeg tør forvente at opnaa Omkostningerne dækkede, tager jeg mig den Frihed, at lade denne Indbydelse udgaa offentlig til enhver der vil bidrage til dette Arbejdes Udgivelse. Jeg tror ikke at love formeget med den Forsikring, at denne Vals, ved sin Melodirigdom, aldeles vil tilfredsstille Enhver, der hører den, hvilket bekræfter sig derved, at næsten Halvparten af den forønskede Subskription allerede er tegnet. Den kan efter Kenderes Dom, i Alle Henseender sættes ved Siden af Strauss's og Lanners bedste Arbejder og afgiver som Pianoforto-Composition, en behagelig og afvekslende Syssel, der ikke er forbunden med Vanskeligheder. Subskribenterne erholde hvert Eksemplar 4 Ark stort, med smukt udstyret Titelblad, for 4 Mark & Skilling, hvorimod Ladeprisen bliver 1 Rdl. Man behage snarest muligt at tegne sig paa Adressecomptoirret, eller hos Undertegnede, store Fiolstræde Nr. 217, 3. Sal. F.C. Bilfeldt, Musiklærer," I Københavnsposten for den 4. oktober 1847 (nr. 250) meddeler Bilfeldt, at subskriptionsfristen forlænges til den 6. oktober, skønt der allerede havde meldt sig mere end tilstrækkeligt mange til dækning af udgifterne.

Der udspandt sig kort efter en polemik mellem Bilfeldt og nogle andre musiklærere om, hvorvidt det af Bilfeldt benyttede udtryk Nodestige var at foretrække fremfor de ellers benyttede udtryk Linie- eller Nodesystem. Polemiken udkæmpedes i Københavnsposten i oktober og november 1847. I Københavnsposten for den 28. oktober 1847 (nr. 251) averterede Bilfeldt efter pianoforteelever og oplyste, at alle eftermiddagstimerne var optagne. Hans honorar var 4 rdl. månedlig for 2 timer ugentlig og 6 rdl. for 3 timer ugentlig.

Ifølge folketællingen pr. 1. februar 1850 boede Bilfeldt stadig i Fiolstræde nuværende nr. 23, 3. sal, med sin hustru og deres dalevende

5 børn samt en tjenestepige og en logerende.

I 1852 døde Julie Henriettes plejeforældre; fru Ane Dorthea Borch, født Kruse, døde den 12. februar og hendes mand, pensioneret toldassistent Enevold Borch den 20. juni 1852 (Frue sogn). Han blev 77 år og hun 84 år. Han havde taget sin afsked den 11. maj 1842 og nød en årlig pension af 300 rdl. sølv. Hans dødsfald blev bekendtgjort i Adresseavisen for den 24. juni 1852 (nr. 146) sålydende: "At vor kære, gode Onkel Enevold Borch, pensioneret Toldassistent, Søndagen den 20. ds. i en Alder af 78 Aar blev bortkaldt af Gud til det evige Liv, efter 5 Maaneder i Forvejen ved Døden at være berøvet sin mangeaarige kærlige Ægtefælle, skal vi ikke undlade sørgeligst at berette saavel herværende som fraværende Slægt og Venner. Julie Bilfeldt, født Tornøe. Sophie Thomsen. F.C. Bilfeldt." Familien Borch havde i 1837 boet Skindergade nr. 31 (nu en del af Jorcks Passage) og i 1840 Stormgade nr. 27 (nu en del af Nationalmuseet). Da de døde, boede de Nørrevold nr. 218, hjørnet af Nørre og Vester Vold (nu Nørrevoldgade nr. 2), hvor de havde lejet 1. salen, bestående af 2 værelser, hvert på 2 fag, alle til Volden, det ene et hjørneværelse, samt køkken med Pulterkammer og spisekammer og et brændselsrum på loftet for en leje af 65 rdl. halvårlig. De havde ingen børn, og ved et testamente af 6. marts 1838, der var forsynet med kgl. konfirmation af 11. juli 1839, havde de bestemt, at den længstlevende skulle arve hele boet, samt at dette ved den længstlevendes død skulle deles således, at 1/6 skulle tilfalde deres to plejedøtre: Sophie Thomsen og Christiane Jacobsen til lige deling, at 2/6 skulle tilfalde feldbereder i Roskilde Niels Kruses tre børn til lige deling, og at de resterende 3/6 skulle tilfalde deres 3. plejedatter Julie Bilfeldt, født Tornøe. Som eksekutorer havde de indsat musiklærer Bilfeldt og student Jørgen Herman Kruse. Ved en kodicil af 5. maj 1851 havde de bestemt, at Julies børn skulle arve en nationalbankobligation på 2.000 rdl. til lige deling, at 2.000 rdl. af Julies arv skulle båndlægges for hende under overformynderiet og efter hendes død

deles lige mellem hendes børn, samt at Sophie Thomsen, der boede hos Bilfeldts i Fiolstræde, skulle arve deres indbo. Det viste sig, at Bilfeldt ikke ønskede at påtage sig hvervet som eksekutor på grund af manglende tid, og at Herman Kruse, der nu var blevet adjunkt, heller ikke mente at kunne påtage sig hvervet, fordi han boede i Roskilde. Boet blev derfor behandlet af skifteretten. Det udviste en samlet indtægt af 6.925 rdl., hvorfra gik omkostninger og afgifter til et samlet beløb af 763 rdl., således at der til arv blev 6.162 rdl. Boet blev sluttet den 10. maj 1853 og udloddedes på følgende måde: En nationalbankobligation på 2.000 rdl. blev udlagt til Julies 6 børn, der alle var umyndige, til lige deling og indsattes i overformyndieriet. (Af Julies 9 børn var de to døde som små, og det yngste Laura endnu ikke født). En obligation på 200 rdl., der var påtegnet at tilhøre Julies søn Ludvig, blev udlagt til denne, og en obligation på 100 rdl., der var påtegnet at tilhøre Enevold Jacobsen, blev udlagt til denne. Derefter udlagdes 318 rdl. til Sophie Thomsen, og 318 rdl. til Christiane Jacobsen. 1.275 rdl. tilfaldt slægten Kruse, og 1.912 rdl. tilfaldt Julie til livsvarig rentenydelse og blev indsat i overformyndieriet. Indboet blev delt således, at Julie fik effekter til værdi 5 rdl. og Sophie Thomsen effekter til værdi 71 rdl.

I 1857 eller 1858 flyttede familien Bilfeldt til hjørnet af Hausergade og Åbenrå, nr. 24 i Hausergade og nr. 23 i Åbenrå, 1. sal mod Åbenrå, hvor de blev boende resten af deres liv.

Den 15. februar 1862 døde Julie Henriette Bilfeldt, født Thornøe, af kronisk leverbetændelse og blev begravet den 20. s. m. Dødsfaldet blev bekendtgjort i Adresseavisen for den 18. februar 1862 (nr. 41) sålydende: "Løverdags den 15. Februar bortkaldte Gud min trofaste, kærlige Hustru, mine 7 uforsørgede Børns ømme, omhyggelige Moder, Julie Henriette Bilfeldt, født Thornøe, i hendes 45de Aars Alder, kun faa Uger før vort Sølvbryllup. Dette meddeles herved sørgeligst Slægt og Venner. F.C. Bilfeldt. Musiklærer. Begravelsen finder Sted Torsdag den 20. fra Helligstes Kapel Kl. 10." Hun blev begravet på Assistens kirkegård i grav-

stedet, der nu hedder litra G nr. 223. Efter enkemandens begæring blev den kapital, der i henhold til ægtefællerne Borchs testamente indestod i overformynderiet til rentenydelse for den afdøde, skiftet mellem de 7 levende børn, således at hver fik 237 rdl. 5 mark 10 skilling. De 5 yngste børns lodder blev indsat i overformynderiet.

Frederik Christian Bilfeldt blev den 28. april 1864 indlagt på kommunehospitalet, hvor han døde den 5. juni s. a. af gulsot. Han blev begravet den 10. s. m. i samme gravsted som hustruen. Dødsfaldet blev bekendtgjort i Adresseavisen for den 10. juni 1864. Boets effekter blev vurderede til ialt 50 rdl., hvortil kom 75 rdl. fra en begravelseskasse. Det hele blev udlagt til afdødes svoger oberstløjtnant Hoffmeyer, som lovede at betale begravelsen samt 28 rdl., som skyldtes til husværtinden, og 22 rdl., som skyldtes til kommunehospitalet, dog at heri afgik værdien af afdødes på hospitalet beroende gangklæder.

Frederik Christian Bilfeldt er omtalt i det i 1858 udkomne supplement til Erslews Forfatterleksikon i anledning af hans i 1846 udgivne håndbog i pianoforte-spil.

Frederik Christian Bilfeldt og Julie Henriette Thornøe havde følgende 9 børn, som alle fødtes i Frue sogn:

1). Niels Enevold Borch Bilfeldt, født den 9. januar 1838, boghandler-kommis, død den 7. september 1908.

2). Carl Christian Borch Bilfeldt, født den 22. august 1840, død den 9. maj 1845.

3). Anna Cathinka Borch Bilfeldt, født den 10. juni 1842, gift med lods Søren Herman Jensen, død den 12. marts 1927.

4). Christian Wenzel Borch Bilfeldt, født den 29. oktober 1844, exam. pharm., død den 28. februar 1927.

5). Ludvig Emil Borch Bilfeldt, født den 10. maj 1846, musiker, død den 30. november 1917.

6). Edvard Bilfeldt, født den 18. december 1847, død den 19. januar 1848.

7). Hans Adolph Borch Bilfeldt, født den 9. november 1849, exam. pharm., død den 28. november 1904.

8). Dorothea Henriette Borch Bilfeldt, født den 3. december 1851, død den 18. juli 1919.

9). Laura Emilie Borch Bilfeldt, født den 27. januar 1854, død den 15. oktober 1941.

Afsnit IV.

Musiklærer Frederik Christian Bilfeldts efterkommere. (Tiden efter 1837).

Da musiklærer Frederik Christian Bilfeldt døde i 1864, godt 2 år efter hans hustrus død, efterlod han sig 7 børn, der var 26, 21, 19, 18, 14, 12 og 10 år gamle, og som intet arvede efter deres forældre. Hjemmet blev opløst og børnene splittede. Jeg formoder, at deres fasters mand, oberstløjtnant Andreas Brock Hoffmeyer, som havde taget sig af skiftet efter forældrene, også sørgede for børnenes anbringelse. Det må have været svært for denne børneflokk at blive forældrelose, og det skete i det for Danmark sørgelige år 1864.

1). Niels Enevold Borch Bilfeldt blev født den 9. januar 1838 og døbt i Frue kirke den 25. maj s. a. Han var boghandlerkommis og boede vistnok hos forældrene til deres død. Den 20. juli 1864, altså få uger efter faderens død, blev han indlagt på Sankt Hans hospital. Hans moster Wenzeline Tornøe, der var oldfrue på herregården Juelsberg på Fyn, skrev i et brev af 17. juni 1864 til hans søster Anna bl. a.: "Hvad skal der blive af din Broder Enevold. Sorg over ham har lagt din Moder saa tidlig i Graven, det sagde hun selv til mig, at hun mærkede hendes Kræfter tog af Dag for Dag, siden han var bleven saaledes. Gid jeg havde haft Midler, eller været i den Stilling, at jeg kunde have taget over til Eder og været i Moders Sted. Det var min første Tanke, da jeg hørte, at din Fader var død, men desværre jeg har ingenting, naar jeg tager herfra, og det kan vi ikke leve af". Enevold forblev på hospitalet, indtil han den 7. september 1908 afgik ved døden af et hjerteslag. Han var da 70 år og havde tilbragt 44 år på hospitalet. Han blev begravet den 13. s. m. på hospitalets kirkegård. Den 12. april 1874 skrev han således til sin broder Christian: "Kjære Christian! Hr. Professor Steenberg siger mig, at Du ønsker at vide, hvorledes jeg har det, og opfordrer mig til selv at meddele

Dig Noget derom. Hvad nu min almindelige Helbredstilstand angaar, da har jeg i den Aarrække, jeg har tilbragt her paa Hospitalet, naar undtages et Koldfeberanfald for nogle Aar siden, ikke været egentlig syg; men min Fordøjelse er stadigt noget besværet og ofte ledsaget af en med et ejendommeligt Ildebefindende forbunden Slappelsestilstand. Om min mentale Sundhed vil jeg vel ikke selv udtale nogen direkte Mening, men jeg kan dog anføre Adskilligt, som kan tjene til at modarbejde falske Forestillinger om min Svagheds Art og Omfang. Naar undtages den første Maanedstid af mit Ophold, har jeg siden stadigt været beskæftiget paa Hospitalets Inspektionskontor, navnlig med Regnskabsvæsen. En af de højere Funktionærer, som jeg der daglig kommer i Berøring med, ytrede for omtrent et Aar siden til mig, at jeg efter hans Mening vistnok var svagelig, men ikke egentlig sindssyg. Nu er Manden vel ikke Læge, og det er derfor rimeligt nok, at han tager fejl, men han kjender dog ret godt den øvrige Patientstand, og at slige Udtalelser kunne fremkomme, tyder dog paa, at jeg i væsentlige Henseender maa danne en Undtagelse fra Regelen. For mit Arbejde paa Kontoret faar jeg 8 Skilling om Dagen, hvad der altid er en hel Del mere end de allerfleste Patienter have i Arbejdsfortjeneste. Du kunde maaske nok ønske at høre noget Nærmere om Livet her paa Hospitalet, men jeg har ikke megen Lyst til at tage fat paa dette lidet tiltrækkende Emne. Jeg skal kun for at holde mig til Lyspunkterne fremhæve, at det ikke fattes paa Midler til Patienternes Adspredelse og Opmuntring. Her er et Bibliothek, som stadigt forøges, og holdes ikke saa faa Blade, her findes baade Billarder og Pianoforter. Kun Skade, at Evnen til at drage Fordel af disse Goder i altfor mange Tilfælde er saa ufuldkomment tilstede. Er der Noget, som Du ønsker nøjere Oplysning om, da send mig bestemte Spørgsmaal, det skal da være mig en Fornøjelse at besvare dem. Med Ønsket om, at Du maa have det godt, hilses Du broderligst fra Enevold." Samtidig sendte professor Steenberg en sålydende skrivelse: "Deres Broders Tilstand har ikke

forandret sig meget i al den Tid, han har været her. Han er stadig noget hypokonder, og har altid gjerne en eller anden Svagelighed, som ængster ham; men det hindrer ham dog ikke fra hver Dag at gaa over paa Kontoret, hvor han beskæftiger sig flittigt, og hvor han føler sig nogenlunde tilfreds; men nogen lønnet Ansættelse ved Kontoret for en Patient findes her naturlig ikke. Vedlagt sender jeg Dem et Brev fra ham, og det vil sikkert glæde ham meget, om De vil besvare det." Som svar på en forespørgsel fra mig meddelte overlæge Rohmell mig den 29. august 1905, at patienten i forhold til sin alder havde det godt i legemlig henseende, at han i over 30 år havde været beskæftiget i hospitalets kontor med revision af spise-lister og madbøger, at han endnu stadigt udførte dette arbejde - med et meget vidt drevet pedanteri, at han altid holdt sig for sig selv, gik sine egne veje, havde sine aparte meninger om alt og var yderst sær i væsen og optræden, men generede ingen og fandt sig vel i forholdene.

2). Carl Christian Borch Bilfeldt fødtes den 22. august 1840, døde af hjernebetændelse den 9. maj 1845.

3). Anna Cathinka Borch Bilfeldt blev født den 10. juni 1842 og blev døbt i Frue kirke den 19. august s. a. I 1864 eller 1865 kom hun i huset hos lods ved Kalvebodstrand Søren Herman Jensen og hustru Lovise Christiane Christensen Bøgeskov som lærerinde for 3 børn mellem 7 og 12 år. Søren Herman Jensen var født den 2. marts 1822 i Søholmhus i Magleby sogn på Stevns og døbt i kirken sammesteds den 8. april s. a., søn af husmand Jens Hermandsen og Anna Maria Fridrichsdatter. Han havde faret til søs, var blevet styrmand og derefter månedsløjtnant i marinen. I 1849 og 1850 var han inspektionsofficer ved Nyholm. Fra den 1. marts 1851 at regne blev han ansat som fastlods ved Kalvebodstrand, hvortil han havde glimrende udkig fra sin ejendom Lille Strandegård på Hvidovre Mark (matr. nr. 31 af Hvidovre, af hartkorn 6 skp. 1 3/4 alb.). Den 2. september 1848 var han i Frederiksberg kirke blevet viet til sin ovennævnte hustru, der var født i København (Helligånds sogn) den 15. august 1822. Hun fødte ham de nedennævnte 7 børn, men døde af bryst-

tæring den 4. april 1866 og blev begravet på Hvidovre kirkegård den 11. s. m. Jensen kom til at sidde i uskiftet bo med børnene, men begærede i 1871 boet skiftet. Aktiverne blev opgjort til 8.900 rdl., nemlig fast ejendom med besætning og tilbehør 6.800 rdl., indbo og andet løsøre 1.200 rdl. og værdipapirer 900 rdl. Passiverne opgjordes til 2.300 rdl., hvoraf pantegæld 2.000 rdl. Samtlige boets aktiver blev udlagt enkemanden. Børnene fik som arv udlagt hver 450 rdl., men beløbene udbetaltes dem ikke, men blev stående med pant i samtlige boets ejendele. Den 18. februar 1871 blev Jensen i sognepræstens hus i Hvidovre viet til Anna Cathinka Borch Bilfeldt. Der fødtes ingen børn i dette ægteskab. Den 4. maj 1883 døde lods Jensen af lungebetændelse og blev begravet den 10. s. m. på Hvidovre kirkegård. Han blev 61 år gammel. Enken og mandens børn overtog boet til privat skifte. Mandens børn var følgende: 1). Jensine Christine Cathrine Jensen fødtes på Christianshavn (Vor Frelzers sogn) den 13. marts 1849 og døbttes i Holmens kirke den 6. maj s. a. Hun var husjomfru, men blev den 12. maj 1891 i Frederiksberg kirke viet til den 51-årige enkemand handelsagent Peter Andersen. 2). Carl Peter Herman Jensen blev født den 18. december 1850 og døbttes i Holmens kirke den 2. marts 1851. Han fortsatte driften af faderens gård og blev fra den 1. juni 1883 ansat som lods ved Kalvebodstrand. 3). Emma Petra Jensen blev født den 10. marts 1853 og døbttes i Hvidovre kirke den 29. maj s. a. Hun blev sammesteds den 27. oktober 1874 viet til den 29-årige Carl Sophus Obricht Løvstrand, der var medindehaver af et slagteri på Østerbro. 4). Hulda Augusta Elinor Jensen fødtes den 2. august 1855 og døbttes i Hvidovre kirke den 9. september s. a. Hun blev gift med dyrlæge Peder Kobbernagel i Svindbjerg pr. Nakskov. 5). Anna Juliette Atalia Jensen fødtes den 19. juni 1857 og døbttes i Hvidovre kirke den 19. juli s. a. Hun var ugift og boede i hjemmet, da faderen døde. 6). Alfred William Jensen fødtes den 28. juni 1862 og døbttes i Hvidovre kirke den 24. august s. a. Han døde af krampe den 17. november 1863 og blev begravet på Hvidovre kirkegård den 22. s. m. 7). Louise Alfreda Hansine Jensen fødtes den 18. november 1864 og døbttes den 30. april 1865 i Hvidovre kirke.

Hun boede også i hjemmet.

Hvornår Anna Cathinka flyttede fra Lille Strandegård, ved jeg ikke. Senere boede hun vistnok en tid lang hos sin steddatter Emma Petra og dennes mand slagtermester Løvstrand på Strandvejen nr. 78 i Hellerup. Endnu senere boede hun i Abel Cathrines Stiftelse i gaden af samme navn på Vesterbro, hvor jeg har besøgt hende flere gange. Hun døde den 12. marts 1927, 84 år gammel, som husfælle i De gamles By og blev begravet den 16. s. m. på Vestre kirkegård (VIII-18-31/32). Hun efterlod sig en arv på ca. 1.800 kr., som blev udloddet til hendes søster Laura og hendes nevøer og niecer.

4). Christian Wenzel Borch Bilfeldt blev født den 29. oktober 1844 og blev døbt i Frue kirke den 25. maj 1845. Han var discipel på Assens apotek fra den 1. april 1860, indtil han i marts 1864 bestod farmaceutisk medhjælpereksamen ved Fyens Fysikat med II. karakter ved begge prøver. Efter eksamen gjorde han endnu i 2 år tjeneste på Assens apotek, var derefter i 2 år på Løveapoteket i Åbenrå og i flere år på apotekerne i Ørsted ved Randers fjord og i Tranebjerg på Samsø. Derefter forlod han farmacien og ernærede sig senere som handelsagent eller repræsentant i kolonialvarer i København. Han repræsenterede firmaet Sthyr & Kjær og vistnok også firmaet Beauvais. Ved d'åben af hans i 1874, 1876 og 1880 fødte børn kaldte han sig kontorist, i 1881 bogholder og i 1883 kontorist. Ved dåben af den i 1887 fødte søn indførtes han i kirkebogen som handelsagent, hvilket blev rettet til kontorist. I 1893 kaldte han sig cand. pharm. Ifølge Københavns vejvisere synes han først at have boet Vognmagergade nr. 37 (1874 og 1875), Vestergade nr. 4 (1875), Vævergade nr. 8 (1877) og Bangertsgade nr. 12 (1878 og 1879). Fra 1879 eller 1880 til 1888 boede han Stengade nr. 18, 5. sal; derefter i et par år Nørrebrogade nr. 92, 1. sal, fra 1890 til 1903 Nørrebrogade nr. 156, 4. sal, og fra 1903 til sin død Nørrebrogade nr. 175, 4. sal. Den 12. november 1875 blev han i St. Johannes kirke viet til Edle Rosalie Frederiksen, der var født den 16. februar 1850 i Linå sogn ved Silkeborg, datter af fabriksarbejder på

Drewsens papirfabrik i Silkeborg Christen Frederiksen, der var født i Viborg i 1811 eller deromkring, og hustru Christiane Oline, født Lindberg, der var født i København vistnok den 24. januar 1827. Inden de blev gift, boede Edle Rosalie Frederiksen Blegdamsvej nr. 6, vistnok sammen med to ugifte søstre. Ægtefællerne fik de nedennævnte 7 børn. Christian Wenzel Borch Bilfeldt døde den 28. februar 1927 på Bispebjerg hospital af kræft i leveren og blev begravet den 4. marts s. a. på Vestre kirkegård i samme gravsted som hans søster Anna Cathinka. Hans enke flyttede derefter til Jagtvej nr. 109 B, 3. sal, hvor hun boede, indtil hun døde på Balders hospital den 29. juli 1936 i en alder af 86 år. Hun blev begravet den 5. august s. a. i samme gravsted som manden, og boet blev udlagt sønnen Oscar for begravelsesudgifterne.

I. Jutta Charlotte Bilfeldt blev født den 4. juni 1874 og døbt den 2. oktober s. a. i St. Johannes kirke. Hun og hendes søster kom tit som børn på besøg hos deres faster Anna Cathinka Jensen på Lille Strandegård. Som voksen var Jutta en tid ansat i Illums forretning, men den 26. november 1895 blev hun i St. Johannes kirke viet til kaffehandler Carl Christian Einar Hassel. Han var født den 11. marts 1867 og døbt den 25. maj s. a. i Helligånds kirke, søn af fotograf Johan Frederik Wilhelm Hassel og hustru Julie Augusta, født Schou, Vesterbrogade nr. 95. De nygifte boede først Falkoner allé nr. 51 og kom derefter til at bo Chr. Richardts Vej nr. 2 på Frederiksberg. Hassel drev kaffeforretning i Falkoner allé nr. 51 og senere også i Rantzausgade nr. 30. Der fødtes 2 børn i ægteskabet: Erik Vilhelm Christian Hassel, født den 29. december 1896 på Frederiksberg fødehjem, døbt den 14. marts 1897 i Emmaus kirken, og Elly Tove Hassel, født den 15. juli 1900 (Sankt Lucas sogn). Sønnen kom i handelslære hos købmand Huus i Nakskov, men udvandrede i 1919 til Argentina, hvor han fik ansættelse hos firmaet Christiani & Nielsen. Han giftede sig i Argentina med Juana Bautista Barquiza, der er født den 24. juni 1888, og fik 3 døtre, fødte i 1925, 1930 og 1933. De er alle gifte og bosatte i Argentina og har henholdsvis to døtre, to døtre og en datter, fødte fra 1951

til 1955. Elly Tove Hassel blev den 5. oktober 1926 i Spjellerup kirke ved Fakse viet til cand. polyt. baron Finn Wedell-Wedellsborg, født den 2. august 1897 i København (St. Jakobs sogn), søn af amtmand, baron Joachim Godske Wedell-Wedellsborg og hustru Sophie Christiane, født Bruun de Neergaard. Han blev student i 1916 og polyteknisk kandidat i 1922. Efter at have været undervisningsassistent ved den polytekniske læreanstalt og foretaget nogle udenlandsrejser blev han ansat som assisterende ingeniør ved De danske Statsbaner, hvor han bl. a. var beskæftiget ved bygningen af Lillebæltsbroen. I 1929 blev han kontorchef ved statsbanerne. 1932 blev han baneingeniør ved de sydfyenske jernbaner med bopæl i Odense og fra 1937 chef for banernes tekniske afdeling. I 1944 blev han direktør for banerne Næstved - Præstø - Mern og Vordingborg - Kallehave med bopæl i Præstø indtil disse baners nedlæggelse i 1960. I 1949 købte han Vejlegård ved Roskildefjord, hvortil familien flyttede i 1961. Den 13. marts 1950 blev han udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Finn og Tove Wedell-Wedellsborg har 4 børn:

a). Birte Marie Louise Wedell-Wedellsborg blev født i Odense den 28. juli 1927 (Thomas Kingos sogn). Hun blev student og 3-sproglig korrespondent. Den 15. juni 1952 blev hun i Kirkerup kirke viet til arkitekt Flemming Steen Seiersen, der er født den 24. maj 1927 i Sønderborg. De boede nogle år i U. S. A., men er nu bosatte i Skanderborg. De har 2 sønner: Bo Steen Seiersen, født den 12. september 1957 i Amerika og døbt i den lutherske kirke i Oakland, og Thomas Steen Seiersen, født den 27. november 1960 og døbt i Gylling kirke.

b). Vibeke Wedell-Wedellsborg fødtes den 23. marts 1930 i Odense (Thomas Kingos sogn). Hun blev den 27. september 1958 i Præstø kirke viet til Børge Erik Schaltz, der er født den 28. juli 1919 i København, søn af regnskabsfører Olaf August Schaltz og hustru Hagar Kirstine, født Sørensen. Han blev student 1940 og polyteknisk kandidat i 1951.

I en årrække var han ansat som ingeniør ved A/S Titan; men nu er han ansat under Københavns kommunes belysningsvæsen. De bor i Virum og har en datter Benedikte Schaltz, der er født i Valby den 24. marts 1961 og døbt i Jesus kirken.

c). Hanne Wedell-Wedellsborg fødtes i Odense den 25. april 1934 (Thomas Kingos sogn). Hun blev student og var i nogle år ansat i Turistforeningen for Danmark. Den 25. marts 1959 blev hun i Præstø kirke viet til Hans Erik Knudsen, der er født den 16. juni 1908 i Rødning, og som blev student 1926 og cand. med. i 1935, hvorefter han virkede som praktiserende læge i København. Ægteskabet blev senere ophævet, hvorefter hun i 1962 i Jerusalem (den lutherske kirke) indgik ægteskab med Fritz Eduard Lystø, der er født den 13. maj 1910 i Åbenrå. Han er uddannet ved handelen, gjorde nogen tid tjeneste på det danske gesandtskab i Bukarest og blev derefter udenrigsministeriets rådgiver i handelssager og midlertidig chargé d'affaires i Bagdad, men driver nu selvstændig forretning sammesteds. Den 3. maj 1964 fik de i Bagdad en datter, som er navngivet Marina.

d). Ove Joachim Wedell-Wedellsborg er født i Odense den 29. december 1938 (Thomas Kingos sogn). Han har uddannet sig som landmand og er nu bestyrer af faderens gård. Den 23. juni 1962 blev han i Systofte kirke på Falster viet til Gunhild Rasmussen, der er født den 29. marts 1940 i Systofte sogn, datter af proprietær Valdemar Rasmussen, Friesenlund pr. Nykøbing Falster, og hustru Helene, født Andersen. Den 8. oktober 1963 fik de en søn Vilhelm Wedell-Wedellsborg, der er døbt i Kirkerup kirke, og den 28. februar 1965 fik de en datter Elisabeth Wedell-Wedellsborg, der er døbt i Ågerup kirke.

Juttas ægteskab med Hassel blev ophævet ved kongelig bevilling af 23. juli 1910, efter at Hassel havde forladt hende i 1905 og var rejst til Sydamerika, hvor han senere døde i 1916. Hun sad vanskeligt i det, men fortsatte driften af de to kaffeforretninger. Efter skilsmissen indgik

hun nyt ægteskab med Poul Serup, der var født den 13. juni 1884 i Serup, Gudum sogn pr. Lemvig, søn af gårdejer Anders Jensen og hustru Ane Sophie, født Poulsen. Serup blev student 1904 og polyteknisk kandidat i 1910. Efter at han havde aftjent sin værnepligt og var blevet sekondløjtnant, var han ansat som ingeniør ved Københavns sporveje fra 1911 til 1918. Fra den 1. april 1918 blev han kontorchef i Dansk Tarifforening og fra 1923 til 1929 var han direktør for samme. Fra den 1. marts 1930 blev han direktør for aktieselskabet Nordisk Brandforsikring, hvilken stilling han beklædte, til han i 1954 trak sig tilbage. Under og efter den anden verdenskrig var han medlem af og forretningsfører for flere af forvaltningsnævnene for krigsforsikring. Den 21. januar 1943 udnævntes han til Ridder af Dannebrog, og den 4. marts 1957 blev han Ridder af 1ste grad. Efter ægteskabets indgåelse boede Serup og hans hustru først Nørrebrogade nr. 124, 3. sal. Fra 1927 til 1929 boede de Strandvejen nr. 35, 3. sal, fra 1929 til 1933 Vodrofsvej nr. 2 A, 3. sal, hvorefter de flyttede til Kristianiagade nr. 16, 1. sal, hvor de blev boende resten af deres liv. Jutta Serups 70-års fødselsdag blev fejret ved et stort gæstebud på det senere nedrevne Rungsted Badehotel med påfølgende sammenkomst i familiens store sommervilla Søndre Strandvej nr. 38 i Rungsted. Hun bevarede et godt helbred op i årene og døde først den 22. oktober 1953 efter kort tids sygdom og blev begravet på Garnisons kirkegård. Poul Serup, der i sine sidste år var svagelig og navnlig dårlig til bens, døde den 11. august 1959 og begravedes sammesteds.

Serup og Jutta havde et barn: Axel Serup fødtes den 17. april 1911 i København. Han blev student i 1929 og juridisk kandidat i sommeren 1935, studerede derefter i Schweiz og U. S. A. og blev i 1938 dr. polit. ved universitetet i Genève på en afhandling om et folkeretligt spørgsmål. Samme år begyndte han at arbejde som sekretær i udenrigsministeriet. Fra den 1. juli 1941 blev han vicekonsul i Hamborg. Den 1. april 1943

ansattes han som sekretær i udenrigsministeriet. Den 1. april 1946 blev han fuldmægtig sammesteds. Fra august 1946 til 1954 havde han ansættelse under de Forenede Nationer med bopæl i New York og gjorde bl. a. tjeneste ved mæglingskommissionen for og våbenstilstandskontrolorganisationen i Palæstina. I 1954 genoptog han sin gerning som fuldmægtig i udenrigsministeriet, hvor han pr. 1. maj 1956 udnævntes til kontorchef. I 1959 blev han udnævnt til ambassaderåd med tjeneste ved den danske ambassade i Washington, og i 1962 blev han generalkonsul og chargé d'affaires i Wellington, New Zeeland. Nu er han ambassadør sammesteds og generalkonsul dels for New Zeeland, dels for kronkolonien Fijiøerne. Under sine ophold i Danmark boede han først hos forældrene, dernæst på Rosenvængets Hovedvej nr. 42, 1. sal, og senere nr. 26, stuen. Fra 1954 til 1959 boede han Vingårdsallé nr. 56 i Hellerup. Den 1. januar 1955 udnævntes han til Ridder af Dannebrog og den 1. januar 1959 til Ridder af 1ste grad. Endvidere er han officer af Æthiopiens stjerne og 1ste grads kommandør af Finlands Løves orden. I 1941 indgik han ægteskab med Hildegard Alberts, hvilket ægteskab senere blev ophævet. Der er et barn af ægteskabet: Kirsten Monica Serup, født den 30. januar 1943. Den 17. december 1962 indgik han ægteskab med Monique Carette, tidligere gift grevinde de Brecey, der er født den 10. marts 1923 i Paris, datter af den parisiske forretningsmand Jean Carette.

II. Juliane Henriette Bilfeldt blev født den 8. februar 1876 og døbt den 16. april s. a. i St. Johannes kirke. Hun blev den 3. juli 1907 gift med malermester Lars Olsson Lowen, kaldet Louis Lovén, som var født den 3. juli 1870 i Søfvestad sogn i Malmøhus len i Sverige. Han fik dansk indfødsret den 7. marts 1914. Han havde værksted Helgesvej nr. 8 på Frederiksberg, og de fik provat bolig Bentzonsvej nr. 53, 3. sal. Juliane, som altid kaldtes Julie, døde den 21. april 1935 på St. Josephs hospital og blev bisat fra Søndermarks krematorium den 29. s. m.

Enkemanden boede en tid Tårnborgevej nr. 16, 4. sal, men døde den 9. oktober 1954. De havde to børn: Edi Rosa Lovén fødtes i Stubbekøbing den 27. maj 1901, Ulla Mimi Lovén fødtes den 10. november 1909 og blev døbt i de Classenske boligers kirke. Edi blev den 9. april 1922 viet i Odense Ansgars kirke til handelsmedhjælper Magnus Andreas Larsen, som var født den 23. maj 1897 i Odense St. Knuds sogn. De udvandrede til U.S.A., hvor hustruen stadig bor, medens manden døde den 24. juni 1959. De fik 3 børn, alle fødte og bosatte i Amerika: Helen Mary Larsen, født den 13. september 1922, Edna Margaret Larsen, født den 16. april 1926, og Betty Magda Larsen, født den 27. april 1935. De er alle gifte: Helen i 1943 med Henry Jacob Nielsen (7 børn), Edna i 1949 med John Paul Randlov (2 børn) og Betty i 1954 med Carl Irving Francis (2 børn). Ulla Mimi Lovén blev den 6. marts 1932 i Frederiksberg kirke viet til ekspedient Peter Alfred Petersen, der var født den 19. oktober 1905 (St. Markus sogn på Frederiksberg), søn af mejerist Christian Petersen og hustru Anna Christence, født Hansen. Han var ansat hos firmaet C. Olesen, A/S, Højbroplads nr. 4. De boede Rosenørns allé nr. 42, stuen. Manden døde den 17. december 1961, hvorefter hustruen er blevet boende i samme lejlighed, der er forbundet med en butik, hvor hun driver tobakshandel. Der er et barn af ægteskabet: Any Petersen, født den 28. februar 1934 og døbt i Frederiksberg kirke. Hun var i nogle år ansat som defektrice på Waisenhus apotek, indtil hun den 14. marts 1964 i Belp ved Bern i Schweiz indgik ægteskab med den schweiziske statsborger René Pierre Kaderli, der er født i Strasbourg den 2. september 1927.

III. Aage Adolph Kristian Bilfeldt blev født den 17. marts 1880 og døbt i St. Johannes kirke den 22. august s. a. Han var uddannet som snedker. Han havde et svagt hjerte. Han var ugift og døde den 8. september 1917 under et ophold i Kristiania.

IV. Oscar Martinus Bilfeldt blev født den 26. december 1881 og døbt i St. Johannes kirke den 7. juli 1882. Han blev uddannet som arkitekt og har i det meste af sit liv haft ansættelse hos murer- og entreprenørfirmaet Emanuel Jensen og H. Schumacher A/S, indtil sygdom for få år siden tvang ham til at opgive stillingen. Den 6. oktober 1908 blev han i Mariendals kirke viet til Elna Elisabeth Villumsen, der er født den 8. september 1885 og døbt i St. Johannes kirke, datter af vognmand Peder Villumsen og hustru Christine Vilhelmine, født Jensen. Villumsens boede dengang Guldbergsgade nr. 24, stuen, men boede senere på C. F. Richsvej. Oscar og Elisabeth boede først Hornbækgade nr. 1, 1. sal, men købte i 1936 villaen Skovrankevej nr. 6 i Gentofte, hvor de siden har boet. Der er 2 børn i deres ægteskab: Lizzie Bilfeldt, der er født den 31. juli 1911, og Birgit Borch Bilfeldt, der er født den 12. marts 1923. Lizzie indgik den 12. januar 1932 ægteskab med grosserer Ejler John Harry Ruge, der er født den 30. marts 1896, og som tidligere havde været gift med Kirstine Ella Alice Levy. De boede først Gustav Adolphsgade nr. 3, 3. sal, men flyttede i 1934 til Østerbrogade nr. 95, 4. sal. I 1935 købte Ruge villaen Gersonsvej nr. 22 i Hellerup, hvor de boede, indtil de i 1948 flyttede til den af ham erhvervede ejendom Rådegård pr. Snesere mellem Næstved og Præstø, på hvilken gård de siden har boet. Der er tre døtre i ægteskabet:

a) Dorte Elisabeth Ruge fødtes den 27. marts 1933. Hun indgik først ægteskab med kaptajnløjtnant Otto Knud Valdemar Jensen, der var født den 10. juli 1922, men ægteskabet blev ophævet, hvorefter hun i 1958 indgik ægteskab med salgschef Erik Christian Kierulff; de kom til at bo Niels Brocksgade nr. 4. Også dette ægteskab blev ophævet. Hun har en datter fra hvert ægteskab: Eva Elisabeth Ruge, født den 18. maj 1954, og Hanne Charlotte Kierulff, født den

15. februar 1959. I 1962 indgik hun ægteskab med direktør Preben Grumstrup, Porsevænget nr. 55 pr. Lyngby, men dette ægteskab er blevet ophævet, hvorefter hun i juli 1965 ægtede forstkandidat Niels Rasmusen i Herlufsholm.

b) Marianne Ruge fødtes den 30. oktober 1936. Hun blev den 3. maj 1958 gift med afdelingschef Søren Poul Glud Lorenzen, der er født den 10. marts 1933, søn af skovrider og godsforvalter ved Herlufsholm Henning Nis Lorenzen. Der er to børn i ægteskabet: Maria Elisabeth Lorenzen, født i Skovshoved den 14. juni 1959, og en dreng født i 1962. Ægteskabet er senere ophævet.

c) Madeleine Annmarie Ruge fødtes den 21. juni 1940 og blev døbt på Fanø. Hun er ugift.

Birgit Borch Bilfeldt blev den 16. september 1942 gift med grosserer Preben Frode Andersen, som er født den 30. marts 1921. I ægteskabet, som er ophævet, er der et barn: Suzan Elisabeth Andersen, født den 1. marts 1943, som blev hos moderen, og som efter studieophold i udlandet er ansat som korrespondent på bryggeriet Tuborgs kontor. For nylig har Birgit indgået nyt ægteskab med Jørgen Skov.

V. Eugen Arthur Bilfeldt blev født den 5. december 1883 og blev døbt i St. Johannes kirke den 25. juli 1884. Han udvandrede til Argentina, hvor han arbejdede som ingeniør ved sporvejene i Buenos Aires til sin død den 17. marts 1944. Han giftede sig i Argentina med Henrietta Nicholls, der er født den 7. januar 1894. I ægteskabet er der et barn, Washington Helmouth Bilfeldt, født den 13. september 1916. Han er læge og praktiserer i Buenos Aires. Han giftede sig den 16. februar 1946 med Kathryn Ann Seeds, der er født den 23. december 1924, og de har tre børn: Patricia Lorraine Bilfeldt, født den 22. august 1949, Eric John Bilfeldt, født den 24. februar 1952, og Marcela Beatriz Bilfeldt, født den 31. december 1956.

VI. Henry Wenzel Borch Bilfeldt blev født den 21. september 1887 og døbt den 13. april 1888 i St. Johannes kirke. Han var en tid i guldsmedelære, men udvandrede i 1905 til U. S. A., hvor han havde forskellige beskæftigelser, senest som antikvitetshandler, indtil han den 10. november 1962 afgik ved døden. Han var gift med Amelia Augusta Peterson, der var født den 29. marts 1892 i Clinton, Massachusetts, og de fik to børn:

a). Barbara Amelia Bilfeldt, født den 2. april 1918 i Bridgeport, Connecticut, ernærer sig som massøse.

b). Elmer Henry Bilfeldt, født den 26. juni 1920 i Bridgeport, Connecticut. Han har giftet sig med Sheila Patricia Sullivan, der er født den 17. april 1925 sammesteds, og de har to børn: Cecily Allen Bilfeldt, født den 24. august 1953 i Hudson, New York, og Bradley Wenzel Bilfeldt, født den 7. juli 1956 i Morristown, New Jersey.

VII. Kaj Børge Borch Bilfeldt blev født den 1. april 1893 og døbt den 24. september s. a. i St. Stefans kirke. Han indgik den 12. april 1920 ægteskab med Agnes Høgdal, der er født i Århus den 4. marts 1887 og døbt i Vor Frue kirke sammesteds, datter af stationsforstander Jens Høgdal og hustru Vilhelmine, født Larsen. De flyttede ind i Kajs forældres lejlighed Nørrebrogade nr. 175, 4. sal; men Kaj, der blev maskinmester på konvolutfabrikken Royal i Århus, boede til sidst i Århus, hvor han døde den 10. februar 1959. Han blev begravet på Bispebjerg kirkegård i København. De fik et barn: Preben Borch Bilfeldt, som fødtes den 11. februar 1921 og blev døbt den 29. maj s. a. i Emmaus kirke, Solbjerg sogn. Preben blev student 1939 og juridisk kandidat i januar 1946. Den 6. februar s. a. blev han fungerende sekretær i undervisningsministeriet, hvor han blev fast ansat pr. 1. september 1948. Fra 1946 virkede han tillige som sagførerfuldmægtig, og den 2. september 1950 fik han beskikelse som sagfører. Pr. 1. april 1957 blev han udnævnt til fuldmægtig i undervisningsministeriet. 1. februar 1963 blev han ekspeditionssekretær og 1. juli 1964 kontorchef. Den 14. juli 1951 blev han i Stenderup kirke

ved Horsens viet til Ninna Yding, der er født i Bråskov (Stenderup sogn) den 17. september 1921, datter af købmand Johannes Yding og hustru Christine, født Christensen, og som er uddannet som børnehavelærerinde. De kom til at bo Svanholmsvej nr. 18 på Frederiksberg, indtil de i 1961 købte et hus: Christoffersallé nr. 125 pr. Lyngby. De har tre børn: Annette Bilfeldt, der er født den 15. juni 1952 og døbt den 31. august s.a. i St. Markus kirke, Eva Bilfeldt, der er født den 5. oktober 1956 og døbt den 16. december s.a. i samme kirke, og Kirsten Agnes Bilfeldt, der er født den 25. november 1963 og døbt den 8. marts 1964 i Stengårds kirken.

5). Ludvig Emil Borch Bilfeldt blev født den 10. maj 1846 og døbt i Vor Frue kirke den 2. oktober s.a. Han kom, da forældrenes hjem opløstes, til at bo Vognmagergade nr. 21, 1. sal, og derefter Skindergade nr. 6, 2. sal. I oktober 1864 skrev han i et brev til sin søster Laura, at han lærte at spille klaver, idet han hver aften mellem 6 og 8 spillede hos pianofortefabrikant Sundahl i Klareboderne, og han bad om at få overladt nogle af broderen Enevolds noder. I et brev skrevet den 13. januar 1871 på gæstgivergården Jylland i Århus fortæller han, at han hele sidste sommer havde spillet alene i Jernbanepavillonen ved Charlottenlund jernbanestation og derved tjent næsten 50 rdl. om måneden; han boede inde i byen, men tog derud med et tog mellem kl. 6 og 7 om aftenen og hjem med det sidste tog kl. 10 $\frac{1}{2}$. I september var han med selskab rejst til Randers, hvor han havde spillet en månedstid, derefter 2 måneder i Ålborg, derefter i Fredericia og Horsens. Nu havde han været 8 dage i Århus og tjent 13 rdl. foruden kost og logis. I København ernærede han sig dels som musiklærer, dels ved at spille på restaurationer.

Den 26. oktober 1872 blev han i Vor Frelsers kirke på Christianshavn viet til den 32-årige pige Johanne Marie Block, som vistnok var sangerinde. Hun døde allerede den 27. maj 1874 i Prinsessegade nr. 9

(Vor Frelzers sogn), hvor hun var til huse hos sin moder maskinarbejder Andersens hustru. Hun efterlod sig intet. Den 17. februar 1884 blev Bilfeldt i Frederiksberg kirke viet til Jacobine Josephine Hiort, som var født den 6. februar 1838 i Store Larsbjørnsstræde nr. 177 (Frue sogn), datter af instrumentmager Andreas Hiort og hustru Jacobine Frederikke, født Carlsen. Da de blev viede, boede bruden hos sin fattige moder i Danmarksgade nr. 7, 2. sal. Dette ægteskab bestod, indtil hustruen den 15. maj 1898 døde på Frederiksberg hospital (Mathæus sogn). Hun blev begravet den 19. s. m. på Vestre kirkegård i gravstedet VIII - 18 - 31/32. Ifølge Københavns vejvisere boede Bilfeldt i årene 1891 - 1907 Danmarksgade nr. 7, 1. sal, Kompagni-stræde nr. 24, 1. sal, Absalonsgade nr. 24, stuen (hvor han midlertidigt drev en marskandiserforretning), Brorsonsgade nr. 9, 2. sal, Lille Frydsvej nr. 5, stuen, Istedgade nr. 42 A, 4. sal, Istedgade nr. 96, 4. sal, og Absalonsgade nr. 25 B, 4. sal. Han døde den 30. november 1917 på alderdomshjem og blev begravet den 5. december i samme gravsted som hans hustru (Mathæus sogn). Han efterlod sig intet, og begravelsen bekostedes af hans søster Laura. Der var ingen børn i noget af hans ægteskaber.

6). Edvard Bilfeldt fødtes den 18. december 1847, døde den 19. januar 1848.

7). Hans Adolph Borch Bilfeldt blev født den 9. november 1849 og døbt i Vor Frue kirke den 16. juni 1850. Han blev den 15. oktober 1864 discipel hos apoteker Gottlieb på domapoteket i Roskilde, hvor han var indtil den 1. november 1869. I maj 1869 bestod han farmaceutisk medhjælpereksamen ved Nordre sjællandske fysikat med 1ste karakter til praktisk prøve og 2den karakter til teoretisk prøve. Fra 1869 til 1871 arbejdede han på apoteket i Køge, og fra august 1871 til november 1880 var han ansat på apoteket i Tranebjerg på Samsø. Perioden på Samsø var sikkert nogle af faders lykkeligste år; han var forholdsvis godt

lønnen og deltog med iver og glæde i byens og øens selskabelighed og foreningsliv. Lysten til at blive sin egen herre fik fader til den 23. maj 1881 at erhverve borgerskab som materialist og detailhandler i Fåborg, hvor han åbnede en forretning i Mellemgaden (matr.nr. 367), idet han ved en kontrakt af 29. september s. a. af hotelejer H. Rasmussen lejede stueetagen i forhuset og sidehuset, bestående af butik og 4 værelser m. m. Lejen var 400 kr. det første år, derefter 500 kr. årligt. Den 21. april 1882 blev Bilfeldt i Onsbjerg kirke på Samsø viet til Charlotte Johanne Friderichsen, der var født på Vadstrupgård på Samsø den 16. november 1861, hjemmedøbt den 24. s. m. og fremstillet i Onsbjerg kirke den 30. april 1862, datter af forpagter af Vadstrupgård Otto Emil Friderichsen og hustru Elseline Victorine, født Glud. Den 20. december 1883 fødtes deres eneste barn: Otto Emil Frederik Borch Bilfeldt i Fåborg, i hvis kirke han blev døbt den 17. februar 1884. I juli 1885 indgav Bilfeldt begæring om, at hans bo måtte blive taget under konkursbehandling. Efter at der var udtaget effekter til værdi 60 kr., blev indboet vurderet til 568 kr. og varelageret til 802 kr. Bilfeldt løbte løsøre af boet for 321 kr. og resten solgtes på auktion for 1.064 kr. Efter dækning af de privilegerede fordringer (husleje og pigeløn), afholdelse af skifteomkostninger og ydelse af en understøttelse på 50 kr. til fallenten en gang for alle, blev der til de almindelige kreditorer, hvis krav beløb sig til ialt ca. 8000 kr., kun dækning for $5\frac{1}{2}$ %. Boet sluttedes den 23. december 1885. Det oplystes, at Bilfeldt havde ført ordentligt regnskab, og at fallitten nærmest skyldtes hans manglende merkantile uddannelse, idet han ikke havde lært handelen, men farmacien, hvorfor omsætningen blev ringe, så forretningen ikke kunne bære sig. Bilfeldt og hans hustru og barn var i mellemtiden flyttede til Samsø, hvor hans svigerfader indrettede en lejlighed for dem i et til Vadstrupgård hørende hus i landsbyen Torup, og hvor Bilfeldt skaffede sig lidt indtægt ved agentur. I 1886 flyttede familien imidlertid til København, hvor de først boede på Nøjsomhedsvej

nr. 35, 4. sal, en nybygning, hvor jeg kan huske, at solen skinnede ind gennem en sprække i gavlmuren. Bilfeldt havde fra juli 1886 at regne fået ansættelse som kontrollør ved den dampsporvej, som i årene fra 1884 til 1892 løb mellem Trianglen på Østerbro og Klampenborg. Denne stilling mistede han imidlertid den 15. oktober 1888 som følge af en gennemgående reduktion af personalet. Samme år flyttede familien til Østerbrogade nr. 43, og Bilfeldt fik noget arbejde under postvæsenet, først ved postekspeditionen på Gl. Kongevej, derefter under banegårdens postkontor. Fra den 1. august 1889 blev han antaget som landpostbud i Vesterbros nordre omdelingsdistrikt, og hans rute gik fra postkontoret ved siden af den daværende hovedbanegård til hans omdelingsdistrikt omkring Vesterfælledvej og Carlsberg bryggerierne. Der var tre postomdelinger om dagen, og lønnen var til at begynde med 720 kr. om året. Fra 1. maj 1899 blev han ansat som postbud i København med en begyndelseslønnings af 800 kr. om året. Han fik distrikt i Nansensgade og tilstødende gader, hvor han gjorde tjeneste til sin død. Omkring år 1890 flyttede familien til Nørregade nr. 35, hvor de fik en 4 værelses lejlighed på 3. sal i mellembygningen. Et af værelserne blev lejet ud til hustruens kusine kommunelærerinde frk. Marie Glud. I 1897 flyttede familien til Sofievej nr. 23 på Frederiksberg (hedder nu Steenwinkelsvej), hvor de blev boende, til Bilfeldt døde på Frederiksberg hospital den 28. november 1904 efter kort i forvejen at være blevet ramt af et apoplektisk anfald (St. Thomas sogn). Hans enke døde i Tikøb sogn i Frederiksborg amt den 12. oktober 1907. De blev begge begravede på Assistens kirkegård i samme gravsted som Bilfeldts forældre (G 223). Deres søn

Otto Emil Frederik Borch Bilfeldt fødtes i Fåborg den 20. december 1883. Han kom i skole hos fru Bay og komtesse Moltke eller som skolen senere kom til at hedde Østersøgades gymnasium. Han blev student derfra i sommeren 1902. Han boede hos sine forældre, indtil han i 1904 fri bolig på Valkendorfs kollegium i St. Pedersstræde. I sommeren 1908

blev han juridisk kandidat, og efter en kort tids virksomhed som sagfører-fuldmægtig begyndte han den 1. september 1909 at arbejde som assistent (eller som det nu hedder sekretær) i justitsministeriet, i hvilken stilling han fik fast ansættelse den 29. januar 1913. Samtidig virkede han som assistent eller sekretær i universitetskvæsturen, idet han var blevet ansat dér pr. 1. december 1908 og beholdt dette hverv som formiddagsbeskæftigelse til 1. september 1920. Fra 1916 til 1919 var han konstitueret som assessor i den kgl. Landsøver samt Hof- og Stadsret. Pr. 1. oktober 1919 blev han udnævnt til fuldmægtig i justitsministeriet og pr. 1. maj 1921 til kontorchef sammesteds. Pr. 31. december 1953 blev han afskediget med pension. Fra juni 1929 til juli 1954 fungerede han tillige som kasseinspektør ved dommerembederne og for eksekutorboer. Han var medlem af og formand for forskellige udvalg og kommissioner her i landet, ligesom han i en årrække var medlem af en under det daværende folkeforbund hørende international komité vedrørende automobiltrafik og andre færdselsspørgsmål, bestående af 12 medlemmer, i hvilken egenskab han deltog i mange møder i Genève, Paris, Haag, Milano og Wien. Den 19. januar 1922 blev han udnævnt til Ridder af Dannebrog. Den 21. januar 1928 fik han Dannebrogsmændenes Hæderstegn, og den 7. september 1950 udnævntes han til Kommandør af 2den Grad af Dannebrogordenen. Han er derhos Ridder af 1ste Grad af Finlands hvide Rose, Officer af den hollandske Oranje-Nassau Orden og Kommandør af den siamesiske Hvide Elefant Orden. I 1909 var han flyttet fra Valkendorfs kollegium til Nørre Søgade nr. 49, hvorfra han i 1911 flyttede til Ravensborg Tværgade nr. 4, 4. sal. I 1915 flyttede han til Østerbrogade nr. 54 C, 4. sal, og i 1930 til Østbanegade nr. 5, 1. sal. Endelig flyttede han i 1932 til Stoltenbergsgade nr. 9, 3. sal, hvor han stadig bor. Den 8. juli 1911 blev han hos birkedommeren i Københavns amts nordre birk viet til Agnes Henningsen, der var født den 12. oktober 1883 i København (Trinitatis sogn), datter af grosserer Frederik Emil Henningsen og hustru Maren, født Halby.

Hun døde på kommunehospitalet den 15. december 1935 og blev bisat den 19. s. m. fra Bispebjerg krematorium. Ægteskabet var barnløst.

8). Dorothea Henriette Borch Bilfeldt blev født den 3. december 1851 og døbt i Vor Frue kirke den 21. maj 1852. Hun kom - vistnok engang i halvfjerdserne - i huset hos generalinde H. N. Birgitte Flensborg, født Trock, der var enke efter den i 1852 afdøde generalmajor og fhv. krigsminister Carl Julius Flensborg. Generalinden var født den 24. november 1806 og døde den 5. juni 1892. De boede Nørrebrogade nr. 13, 2. sal. Dorothea var husbestyrerinde og selskabsdame. Hun fik vistnok ingen pengeløn, men kost og logis og klæder. Hun forblev i denne stilling til generalindens død. Senere blev hun husbestyrerinde hos en frøken C. T. V. Petersen, Vesterbrogade nr. 96, 3. sal. Hos hende var hun i mange år, lige til sin død den 18. juli 1919 (Mathæus sogn). Hun var ugift og havde ved testamente indsat sin søster Laura til universalarving, hvorfor denne overtog boet uden skifterettens mellemkomst. Hun blev begravet den 23. s. m. på Assistens kirkegård (L 640).

9). Laura Emilie Borch Bilfeldt blev født den 27. januar 1854 og døbt i Vor Frue kirke den 21. juli s. a. Hun boede en tid hos sin tante, der var gift med den senere oberst Hoffmeyer, og som boede Overgaden oven Vandet nr. 6 i stuen. Derefter kom hun i huset hos skolelærer Madsen i Tranegilde og blev, medens hun var der, konfirmeret i Ishøj kirke (syd for Tåstrup) den 4. april 1869. I januar 1871 var hun hos sin moster fru Borch, født Tornøe, i Ålborg. I 1883 begyndte hun at arbejde som sygeplejerske på kommunehospitalet. Pr. 1. april 1884 fik hun ansættelse som sådan med en begyndelsesgage af 700 kr. årligt, stigende med 100 kr. hvert tredje år indtil 900 kr. For kost og logis fradroges der 360 kr. årligt i hendes løn. Hun gjorde først tjeneste ved forskellige afdelinger, men knyttedes så til operationsstuen, hvor hun gennem mange år var ledende sygeplejerske, hvorfor hun boede i et værelse, der stødte op til operationsstuen. Hun arbejdede under professorerne Studsgaard,

Iversen og Saxtorph. Den 1. marts 1908 fejrede hun sit 25-års jubilæum og hylledes af chefer, medarbejdere og venner samt i en artikel med billede i dagbladet "Politiken" for samme dag. Pr. 1. november 1908 tog hun sin afsked med pension. Hun kom til at bo i en lille lejlighed i "Fredenshus" i Øster Allé nr. 25. Hun nød i mange år et godt helbred og samlede gentagne gange familiens medlemmer til fine middage på Hotel "Phønix" på sin fødselsdag. I 1941 blev hun indlagt på rigshospitalet, hvor hun døde den 15. oktober 1941, godt 87 år gammel. Hun blev begravet den 18. s. m. på Vestre kirkegård i samme gravsted som to af hendes brødre (VIII-18-31/32). Hun var ugift. Hendes bo blev behandlet af kontorchef Otto Bilfeldt og direktør Poul Serup som eksekutorer. Hun efterlod sig ialt ca. 14.000 kr., som tilfaldt hendes nevøer og niecer til deling.

Uddrag af Thorgeir Borchs stamtavle over den fra Simon Sørensen
i Lundsbj, Ådum sogn i Ringkøbing amt, nedstammende
slægt Borch.

Trykt i Skien, 1907. (Findes på Det kgl. Bibliotek).

Simon Sørensen havde 7 børn, deriblandt Enevold Simonsen, døbt
9. september 1711, død i Odense 1767, begravet 30. april. Han fik
den 8. marts 1741 borgerskab som kromand i Odense. Han efterlod
hver af sine to sønner en gård m. m. Han var gift med Anna Marie
Jensdatter, der døde 1754 i en alder af 53 år. De havde to børn:
Anders Enevoldsen Borch og Simon Enevoldsen Borch. Her er kun
medtaget Anders Enevoldsen Borchs efterkommere.

Anders Enevoldsen Borch,

døbt 10/8 1741, død 18/3 1789. Købmand og kromand i Odense. Gift 1) 5/7 1764 med Karen Andersdatter Rostrup, død 1773 (31 år). Gift 2) 4/12 1773 med Maren Møller. I første ægteskab havde han 3 børn, hvoraf kun en datter, gift Jacobsen, vides at have efterladt sig efterkommere. I andet ægteskab havde han følgende

4 børn:

Enevold Borch, døbt 22/12 1774, død 20/6 1852 i København. Told- assistent. Gift med Ane Dorthea Kruse, død 1852, begravet 19/2, 84 år.	Niels Møller Borch, f. 18/7 1775, død 23/11 1834 i Chri- stianssand. Fra ham nedstammer den nor- ske gren af slægten, deriblandt Thorgeir Borch.	Albert Borch, f. 12/7 1778 i Odense, død 8/2 1828 i Ålborg. Ejede Ålborg Stifts- bogtrykkeri og Ålborg Stiftstidende. Gift i Odense 9/11 1808 med Ane Cathrine Møller, født 7/2 1771, død 30/5 1836.	Anna Cathrine Borch, døbt 10/5 1781, død i Kerteminde 12/8 1858. Gift 1) 1801 med køb- mand i Kerteminde Jens Frederik Birkerød Christensen, f. 1773, død 14/5 1812. 2) 6/1 1814 med Hans Wenzel Tornøe, f. 28/4 1786 i Stige, død 17/10 1865 i Kerteminde. Skipper, senere købmand. 2 børn i hendes 1. ægte- skab, i hendes andet følgende 7:
---	---	---	--

Ingeborg Andrea Caroline Borch, f. 24/4 1809, død 1875.	Jens Christian Borch, f. 23/9 1812, død 29/2 1864. Ejede Ål- borg Stiftsbogtrykkeri og Ålborg Stiftstidende. Gift 1837 med sin ku- sine Jensine Frederikke Tornøe, f. 31/8 1814, død 21/4 1873.	Vilhelm Borch f. 1815, død 1851. Urmager. Ugift.	Jensine Fre- derikke Tor- nøe, f. 31/8 1814, død 21/4 1873. Gift med Jens Chri- stian Borch.	Alhed Marie Tornøe, f. 17/10 1815, død 21/4 1882. Gift Hen- riksen. 3 børn.	Julie Henri- ette Tornøe, f. 23/3 1817, død 15/2 1862. Gift med løjtnant og musik- lærer Fre- derik Chr. Bilfeldt. 9 børn.	Wenze- line Tor- nøe, f. 19/7 1818, død 19/10 1891. Oldfrue på Juels- berg.	Lovise Tornøe, f. 17/6 1820. Gift Staak. 4 børn.	Albert Tor- nøe, f. 23/11 1822. Købmand og bager i Kerte- minde. 7 børn.	Enevold Tor- nøe, f. 10/2 1826, død 12/3 1883. Farver i Odense. 5 børn.
--	---	---	---	--	---	---	--	---	---

Anna Albertine Borch,
f. 6/3 1838, død 15/1
1904. Gift med bog-
holder E. C. Krarup.
4 børn.

Carl Borch,
f. 22/2 1840,
død 7/11 1894.
Ejede faderens
foretagender. Ugift.

Uddrag af Thorgeir Borch: Slægten Tornøe.

Maskinskreven 1910.

Findes på Det kgl. Bibliotek.

Slægten har navn efter øen Tornø, som var i slægtens besiddelse i et par hundrede år. Øen, der er 40 tdr. land stor, ligger i den inderste del af Odense Fjord, kaldet Seden Strand; man kan vade over til øen.

Hans Erichsen, der døde januar 1731, var gårdmand på Tornø fra 1721. Hans hustru hed Anna Jensdatter. De havde 4 børn. De 3 var døtre, som ikke medtages her. Sønnen hed Jens Hansen Tornøe, døde 14. juli 1776. Han var skipper, senere fæster af øen Tornø. Han var gift med Gjertrud Rasmusdatter, der døde 22. november 1795. De havde 8 børn, fødte 1734 og derefter. De 3 var døtre. Af sønnerne blev to købmænd i Bergen og fik mange efterkommere. En af sønnerne hed Wenzel Ulrich Jensen Tornøe. Han var født på Tornø 28. marts 1752 og døde på Næsbyholm 26. marts 1829. Han var skipper i Stige, senere købmand i Kerteminde. Gift 7. november 1783 med Alhed Marie Jørgensdatter Andersen, født 27. december 1762, død 3. juni 1827 i Kerteminde. De havde 9 børn:

Gjertrud Sophie Tornøe, f. 23/8 1784, død 11/4 1863. Gift med købmand i Køge Hans Jacob Hjorteborg. 1 barn.	Hans Wenzel Tornøe, f. 28/4 1786 i Stige, død i Kerteminde 17/10 1865. Skipper, senere købmand i Kerteminde. Som skipper blev han taget med skib og ladning af englænderne og sad 3 år i fængsel i England. Gift 6/1 1814 med Anna Cathrine Christensen, f. Borch, døbt 10/5 1781 i Odense, død i Kerteminde 3/8 1858, datter af købmand i Odense Anders Enevoldsen Borch og dennes anden hustru Maren, f. Møller. Hun havde tidligere været gift med købmand i Kerteminde Jens Frederik Birkerød Christensen. I ægteskabet med Tornøe var der 7 børn:	Jens Tornøe, f. 1787.	Marie Tornøe, f. 22/12 1788, død i Kerteminde 12/12 1857. Gift Vett. 3 børn.	Anna Sophie Tornøe, f. 15/10 1790, død 18/10 1830. Gift Bergmann. 1 barn.	Jens Wenzel Tornøe, født i Stige 2/2 1792, død 18/11 1866. Exam. juris 27/4 1816. Birkedømmer i baroniet Lehns birk 1835-61, Gift med Eleonora Jacobine Laccoppidan. 8 børn, deriblandt kunstmaler Wenzel Ulrik Tornøe, f. 9/9 1844, død 5/12 1907.	Jørgen Tornøe, døbt i Stige 23/9 1794, død 31/7 1863. Godsforvalter, senere amtsforvalter i Assens. Kammerråd. 8 børn.	Syneve Christine Tornøe, f. 3/3 1797. Vistnok død.	Wenzel Tornøe, f. 7/12 1798 i Kerteminde, død 17/9 1856. Skipper i Kerteminde. 8 børn.
---	--	-----------------------	--	---	---	--	--	--

Jensine Frederikke Tornøe, f. i Kerteminde 31/8 1814, død i Ålborg 21/4 1873. Gift med sin fætter bogtrykker Jens Christian Borch, født i Ålborg 23/9 1812, død i Ålborg 29/2 1864. 2 børn.	Alhed Marie Tornøe, f. 17/11 1815, død 21/4 1882. Gift Henriksen. 3 børn.	Julie Henriette Tornøe, f. 23/3 1817, død 15/2 1862. Var i sin ungdom i huset hos sin onkel toldassistent Enevold Borch i København. Hun blev gift 13/5 1837 med løjtnant og musiklærer Frederik Christian Bilfeldt. 9 børn.	Wenzeline Tornøe, f. 9/7 1818, død 19/10 1891. Oldfrue på Juelsberg.	Lovise Tornøe, f. 17/6 1820, gift Staach. 4 børn.	Albert Tornøe, f. 23/11 1822, død 13/5 1907. Bager og købmand i Kerteminde. 7 børn.	Enevold Tornøe, f. 10/2 1826, død 12/3 1883. Farver i Odense. 5 børn.
---	---	--	--	---	---	---

Kildehenvisninger.

Side 3: Albert Thomsen: " Holbæk Købstads Historie" (1936-37)

bind I pag. 386-387. Holbæk Snedkerlaugs Laugsprotokol 1711-49 i landsarkivet. Skøde- og panteprotokol for Holbæk 1708-36 fol. 17-29, 88, 177-192.

Side 4: Holbæks skatteregnskaber i rigsarkivet.

Side 6 og 7: Stamtavlen: "Steenberg, Himmerlandsslægten", samlet ved Amalie Fibiger, trykt i Næstved 1942.

Side 8: En koloreret gengivelse af C. V. Nielsens billede fra Lille Kongensgade findes i "Før og Nu". - Skøde og panteobligationer tinglæst den 9. januar 1747.

Side 10: Barhows Vejviser er trykt i "Historiske Meddelelser om København" bind 7. - Politi- og Kommercekollegiets arkivalia findes i Københavns stadsarkiv.

Side 12: Københavns magistrats resolutionsprotokoller 1747-49. - Auktionsskøde tinglæst den 30. juni 1749. - Københavns stadsarkivs indkvarterings-mandtalslister med registre. - Skøde tinglæst den 29. juni 1750.

Side 13: Skøde tinglæst den 23. december 1754. - Skøde tinglæst den 27. januar 1755 i Københavns amts rytterdistrikts birk.

Side 14: Skøde tinglæst sammesteds den 16. juni 1766. Brønshøjgaard omtales i "Historiske Meddelelser om København" bind IV pag. 617 og 2. række bind IV pag. 89-91. Skøde og 2 pantebreve tinglæst den 20. december 1756. Pantebrev tinglæst den 29. maj 1758.

- Side 17: Skøde tinglæst den 29. oktober 1759. - Angående Kildendal:
"Københavns Diplomatorium I pag. 632, "Historiske Meddelelser om København" bind 4 pag. 510 og bind 6 pag. 81.
Villads Christensens notater i stadsarkivet. Geografisk Tidsskrift 1881 pag. 4 og 102, opmåling af 2. juli 1798 i en protokol i stadskonduktørens matrikul-afdeling, dokument af 23. januar 1805 i det gamle skøde- og panteregister for forstæderne uden for Øster og Nørre Port. Eiler Nystrøm: Fra Nordsjællands Øresundskyst (1938) pag. 36. "Før og Nu" bind 8-9 (1922-23) pag. 154.
- Side 18: Land-Militær-Etatens pensionskasses og Krigshospitalskassens regnskaber og antegnelser til disse i rigsarkivet. Auktionsskøde tinglæst den 1. juni 1767.
- Side 19: Skifte i Smørum Herreds skifteprotokol for degne.
- Side 21: Eiler Nystrøm: Frederiksbergs Historie Bind II pag. 201-02. Adresseavisen 1765 nr. 57, 1769 nr. 52 og 127. "Frederiksberg gennem Tiderne" bind IV pag. 78-80. Auktionsskøde tinglæst den 30. januar 1775. Auktionsskøde tinglæst den 16. januar 1769.
- Side 22: Vurdering til prioritetsefterretning den 29. marts 1766, til skifteefterretning den 8. januar 1767. Auktionsskøde tinglæst den 21. december 1779.
- Side 26: Auktionsskøde tinglæst den 26. juni 1797. Oeders Efterretninger 1771.
- Side 27-39: Om Grev Rantzau-Ascheberg henvises - foruden hvad der nævnes i teksten - til Biografisk Leksikon, til afhandlinger af Axel Linvald, Rudolph Kraft og Louis Bobé i Personalhistorisk Tidsskrift, 8. række, bind 6 pag. 72-79, 11. række, bind 2 pag. 57, og 12. række, bind 2, samt til Axel Linvalds afhandling: Le séjour et la mort d'un homme d'Etat danois

en Provence i Annales du Midi, bind XXXIX, 1928, Toulouse.
Om Bilfeldt'erne i Frankrig henvises - foruden hvad der nævnes i teksten - til: C. F. H. Barjaval: Le dictionnaire historique, biographique et bibliographique du Département de Vaucluse (Carpentras 1841), A. Aubert: Les Vauclusiens ou Dictionnaire biographique spécial au Département de Vaucluse (1890-92) samt Jean-Louis Vaudoier: Beautés de la Provence (Bernard Grasset, Paris, 1926), Eugene Landoy Histoire de la Révolution française de 1848 (Paris 1848) pag. 59.

Side 40-41: Om Erhardt: Den almindelige Enkekasses sag nr. 2054.
Økonomi- og Kommercekollegiets tyske forestillinger og danske forestillinger.

Side 42 ff.: Københavns magistrats kopibøger i stadsarkivet.

Side 44: Byrettens skifteprotokol bo nr. 429/1797.

Side 46 ff.: Cancelliets 1. departements journaler og akter i rigsarkivet og Københavns magistrats kopibøger og akter i stadsarkivet.

Side 55: Den kgl. Partikulærkasses protokol i rigsarkivet.

Side 57 og 62: Bekendtgørelser om avancement, forflyttelse og afgang ved Landmilitær-Etaten. Hærens arkiv.

Side 62-64: Krigsministeriets akter i rigsarkivet.

Side 64 ff.: Københavns magistrats kopibøger og akter. Cancelliets 1. departements journaler og akter.

Side 79-81: Københavns amts søndre birks skifteprotokol. Landsarkivets akter vedrørende lodsvæsenet.

Personregister.

A.

- Alberts, Hildegard, gift Serup, 86.
Allerup, Hans Severin, urtekræmmer, 64.
Allerup, Severine Albertine, gift Bilfeldt, 64, 69.
Andersen, Helene, gift Rasmussen, 84.
Andersen, Peter, handelsagent, 80.
Andersen, Preben Frode, grosserer, 89.
Andersen, Suzan Elisabeth, 89.
Aymond, komponist, 29.

B.

- Balle, Thomas, theandler, 25-26.
Bancke, politifuldmægtig, 11-12.
Barquiza, Juana Bautista, gift Hassel, 82.
Bilfeldt:
    Aksel Nicolaj, 23, 69.
    Ane Katrine, 4, 6.
    Anna Cathinka Borch, gift Jensen, 75, 79-81.
    Annette, 91.
    Arcadia Sophie Emilie, gift Hoffmeyer, 45, 51, 55, 60, 96.
    Barbara Amelia, 90.
    Birgit Borch, gift Andersen, senere Skov, 88, 89.
    Bradley Wenzel, 90.
    Carl Christian Borch, 75, 79.
    Carolus Franciscus Pelegrinus, 30, 33.
    Cecily Allen, 90.
    Christian Wenzel Borch, 75, 81-82.
    Dorothea Henriette Borch, 58, 76, 96.
    Edvard, 75, 92.

Bilfeldt (fortsat):

Elmer Henry, 90.

Else Margrethe, 23.

Erik John, 89.

Eugen Arthur, ingeniør, 89.

Eva, 91.

Francois Henri Mathias, advokat, 30, 31, 32, 35.

Fredericus Xaverius Petrus (Pierre), 30, 31, 33-35.

Frederik Christian, musiklærer, 44, 50, 51, 57, 62-75.

Hans Adolph Borch, exam. pharm., 76, 92-94.

Hans Engelbert, instrumentmagersvend, 44, 51, 57.

Hans Mathiesen, beværter, 4, 6-23, 24, 25, 26.

Henri Ange, garver, 31, 32, 36.

Henry Wenzel Borch, antikvitetshandler, 90.

Jean Joseph Houille, kunstmaler, 30, 31, 32, 36-38.

Jean Louis Posthene, bogholder, 38.

Jeanne Marie, gift Bonnecause, 31, 32, 36.

Juliane Henriette, kaldet Julie, gift Loven, 36.

Juliane Jensine Emilie, gift Hoffmeyer, 45, 51, 59.

Juliette Hyppolite Abdi, 38.

Jutta Charlotte, gift Hassel, senere Serup, 82, 84-85.

Kaj Børge Borch, maskinmester, 90.

Kirsten Agnes, 91.

Laura Emilie Borch, sygeplejerske, 76, 96.

Lizzie, gift Ruge, 88.

Lovise Maria, 18, 22, 23.

Lovise Zandrine, 23.

Ludvig Emil Borch, musiker, 74, 75, 91-92.

Marcela Beatriz, 89.

Marie Philotine, 34, 35.

Bilfeldt (fortsat):

- Mathias Henriksen, snedkermester, 3-6.
Matthias, købmand, 18, 22, 23, 27-33.
Matthiis, 8, 23.
Niels Christian, passkriver, 45, 51, 57, 60.
Niels Enevold Borch, boghandlerkommis, 75, 77-79.
Niels Reinstrup, organist, 18, 22, 23, 40-51, 58, 61-62.
Oscar Martinus, arkitekt, 88.
Otto Emil Frederik Borch, kontorchef, 93, 94-96, 97.
Patricia Lorraine, 89.
Peder, 44, 59.
Preben Borch, kontorchef, 90-91.
Sophie Margrethe Augusta, gift Hoffmeyer, 44, 51, 57-58.
Washington Helmouth, læge, 89.
Aage Adolph Kristian, snedker, 87.
- Birch, Else Margrete Jørgensdatter, gift Steenberg, 6.
Blicher, Ludvig, overlærer, 58.
Block, Johanne Marie, gift Bilfeldt, 91-92.
Bonnecause, Ange Francois Theodore, 36.
Bonnecause, Francois Auguste, advokat, 31, 32, 36.
Borch, Anna Cathrine, gift Tornøe, 70, 99.
Borch, Enevold, toldassistent, 69-70, 73, 99.
Borchorst, Peder, kvartermester, 41.
Borchorst, Sophia Elisabeth, gift Erhardt, 40-41.
Bruun de Neergaard, Sophie Christiane, gift Wedell-Wedellsborg, 83.
Buch, Anne Mariager, gift Hoffmeyer, 57, 59.
Bøgeskov, Lovise Christiane Christensen, gift Jensen, 79-80.

C.

- Carette, Monique, gift Serup, 86.
Carlsen, Jacobine Frederikke, gift Hiort, 92.
Christensen, Christine, gift Yding, 91.

E.

- Ekeroth, Anna, gift Jespersen, 56.
Erhardt, Anne Elisabeth, gift Bilfeldt, 40-42, 44.
Erhardt, Frantz Engelbert, kommercesekretær, 40-41.

F.

- Feid eller Veit, Catharina Margretha, gift Schneider, 45.
Flensborg, Carl Julius, generalmajor, krigsminister, 96.
Fort, Marie Anne, gift Bilfeldt, 34, 35.
Frederiksen, Christen, fabriksarbejder, 81-82.
Frederiksen, Edle Rosalie, gift Bilfeldt, 81-82.
Friderichsen, Charlotte Johanne, gift Bilfeldt, 93-94.
Friderichsen, Otto Emil, forpagter, 93.
Fridrichsdatter, Anna Maria, gift Hermandsen, 79.
Frydensberg, Rasmine, lærerinde, 56.

G.

- Garcin, Celeste Zoe, gift Bilfeldt, 37-38.
Glud, Elseline Victorine, gift Friderichsen, 93.
Glud, Marie, kommunelærerinde, 94.
Gonture, Marie, gift Bilfeldt, 35.
Grumstrup, Preben, direktør, 89.

H.

- Halby, Maren, gift Henningsen, 95.
- Hansen, Anna Christence, gift Petersen, 87.
- Hansen, Christian, traktør, 18.
- Hassel, Carl Christian Einar, kaffehandler, 82, 84.
- Hassel, Elly Tove, gift Wedell-Wedellsborg, 82-83.
- Hassel, Erik Vilhelm Christian, 82.
- Hassel, Johan Frederik Wilhelm, fotograf, 82.
- Hauch, Adam Wilhelm, hofmarskal, chef for det kgl. kapel, 48-49,
66, 68.
- Hedoux, Aimee Alphonsine, gift Bilfeldt, 38.
- Henningsen, Agnes, gift Bilfeldt, 95-96.
- Henningsen, Frederik Emil, grosserer, 95.
- Hermansen, Jens, husmand, 79.
- Hindberg, Christen, skoleholder, 45.
- Hindberg, Coelestinus Philemon, toldskriver, 56.
- Hindberg, Cordula Hirsinde (Hercinde), gift Bilfeldt, 44, 51-56, 59.
- Hindberg, Johannes, fuldmægtig, 45.
- Hindberg, Selandiana Aurora, gift Wingler, 61.
- Hiort, Andreas, instrumentmager, 92.
- Hiort, Jacobine Josephine, gift Bilfeldt, 92.
- Hoffmeyer:
- Andreas Brock, oberst, 56, 59, 60-61, 75, 77, 96.
  - Anna Elisabeth Cathrine, gift Blicher, 58.
  - Carl Frederik, møller, 61.
  - Christian Julius Skat, biskop, 61.
  - Cordules Henrik Emil, prokurator, 58.
  - Hans Poul, gesandt, 61.
  - Henrich, købmand, 57, 59.
  - Ingeborg Frederikke Andrea, gift Thaarup, 61.

Hoffmeyer (fortsat):

Johannes Laurits Vilhelm Brock, rektor, 58.

Julius Jens Emil, overbibliotekar, 59.

Knud Henrik, 61.

Niels Frederik Vilhelm Elin, apoteker, 58, 61.

Niels Henrik Cordulus, kaptajn, 56, 59.

Niels West, byfoged, 57-58.

Niels Volmer Bierring, forfatter, 59-60.

Sophus Andreas Julius, mejeriforpagter, 58.

Svend Elin, læge, 58.

Søren Henrik, arkitekt, 59.

Volmer Andreas Henrik, musiklærer, 60-61.

Høgdal, Agnes, gift Bilfeldt, 90.

Høgdal, Jens, stationsforstander, 90.

J.

Jacobsen, Christiane, 73, 74.

Jacobsen, Enevold, 74.

Jensen, Alfred Villiam, 80.

Jensen, Anders, gårdejer, 85.

Jensen, Anna Juliette Atalia, 80.

Jensen, Carl Peter Herman, lods, 80.

Jensen, Christine Vilhelmine, gift Villumsen, 88.

Jensen, Emma Petra, gift Løvstrand, 80, 81.

Jensen, Hulda Augusta Elinor, gift Kobbernagel, 80.

Jensen, Jensine Christine Cathrine, gift Andersen, 80.

Jensen, Louise Alfreda Hansine, 80.

Jensen, Otto Knud Valdemar, kaptajnløjtnant, 88.

Jensen, Søren Herman, lods, 75, 79-81.

K.

- Kaderli, Rene Pierre, 87.
Kalhauge, Niels, organist, 43, 47, 48, 49.
Keyper, Frantz, kgl. kapelmusicus, 53, 54, 66, 69.
Kierulff, Erik Christian, salgschef, 88.
Kierulff, Hanne Charlotte, 88.
Knudsen, Hans Erik, læge, 84.
Kobbernagel, Peder, dyrlæge, 80.
Kofod, dr. theol., sognepræst, 52-53, 65.
Kruse, Ane Dorteia, gift Borch, 70, 73.
Kruse, Jørgen Herman, adjunkt, 73- 74.
Kruse, Niels, feldbereder, 73.

L.

- Larsen, Magnus Andreas, handelsmedhjælper, 87.
Larsen, Vilhelmine, gift Høgdal, 90.
Lichtenberg, Mogens, direktør, 60.
Lichtenberg, Niels Ernst, direktør, cand. polyt, 60.
Lindberg, Christiane Oline, gift Frederiksen, 82.
Livernet, Sophie, 28.
Lorenzen, Henning Nis, skovrider og godsforvalter, 89.
Lorenzen, Maria Elisabet, 89.
Lorenzen, Søren Poul Glud, afdelingschef, 89.
Loven, Edi Rosa, gift Larsen, 87.
Loven, Louis (Lars Olsson Lowen), malermester, 86-87.
Loven, Ulla Mimi, gift Petersen, 87.
Lystø, Fritz Eduard, forretningsmand, 84.
Lystø, Marina, 84.
Løvstrand, Carl Sophus Obricht, slagtermester, 80-81.

M.

Madsen, skolelærer, 96.

Mazar de la Garde, Elisabeth Davidsdatter, gift Hoffmeyer, 61.

Meyer, Elias, landskabsmaler, 61, 62.

Mossin, Cecilie Elisabeth, gift Allerup, 64, 69.

N.

Nicholls, Henrietta, gift Bilfeldt, 89.

Nielsen, Christian V., kunstmaler, 8.

Normann, Martha Christine, gift Hindberg, 45.

O.

Oppenhaugen, orgelbygger, 50.

P.

Petersen, Any, gift Kaderli, 87.

Petersen, Cecilie T. V., 96.

Petersen, Christian, mejerist, 87.

Petersen, Peter Alfred, ekspedient, 87.

Peterson, Amelia Augusta, gift Bilfeldt, 90.

Poulsen, Ane Sophie, gift Jensen, 85.

Preisler, Harriet, gift Hoffmeyer, 61.

R.

Rantzau-Ascheberg, Schack Carl, greve, general, 27-29.

Rantzou, Marie Elisabeth, gift Borchorst, 41.

Rasmusen, Niels, forstkandidat, 89.

Rasmussen, Gunhild, gift Wedell-Wedellsborg, 84.

Rasmussen, Valdemar, proprietær, 84.

Reinstrup, Niels Nielsen, kromand, 24.

Rohmell, overlæge, 79.

Ruge, Dorte Elisabeth, gift Jensen, Kierulff, Grumstrup, Rasmusen, 88.

Ruge, Ejler John Harry, grosserer, 88.

Ruge, Eva Elisabeth, 88.

Ruge, Madeleine Anmarie, 89.

Ruge, Marianne, gift Lorenzen, 89.

S.

Schaltz, Benedikte, 84.

Schaltz, Børge Erik, cand. polyt, 83.

Schaltz, Olaf August, regnskabsfører, 83.

Schneider, Anna Sophia, gift Hindberg, 45.

Schneider, Mathias, 45.

Schou, Julie Augusta, gift Hassel, 82.

Seeds, Kathryn Ann, gift Bilfeldt, 89.

Seiersen, Bo Steen, 83.

Seiersen, Flemming Steen, arkitekt, 83.

Seiersen, Thomas Steen, 83.

Serland, Marie Rose, gift Bilfeldt, 30-32, 35.

Serup, Axel, ambassadør, 85-86.

Serup, Kirsten Monica, 86.

Serup, Poul, cand. polyt., direktør, 85, 97.

Skov, Jørgen, 89.

Sphær, orgelreparatør, 50.

Staak, beværter, 71.

Steenberg, Anna Helene, 24-25.

Steenberg, Axel Nicolaj Hansen, skolemester, 6, 24.

Steenberg, Dorthe Cathrine, gift Reinstrup, 18, 24-26.

Steenberg, Eva Marie, 11, 24.

Steenberg, Hans Axel, skoleholder, 18.

Steenberg, Mette Margrethe, gift Bilfeldt, 6-23, 25.

Steenberg, Valdemar Emanuel, overlæge, 77-79.

Sullivan, Sheila Patricia, gift Bilfeldt, 90.

Sørensen, Hagar Kirstine, gift Schaltz, 83.

T.

Thomsen, Sophie, 73-74.

Thaarup, Carl Lorentz, sognepræst, 61.

Tornøe (Thornøe), Hans, købmand, 70-71.

Tornøe (Thornøe), Julie Henriette, gift Bilfeldt, 69-71, 73-75, 99.

Tornøe (Thornøe), Lovise, gift Staak, 71.

Tornøe (Thornøe), Wenzeline, 77.

Trock, H.N. Birgitte, gift Flensborg, 96.

V.

Wedell-Wedellsborg, Birte Marie Louise, gift Seiersen, 83.

Wedell-Wedellsborg, Elisabeth, 84.

Wedell-Wedellsborg, Finn, baron, civilingeniør, 83.

Wedell-Wedellsborg, Hanne, gift Knudsen, senere Lystø, 84.

Wedell-Wedellsborg, Joachim Godske, baron, amtmand, 83.

Wedell-Wedellsborg, Ove Joachim, landmand, 84.

Wedell-Wedellsborg, Vibeke, gift Schaltz, 83.

Wedell-Wedellsborg, Vilhelm, 84.

Veit eller Feid, Catharina Margrethe, gift Schneider, 45.

Villumsen, Peder, vognmand, 88.

Villumsen, Elna Elisabeth, gift Bilfeldt, 88.

Wingler, toldassistent, 61.

Wingler, Aurora Augusta, gift Hoffmeyer, 61.

Wingler, Clara Francisca, lærerinde, 55, 56.

Y.

Yding, Johannes, købmand, 91.

Yding, Ninna, gift Bilfeldt, 91.

Z.

Zinck, Hartnack Otto Conrad, organist, 42-43.

Ane Katrine B, f.30/7
1710, død efter 1726.

Hans Heinrich B, f.19/8
1713, begravet 6/11 1724.

Matthias B, døbt
14/11 1744, død
som spæd.

Else Margrethe B, døbt
14/12 1745, sikkert død
som barn.

Lovise Zandrine B,
døbt 15/9 1747.

Mathias B, døbt 4/9 1748, død
12/3 1832. Kok, senere købmand
i Avignon, gift 25/4 1786 m. Marie
Rose Sermand, død 9/2 1852.

Charles Francois Pélegrin B,
f. 5/6 1786, død c. 1789.

Frederic Xavier Pierre B,
f. 27/6 1787, død 24/9.1848.
Oberst i den franske hær. G.
30/7 1846 med enke Marie
Anne Fort, f. 4/9 1815.

Francois Henri Mathias B,
f. 29/4 1792, død 22/1
1852. Advokat i Algier,
g.m. Marie Gonture.

Jean Joseph Houille B,
f. 29/12 1793, død 17/1
1858, g.5/11 1832 m. Ce-
leste Zoe Garcin, f.27/8
1807, død 19/9 1885.

1) Hans Engelbert B, f.
24/7 1796. Instrument-
magersvend, vistnok død
ung i Rusland.

Marie Philotine B,
f. c. 1837-38,
død 12/3 1850.

Henri Ange B,
Carver i Sevilla.

Jeanne Marie B, f.
c.1829, g.m. advokat
Francois Auguste
Bonnecause, f.3/3
1813.

Juliette Hypolite
Abdi B, f. 31/7
1831.

Jean Louis Posthene
B, f.13/5 1837. Bog-
holder, g.10/8 1871
m. Aimee Alphon-
sine Hedoux, f.2/5 1847.

Niels Enevold Borch
B, f. 9/1 1838, død
7/9 1908. Ugift.

Ange Francois Theodore
Bonnecause, f. 17/12 1851.

Jutta Charlotte B, f. 4/6 1874, død 22/10 1953, g.
1)26/11 1895 m. Kaffehandler Carl Christian Einar
Hassel, f.11/3 1867, død 1916. Ægteskabet ophævet
1910, 2)1910 m. cand. polyt. Poul Serup, f.13/6
1884, død 11/8 1959.

1) Erik Vilhelm Christian Hassel,
f. 29/12 1896, ansat hos Christiani &
Nielsen i Argentina, gift
m. Juana Bautista Barquiza, f. 24/6 1888.

1) Elly Tove Hassel, f.15/7 1900,
g.5/10 1926 m. cand. polyt., baron
Finn Wedell-Wedellsborg, f. 2/8 1897.

2) A
car
g.1
Ægt
196
192

Blanca Erelia H., f.
30/1 1925, g.m. Pedro
Olivo Santoro.

Maria Delia, f.
29/8 1930, g.m.
Antonio Ciorciari.

Enriqueta Emma H, f.
1/6 1933, g. m. Umbers
to Vicente Guilliani.

Birte Marie Louise
W-W, f. 28/7 1927, g.
15/6 1952 m. arkitekt
Flemming Steen Sei-
ersen, f.24/5 1927.

Vibeke W-W, f.
23/3 1930, g.
27/9 1958 m.
civilingeniør
Børge Erik
Schaltz, f.
28/7 1919.

Hanne W-W, f.25/1
1934, g.1)25/3
1959 m. læge Hans
Erik Knudsen, f.
18/6 1908. Ægte-
skabet ophævet.

Ove Joachim W-W, f.29/12
1938, landmand, g.23/6
1962 m. Gunhild Rasmus-
sen, f. 29/3 1940.

1)
S,

Mirta Graciela Juana Elvira Liniana Beatriz Susana Mabel Alicia Emma G,
S, f. 3/8 1953. S, f.23/7 1954. C, f.23/10 1951. C, f.4/12 1955. f.13/8 1955.

Bo Steen
S, f 12/9
1957.

Thomas Steen
S, f. 27/11
1960.

Benedikte
S, f.24/3
1961.

2) Marina L, f.
3/5 1964.

Vilhelm W-W, Elisabeth W-W
f.8/10 1963. f.28/2 1965.

Joa
N, f
193

Mathias Henriksen Bilfeldt, snedkermester i Holbæk, død mellem 1727 o.1748. Hans enke begravedes 6/11 1748.

24.

Hans B, f.13/4 1716,død 6/12 1797. Øltapper og beværter i København. g.22/7 1744 m.Mette Margrethe Steenberg,f. 25/31719, død 16/2 1799.

Lisbet B, f. 5/5 1719, begravet 6/11 1724.

Henrich B, f. 18/1 1726, begravet 5/10 1726.

Lovise Maria B, døbt 20/1 1750, levede ugift 1787.

Aksel Nicolaj B, døbt 19/2 1751.

Else Margrethe B, døbt 11/8 1753, begravet 6/10 1759.

ert B, f. trument- stnok død

1) Frederik Christian B,f.8/1 1798, død 5/6 1864. Musiklærer, g.1)24/2 1826 m. Severine Albertine Allerup,f. 18/8 1800,død 5/11 1834. 2)13/5 1837 m. Julie Henriette Tornøe,f.23/31817,død 15/2 1862.

1) Sophie Margrethe Augusta B, f. 18/8 1799,død 7/12 1875, g. 14/9 1831 m. Niels West Hoffmeyer,f.19/8 1801,død 18/2 1855,Byfoged i Skagen. 5 børn,bl. a. apoteker H. i Grenaa, mange senere efterkommere.

1) Peder B, døbt 15/1801.Skal være forsv til søs.

nevold Borch 1 1838,død 8. Ugift.

Carl Christian Borch B, f. 22/8 1840,død 9/5 1845.

Anna Cathinka Borch B, f.10/6 1842, død 12/31927. G. 18/2 1871 m. lods Søren Herman Jensen, f. 2/3 1822,død 4/5 1883. Ingen børn.

Christian Wenzel Borch B, f. 29/10 1844,død 28/21927. Exam. pharm. G. 12/11 1875 m. Edle Rosalie Frederiksen,f. 16/2 1850,død 29/7 1936.

1953, g. an Einar ophævet f.13/6

Juliane Henriette B, f.8/2 1876, død 21/4 1935,g.3/7 1907 m. malermester Lars Olsson Lowen, kaldet Louis Loven,f.3/7 1870,død 9/10 1954.

Aage Adolph Kristian B, f. 17/3 1880, død 8/9 1917. Ugift.

2)Axel Serup,f. 17/4 1911, cand.jur.,dr.polit,ambassadør, g.1)1941 m. Hildegard Alberts. Agteskabet ophævet. 2)17/12 1962 m.Monique Carette, f. 10/3 1923.

Edi Rosa L, f.27/5 1901, g. 9/4 1922 m. handelsmedhjælper Magnus Andreas Larsen, f. 23/5 1897,død i U.S.A. 24/6 1959.

Ulla Mimi L, f. 10/11 1909, 6/31932 m. ekspedient Peter Petersen, f.19/10 1905,død 1961.

W-W,f.29/12 and,g.23/6 lld Rasmus- 1940.

1) Kirsten Monica S,f.30/1 1943.

Helen Mary Larsen, f. 13/9 1922, g.20/3 1943 m. Henry Jacob Nielsen,f 21/4 1911.

Edna Margaret L, f. 16/4 1926,g.17/7 1949 m. John Paul Randlov,f.26/6 1925.

Betty Magda L, f.27/4 1935, g.6/5 1954 m. Carl Irving Francis,f. 31/71931.

Any P,f. 28/21933, g. 1 1964 m. Pierre Rene Kad f. 2/9 1927.

lisabeth W-W .28/2 1965.

Joan Karen N,f.15/6 1939. Ethel Ruth N, f. 3/10 1945. Alice Jean N,f. 6/10 1946. John Magnus N,f. 4/4 1952. Linda Caral N, f. 19/10 1953. Carl Ma- rinus N, 21/12 1955. Edward Ma- rius N,f. 21/12 1955.

Paul Christian R,f.31/5 1950. Elsa Kristina R, f.31/1 1955. William Roger F, f.25/10 1955. John Richard P, f.9/12 1956.

Henrich B, f. 18/1 1726,
begravet 5/10 1726.

Else Margrethe B,
døbt 11/8 1753, be-
gravet 6/10 1759.

Niels Reinstrup B, døbt 5/10 1759, død 31/10 1826.
Organist, g. 1) 11/10 1795 m. Anna Elisabeth Erhardt,
døbt 3/7 1772, død 5/1 1803, 2) 9/6 1805 m. Cordula
Hirsinde Hindberg, døbt 12/4 1779, død 15/6 1861.

. 18/8 1) Peder B, døbt 15/4
m. 1801. Skal være forsvundet
, død til ses.
rn, bl.
enere

2) Juliane Jensine Emilie B, f. 9/6 1806, død
30/4 1841, g. 25/12 1833 m. Andreas Brock Hoffmeyer,
f. 22/3 1809, død 17/6 1876. Oberst. 4 børn. Flere
senere efterkommere.

2) Niels Christian B, f.
19/5 1811, død 9/8 1849.
Passkriver. Ugift.

2) Arcadia
1814, død 1
Andreas Bro
1809, død 1

Wenzel Borch B,
død 28/2 1927. Exam.
875 m. Edle Rosalie
/2 1850, død 29/7 1936.

Ludvig Emil Borch B, f. 10/5 1846, død 30/11 1917.
Musiker, g. 1) 26/10 1872 m. Johanne Marie Block,
f. c. 1840, død 27/5 1874, 2) 17/2 1884 m. Jacobine
Josephine Hiort, f. 6/2 1838, død 15/5 1898. Ingen børn.

Edvard B, f. 1
død 19/1 1848

Aage Adolph Kristian B, f. 17/3
1880, død 8/9 1917. Ugift.

Oscar Martinus B, f. 26/12 1881. Arkitekt.
G. 6/10 1909 m. Elna Elisabeth Villumsen,
f. 8/9 1885.

Eugen Arthur B, f.
1883, død 17/3 194
ingeniør i Argent
g. m. Henriette Ni
f. 7/1 1894.

Ulla Mimi L, f. 10/11 1909, g.
6/3 1932 m. ekspedient Peter Alfred
Petersen, f. 19/10 1905, død 17/12
1961.

Lizzie B, f. 11/7 1911, g. 12/1 1932
m. grosserer Ejler John Harry Ruge,
f. 30/3 1896.

Birgit Borch B, f. 12/3
1923, g. 1) 16/9 1942 m.
grosserer Preben Frode
Andersen, f. 30/3 1921.
2) 1964 m. Jørgen Skov.

Washington Helmuth B,
f. 13/9 1916, læge i
Buenos Aires, g. 16/2
1946 m. Kathryn Ann
Seeds, f. 23/12 1924.

L, Any P, f. 28/2 1933, g. 14/3
g. 6/5 1964 m. Pierre Rene Kaderli,
Irving f. 2/9 1927.
/7 1931.

Dorte Elisabeth R, f. 27/3 1933, g. 1) m. Marianne R, f. 30/10
kaptajnlejtant Otto Knud Valdemar Jensen, 1936, g. 3/5 1958 Madeleine Ann-
f. 10/7 1922, 2) 1958 m. salgschef Erik Chri- m. afdelingschef marie R, f. 21/6
stian Kierulff, 3) 1962 m. direktør Preben Søren Poul Glud 1940.
Grumstrup, 4) 1965 m. forstkandidat Niels Lorenzen, f. 10/3
Rasmusen. 1933.

1) Suzan Elisabeth A,
f. 1/3 1943.

Patricia Eric John Marc
Lorraine B, f. 24/2 Beat
B, f. 22/8 1952. B, f
1949. 1956

John Richard
P, f. 9/12 1956.

1) Eva Elisabeth 2) Hanne Charlotte Kie- Maria Elisabet En søn, f. 1962.
Ruge, f. 18/5 rulff, f. 15/2 1959. L, f. 14/6 1959.
1954.

1 B, f. 2).Arcadia Sophie Emilie B, f. 18/6
3 1849. 1814, død 1/1 1865,g.28/9 1843 m.
Andreas Brock Hoffmeyer,f.22/3
1809, død 17/6 1876. Oberst. 2 børn.

Edvard B, f.18/12 1847,
død 19/1 1848.

Hans Adolph Borch B, f.9/11 1849,død 28/11 1904,exam.
pharm. G.21/4 1882 m.Char-
lotte Johanne Friderichsen,
f.16/11 1861,død 12/10 1907.

Dorothea Laura Emilie
Henriette Borch B,f.27/1
Borch B, 1854,død 15/10
f.3/12 1941. Syge-
plejerske.
1851,død
18/7 1919. Ugift.

Eugen Arthur B,f.5/12 1883,død 17/3 1944,
ingeniør i Argentina,
g. m.Henriette Nicholls,
f.7/1 1894.

Henry Wenzel Borch B, f.
21/9 1887,død 10/11 1962,
antikvitetshandler i U.S.A.
g.m. Amelia Augusta Peter-
son,f.29/3 1892.

Kaj Børge Borch B,f.
1/4 1893,død 10/2
1959.Maskinmester,
g.12/4 1920m. Agnes
Høgdal,f.4/31887.

Otto Emil Frederik Borch B,
f.20/12 1883. Kontorchef i
Justitsminist,g.8/7 1911 m.
Agnes Henningsen, f.12/10
1883,død 15/12 1935.

Washington Helmouth B,
f.13/9 1916, læge i
Buenos Aires,g.16/2
1946 m. Kathryn Ann
Seeds,f.23/12 1924.

Barbara Elmer Henry B,f.
Amelia B, 26/6 1920,g. m.
f.2/4 1918. Sheila Patricia
Sullivan,f.17/4
1925.

Preben Borch B, f.11/2
1921,kontorchef i Under-
visningsmin,g.14/7 1951
m. Ninna Yding,f.17/9 1921.

Patricia Eric John Marcela
Lorraine B, f.24/2 Beatriz,
B,f.22/8 1952. B, f. 31/12 1953.
1949. 1956.

Cecily Allen Bradley
B,f.24/8 Wenzel B,
1953. f,7/7 1956.

Annette B, Eva B, Kirsten Agnes B,
f.15/6 1952. f. 5/10 f.25/11 1963.
1956.

